

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Historiae verae

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

ARGUMENTVM.

VT supra Historiæ præcepta & regulas tradidit, ita in his duobus libris exemplū eiusdē proponit, non quidem rerū verē gestarū, sed fictarum: simul vt formā aliquam operis, ceu videtur, proponeret: simul vt animos à rebus scrijjs auocatos, paulisper reficeret & delictaret. Quid autem in his narrationibus potissimū spectandum sit, nempe qua occasione, quōve consilio argumentum hoc tractāuit, ipse in Proœmio exponit.

ΣΠΕΡ ὧς
ἀθλητικοῖς, ἢ
περὶ τῶν τῶν
σωμάτων ἐ-

πιμύλασιν ἠσκημοῖς, οὐ
τῆς ἐνείκας μόνον, ἔλ τῶν
γυμνασίων φροντίς δεῖν,
ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ καρδίαν
γυρομένης ἀνέσεως, μετ'
γὰρ τῆς ἀσκήσεως τὸ μέγιστον
αὐτῶν ἰσοπαμοῦν ἀνεσις.
ἔτω δὲ καὶ τοῖς περὶ λόγους
ἐσπεδακτοῖς ἡγεῖσθαι περὶ
καρ, μετὰ τῶν πολλῶν τῶν
σπουδασιωτέρων ἀνάγνωσιν,
ἀνὰ τὴν τῶν διανοίαν,
καὶ περὶ τὸν ἐπιταλῆμα-
τον ἀκμαιοτέρων παρα-
σχεῖσθαι. γυροῖς δ' ἀνίμα-
μυλὸς ἢ ἀνάπαυσις αὐτοῖς,
ἢ

Os est ath-
letarū, ac eo-
rum qui sum-
ma diligentia

corpus exercent, non modò
bonæ habitudinis ac exerci-
tationis habere rationē, ve-
rumetiam (quod magnam
exercitationis vim habere
arbitramur) nonnunquam
remissioni corporis acquies-
cere. Idem literarum stu-
diosius fieri oportere censeo,
vt cum grauibus ac ferijs le-
gendis defatigati fuerint, ad
animi laxamentum aliquas-
tisper declinent, donec ad
futurum laborem robustio-
res ac vegetiores efficiantur.
Maximum verò ex hoc ocio
atq; quiete fructū caperent,
ita-

ἢ τοῖς τοῖς τῶν ἀναγνω-
 σμάτων ὁμοίωσιν, ἃ μὴ μό-
 νοι ἐκ τῆ ἀσεί τε καὶ χα-
 εῖντῃ ψιλῶ παραξεί τῶν
 ψυχασαγίαν, ἀπὸ τινα καὶ
 εὐαείαν ἐκ ἀμυσσοῦ ἐπιδα-
 ξεται, οἷον τι καὶ περὶ τῶνδε
 τῶν συγγραμμάτων φρονέ-
 σασιν ἰσοπαμβάνα. ὃ γὰρ μὲν
 ἔστω τὸ ξύλον τῆς ἰσοπίστας,
 εἰδὲ τὸ χαεῖν ἢ πῶσπαστας,
 ἰσοπῶσπαστας αὐτοῖς, εἰδὲ
 ὅτι ψῶσπαστας ποικίλα, πῶ-
 θανῶς τε καὶ ἰσοπῶσπαστας ἰσοπῶ-
 σπαστας, ἀπὸ ὅτι καὶ τῶν
 ἰσοπῶσπαστων ἰσοπῶσπαστων ἐκ ἀνω-
 με δῆλως πῶσπαστας ἰσοπῶσπαστας
 τῶν παλαιῶν ποιητῶν καὶ
 συγγραφέων καὶ φιλοσόφων,
 πῶσπαστας τῶσπαστας καὶ μυθῶσπαστας
 δὲ συγγραφέας. ὃς καὶ
 ἰσοπῶσπαστας ἀνέγραφοσπαστας, ἃ μὴ
 καὶ αὐτῶσπαστας σοι ἐκ τῆς ἀνα-
 γνῶσπαστας φαίνεσπαστας ἰσοπῶσπαστας.
 Κτησίαν δὲ Κτησίον, ὃ Κτη-
 σπαστας, συνέγραψεν περὶ τῆς
 ἰσοπῶσπαστας χάσπαστας, καὶ τῶν παρῶσπαστας
 αὐτοῖς, ἃ μὴτε αὐτοῖς εἰδῶσπαστας,
 μὴτε

si talium rerum lectioni vacarent, quæ non modò te-
 nuem ac ieiunam, verùm
 neque rudem neque incon-
 cinnam speculationem præ-
 seferent, quale quiddam
 de his scriptis sensuros su-
 spicor. Neque enim solùm
 materiæ novitas atque festi-
 vitas, neque id quòd multa
 ac varia mendacia verifi-
 militer ac probabiliter con-
 finguntur, eos ad legendum
 alluciet: verùm id præcia-
 pue, quòd omnis fermè nar-
 ratio neminem ex anti-
 quis aut poëtis aut histo-
 ricis aut philosophis, quib-
 monstrosa quædam, & fa-
 bulis similiora quàm veris,
 literis mandârunt, sine mora
 su reprehensionis prætera-
 misit. Quorum quidem om-
 nium nomina subiecißem,
 nisi ea tibi ex ipsa lectio-
 ne perspicua & manifes-
 sta fore intelligerem^b Ctes-
 sias enim Ctesiochi sim-
 lius Gnidius mira quæ-
 dam de Indorum regione
 conscripsit, atque ea quidem, quæ neque ipse audiverat,
 EE neque

μίτη ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἴκνον.
 ἔγραψε δὲ καὶ ἱαμβού.
 περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θα-
 λάτῃ ποτὰ παράδοξα γέ-
 γνησιν ἢ ἄτασι τὸ ψεύδῃ
 πλάσασθαι, οὐκ ἀνεγ-
 ῆ δ' ὅμως σωθῆς τὴν ἰα-
 θισιν. ποιοὶ δὲ καὶ ἄλλοι,
 τὰ αὐτὰ τούτοις προσέ-
 μθοι, συνέγραψαν, ὡς δὴ
 τινες ἑαυτῶν πλάνης τε
 καὶ ἀπλημίας θεύων τε
 μεγέθυ ἰσοποιῶν, καὶ ἀ-
 θράστων ἀμνηστίας, καὶ
 βίαν ἑαυδότητος ἀρχυλῶς δὲ
 αὐδῆς, καὶ διεδάσαντο τῆς
 τοιαύτης βρομοποιίας ὃ τὸ
 Ἰμῆρου Ὀλυθῆνός, τοῖς περὶ
 τῶν Ἀκτινῶν διγυρῶν,
 ἀνίμων τε δουλείων, καὶ α-
 νοφθάρμων, καὶ ἀμοφάγους,
 καὶ ἀγείας τινὰς ἀνθρώ-
 πους, ἔτι δὲ ποικίλα ἰαθῶν,
 καὶ τὰς ἐπὶ φαρμάκων τῶν
 ἰταύρων μεταβολὰς, οἷα
 ποτὰ ἑκείνῃ πρὸς ἰδιώτας
 τῶν Φαίανος ἱερατόετο.
 τέτοις δὲ ἐντυχῶν ἄτασι,
 τοῦ ψεύσασθαι ἢ σφάθαι
 τοὺς ἀνθρώπους ἐμυφάμην,
 ὅρῳ

neq; ab alio qui vera narra-
 rei, acceperat. Iambulus
 quoque de his quæ in mari
 magno sunt, multa præter
 fidem ac opinionem homi-
 num suis libris inferat: om-
 nibus quidem apertum com-
 mentus mendacium, non ta-
 men insuavis materiæ com-
 positor. Multi præterea hos
 imitati, in eadem ratione
 scribendi versati sunt, qui
 errores suos ac peregrina-
 tiones, ac immensa belua-
 rum corpora, & feritates
 hominum, & inusitatos mô-
 res enarrârunt. Huius verò
 scurrilitatis artifex & in-
 uentor exiit Plomericus
 ille Vhffes, qui apud Alcî-
 nonum ventorum seruitu-
 tem, & oculos erudaci-
 vorantes homines, & mul-
 torum capitum animalia,
 sociosquæ meretricum vene-
 ficis permutatos, multaque
 môstris similia rudi Phæa-
 cum populo est ementitus.
 In quæ quidem cum incidis-
 sem, non multum sanè his ob-
 mendacium succensebam,
 quum

ἐγὼ δὲ ἤδη συνήθην ὄν τοῦτο
 καὶ τοῖς φιλοσοφῶν ἰστορῶν
 μέγιστος ἰκάνω δ' αὐτῶν
 ἰσχυράσθαι ἢ ἐνόμισαμ ἴσ-
 σασθαι ἐν ἀληθείᾳ συγγράφου-
 τόν. Διότι καὶ αὐτὸς πο-
 λιανοδοξίας, ὅραται πῶς τι
 σπουδαίως τοῖς μὲν ἡμῶς ἰνα-
 μὴ μόνον ἄμοιρον δ' τῆς
 ἐν τῷ μυθολογῶν ἰσθι-
 είας, ἐπὶ μὲν ἀληθείᾳ ἰσο-
 ρεῖν ἄλλω (ὄνδρον ἢ ἰπτόν-
 θασιν ἀξιολόγον) ἐπὶ τὸ ψεύ-
 δειον ἰσχυρῶς, ποικίλῃ τῶν
 ἀπορῶν γινώσκοντες. ἡδὲν
 ἢ ἢ δὲ τῷ ἀληθῶς λέ-
 γῶ, ὅτι ψεύδομαι, οὕτω δ'
 ἄμοιροι δοκῶ καὶ πᾶσι περὶ
 τῶν ἀμωρ κατηγορίας ἴσ-
 τῶν ἄν, αὐτὸς ὁμοιοῦσιν μὴ-
 ἄν ἀληθῶς λέγῃ. γράφω
 βίωσιν, περὶ ἄν μὴ ἔσθω,
 μὴ δ' ἔταθω, μὴτι παρ' ἀλ-
 λῶν ἰπυδομῶν, ἔτι δ' μὴ δὲ
 ὄρας ὄντας μὴ δ' πᾶσι ἀρχαῖς
 γινώσκαι διαμαρτυρῶν, ἀπὸ δὲ
 τῆς ἰστὺ γινώσκοντες μὴ δὲ
 μὴ δὲ πιστῶν αὐτοῖς. Ὁρμη-
 θῆς γὰρ ποτὶ ἄπ' Ἡρακλέω
 ab initio esse potuerant. Quare qui haec legerit nullam his
 fidem adhibeat oportet.

quum hoc genus sermonum
 ab his qui se philosophos
 esse profiterentur, usurpari
 viderem; illud verò non pa-
 rum in eis admiratus sum,
 si quum falsa dicerent, id
 alios latere existimarent.

Quapropter & ipse prae-
 rum novarum studio, vo-
 lens posteris aliquid relin-
 quere, ne solus experis simili-
 bertatis in fabulis dicen-
 dis (nihil enim memoratiù
 dignum, quod verè narra-
 re possem, mihi contigerat)
 ad mendacium me transu-
 li, atq; ut mea quidem fere
 opinio, multò tolerabilius
 quàm ceteri. Nam quum
 hoc ipsum quòd mentior, ve-
 rè dicam, idcirco me aliorum
 reprehensiones iure ac me-
 ritò effugere existimaui,
 quoniam nihil me veri narra-
 raturum pollicor. Ea igitur
 scribo, quae neque ipse
 vidi, neque passus sum, neque
 ab alijs audivi, quae prae-
 terà omnino non sunt, neque
 Egressus olim ab Herculeis
 columnis

σηλῶν, καὶ ἀφ' ἑς τὸν ἰσθμὸν
 εὐρον Ωκεανόν, δέξω ἀνέμω φ
 πλῶν ἰποῖμυλ. αἰτία δέ μοι
 φ ἀρδύμιας, καὶ ἰσθμοῖς, ἢ φ
 διανοίας πειρηγία, ἢ πρᾶξ-
 μάτων λεανῶν ἰδιθυμία, καὶ
 τὸ βέλτερον μαθεῖν, ὃ, τι τὸ
 τίλ φ δεῖ φ Ωκεανῷ, καὶ τί-
 νες οἱ πέραν λαοὶ κινῶντων ἀνα-
 θρωποι. γένοι γέ τι ἔννεκα,
 πάμποδα στήϊα ἰνδοβαρῶμυλ.
 ἰκανὸν ἢ καὶ ὑπὸρ ἔρ. θύμωλ,
 ψευτίνοια δέ τῶν ἠλικιω-
 τῶν πεσσοποιήσάμωλ, τὴν αὖ-
 τὴν ἰμοὶ γυβῶμωλ ἔχουτᾶς. ἔτι
 ἢ καὶ ὀπλωρ ποτὺ τε πάλυ φ
 παρισκαασάμωλ, καὶ κυβερ-
 νύτῶ φ ἀεισον, μισθῷ μιγά-
 λοσέσας, παρ' ἑλᾶσον. καὶ
 τὴν ναῦν, ἀκατ φ δέ λῶ, ὡς
 πῶς μίγαρ καὶ βίαιον πλῆθ
 ἰκρατῶνάμωλ ἠμέραρ μὲν ὄν
 καὶ νύκτα δέξω ἀνέμω πλῶν-
 τες, ἔτι τῆς γῆς ἰσποφαινομέ-
 νες, ὁσφοδῶρα βιόσως ἀνηγῶ-
 μιθα. πῆ ἰπὸσφ δέ, ἄμα ἠλίω
 ἀνίσχουσι, ὃ, τι ἀνέμω φ ἰπ-
 διδω, καὶ τὸ λῶμα ἠνξάνω, ὃ,
 καὶ ἴσφ φ ἰνχιγνῶ, καὶ ἐν
 ἔτ' ὁ δέ σῆλαι τὴν ὀθύνωλ δυ-
 νατὸρ λῶ, ἰπὸρ ἰψαντῆς ὄν πᾶσιν, καὶ παρὰ δόλῆς αὐτῆς,

columnis, & in occidenta-
 lem Oceanum delatus, se-
 cundis quidem ventis navi-
 gabam. Causa autem pere-
 grinationis & argumenum,
 animi curiositas, & nouas
 rerum desiderium, quod
 quae scire cupiebam qui sit
 Oceani finis, quibus homi-
 nes ultra Oceanum inhabi-
 tent. Huius igitur gratia
 commeatum & sepel-
 lebilem multam imposui,
 aqua quoque quantum satis erat,
 ac coetaneos quinquaginta
 eiusdem animi mecum
 adiunxi, & armorum co-
 piam paravi, gubernato-
 remque optimum magno pres-
 cio conducens accipi in
 nauem. Erat autem nauis
 mediocris, ad magnam ac
 violentam navigationem ros-
 busta. Die igitur & nocte
 secunde nauigantes, terra
 adhuc apparente, non
 adeo multa vi agebamur.
 Sequenti die simul sole oriens
 te ventus increuit, & flu-
 elus intumescere, caligoque sub-
 iugum.

ἰχθυοφόμαθα ἡμέρας ἑννέα
 καὶ ἑξομύκοντα. καὶ ὁ ἄλλοιο-
 σῆς δὲ, ἀφ' οὗ ἐκλάμψαντος ἡλίου,
 καθορῶμεν ὃ πόρρω νεβρὺν ἕ-
 ψυλλῶ καὶ θαλάσῃ, ἢ πρᾶξι
 πρὶν ἡμετέριον ἐπιμαίῃ ἢ
 ἢ δὴ τὸ πολὺν ἐξέλας κατὰ
 πᾶν τόπον, πρὸς ἡμῶν δὲ καὶ ἀπὸ
 βάρους, ὡς ἀπὸ μακρῶν τα-
 λαπωπέων, πολλὰ καὶ ἐπιτῆξις
 χέρον ἐκείμαθα ἐβνας ἀντὶς
 δὲ ὄμας, ἀπὸ νεύμαθ' ἡμῶν
 αὐτὴ τριάκοντα μὲν φύλακας ἔ-
 νειος παραμύθων, ἕκοσι δὲ
 αὐτὸ μοι ἐπανελθόν, ἐπιτακ-
 τασκοπῆς ἔν τῶν νύσων. περὶ
 θόρυβος δὲ ὄσον περὶ τῆς ἀπὸ
 ἔθαλάσσης δὲ ἡλίου, ὁρῶμεν
 τίνα σήλην χαλκὴν ὑποποιήμα-
 ῖον, ἐκλυτικῶν γραμμῶν, ἀμυθῶν
 δὲ καὶ ἐκτετριμύθων, ἡγε-
 σον, ἀπὸ τῶν Ἡρακλῆος καὶ
 Διόνυσου ἐξέκοντο. καὶ δὲ
 καὶ ἰχθυὸν δύο πηλοῖον ἐπιπέ-
 τρας, τὸ μὲν πρὸς θεοῖον, τὸ
 δὲ ἐλάσσον, ἡμοι δὲ καὶ, τὸ
 καὶ τὸ Διονύσου τὸ μικρότερον,
 Ἡρακλῆος καὶ Βακχίου δευέναι. Ἐρᾶν
 αὐτὴν ἔν τῶν ἐπισημασίων
 δύο ἐν ἴσῳ, ὅν ἑκαστὸν ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν

orta est, neq; iam demitti ve-
 lū poterat. Cū vēto igitur cō-
 uersi, & committentes nos i-
 psos tēpestati, hyemauimus
 diebus nouē & septuaginta.
 Octogesima verò die oriens
 se iam sole repente conspici-
 mus non longē insulam sub-
 limem, & arboribus consi-
 tam. Circa eam fluctus non
 asperi frangebantur. etenim
 procella iam maxima pars
 quieuerat. Adeuntes igitur,
 & descendentes, ut ex multa
 maris molestia, super terram
 strati diu iacuimus. Tandem
 exurgentes, ex nobis ipsis
 quidem statuimus triginta
 custodes qui nauī adstarent:
 viginti autem mecum quī
 ascenderent quæ in insula
 erant exploratum. Progre-
 dientes igitur circiter sta-
 dijs tribus à mari per syluā,
 videm⁹ columnā quandā æ-
 reā Græcis literis inscriptā,
 caducis tamē, & cōsumptis,
 quæ indicaret eò vsq; Her-
 culem & Bacchum deuenisse. Erant autem & prope vestigia
 duo in saxo, vnum quidē instar iugeris magnū, alterum autem
 minus, ut mihi videretur Bacchi fuisse quod minus erat:

Κατ' ἄρ' ἄρα Ἡρακλῆος. πῶς
 κωλύσαντο δὲ πῆμα. ἔ-
 ποθεν δὲ ποτὸν παρὰ τὸν, καὶ ἰ-
 σως αὐτὰ ποταμῶ, οἶνον
 εἶναι ὁμοιοτάτῃ μάστιγι,
 εἰς τὸ Χρῆος ἔστιν. ἀφ' ὅθεν δὲ
 τὸ πρῶμα, καὶ ποτὸν, ἀστὶ ἰσχυ-
 ρὸν καὶ νοστήτορον ἐν δούρα
 ἐκαστῆς ἐν ἑμὶν ποτὸν μᾶλλον.
 πορτιστῶν τῶ ἐν τῷ ἑλῆος
 ἐπιγράμματα, ὅρασι τὰ σφ-
 κῆα τῷ Διονύσῳ ἐπισημίας.
 Διόθεν δὲ μοι καὶ ὅθεν ἐκρήσθαι
 τὸ ποταμῶς, καὶ αὐτῶν ἐ-
 νῆμα παρὰ τὸ πρῶμα καὶ πη-
 γλῆς μὲν εὐδελίας ἕρπον ἀπὸ
 ποταμῶς δὲ καὶ μεγάλας ἀμπε-
 λος, πλῆθος βοτάνων παρὰ
 τὴν ῥίσην ἰσχύος, ἀνέβη
 σαζῶν οἶνον διουρῶς, ἀφ'
 ὧν ἰγύρω τὸ ποταμῶς. τὸ δὲ
 καὶ ἰχθῦς ἐν αὐτῷ ποταμῶς
 εὐδελῶν, οἶνον μάστιγι καὶ τὴν
 ῥοιᾶν καὶ τὴν χύσιν προσ-
 κοινότητας. ἡμᾶς γοῦν ἀγρεύ-
 σαντοσ ἀπὸ τῆς τῆς, μὲν ἰμ-
 παρόντων ἐμὲ δὲ μὲν ἀμπε-
 λος καὶ ἀνατιμῶσιν αὐτῶς,
 εὐδελῶν πρὸς μῆσους.
 ἕσπερον

Herculis autem quod maius.
 Venerantes igitur locū pro-
 cessimus. Non iam longe a-
 beramus, quum ecce flumina
 ni adfluitum vini fluenti,
 simillimo profectō illi quod
 in Ohio insula nascitur. Es-
 rat et fluxus inundans et
 muleus, ita ut alicubi nas-
 uibus esset transiuis. No-
 bis ergo maior addita est fi-
 des ut licetis crederemus
 quas antea sculptas in co-
 lumna videramus, animad-
 uersis signis de Bacchi pe-
 regrinatione. Cupiens tas-
 men et fluminis initium in-
 uestigare, ascendebam con-
 tra fluctum: fontem qui-
 dem nullum, multas tamen
 ac magnas vites vuis onustas
 inuenimus. Earum autem
 cuiusque ē radicibus vinum
 seatebat lucens, quod in vntē
 confluent, flumen efficebat.
 Videbamus et in eo pi-
 feces et colore et gustu vi-
 no similes. Nos igitur cum
 cepissemus ex illis aliquot,
 ac vorassemus, cōtinuō temu-
 lenti euasimus: quos etiā praecidētes, fece plenos inueniebamus.

Deni-

Ἐπιφανὲς μὲν τοὶ ἐπινοήσαντες
 τοὺς τοὺς ἀνοσιεχεῖς, τοὺς
 ἀπὸ τοῦ ἕλατος παραμι-
 γνωσθέντες, ἐκάρωνον τὸ
 σφοδρὸν τῆς οἰνοφραγίας.
 τότε δὲ τὸν ποταμὸν πε-
 ράσαντες, ἢ Ἰσθατὸς
 ἴω, ὑπόρου ἀμπέλων χυ-
 ματιώσαντο. τὸ μὲν γὰρ ὄψο
 τῆς γῆς, ὃ ἐπέκειντο αὐτοῖς,
 εὐρύτης καὶ παχύς· τὸ δὲ
 ἄνω, γυναικῶν ἦσαν, ὅ-
 θρ' ἐν τῶν παρόντων, ἄ-
 παντ' ἔχουσαι τέλαα. βιάν-
 τιν παρ' ἡμῶν τὴν ἀάφωλον
 γραφείην, ἀπὸ τῆς Ἀπόμα-
 νος καταλαμβάνουσι, ἀ-
 ποδεδουμένω. ἀπὸ δὲ τῶν
 δακτύλων αὐρῶν ἐξέρχον-
 το αὐτῶς οἱ λελάδοι, καὶ
 μαζοὶ ἦσαν βοτάνων, καὶ
 μέλι καὶ τὰς λιπαρὰς ἐκ-
 μῶν ἐπιτίθει καὶ φέρονται καὶ
 βόρνοι. πρὸς ἰδόντας δὲ ἡ-
 μᾶς ἠσπάζοντο, καὶ ἐξήθον-
 το, αἰ μὲν Ἰνδοί, αἰ δὲ Ἰνδι-
 κίδ, αἰ πρὸς αἰ δὲ τὴν ἑμά-
 στα φωνὴν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐπί-
 λον ἢ ἡμᾶς τοῖς σήμασι, ὃ δὲ
 Ἐπιφανὲς, αὐτῶν ἐμείδον, καὶ
 παρὰ

Denique re animaduversa
 commissentes eos qui ex
 aqua nascuntur pisces, ac
 comedentes, vinalem ve-
 hementiam temperauimus.
 Tunc et flumen transiens
 tes, quæ vadabile fuit, vi-
 tium portentosam rem in-
 uenimus. Nam truncus in-
 ferior, qui à terra surgebat,
 ferax erat et crassus, su-
 perior autem mulieres e-
 rant, ab utero ferè sursum
 perfecta omnia habentes.
 Talem apud nos Daph-
 nem scribunt, Apolline
 iam comprehendente in
 Arborem versam. A sum-
 mis autem earum digitis
 exoriebantur palmites uis
 pleni. Quin et capitibus
 pro comis meranti clauiculi,
 et folia, et uua. Ee
 ergo ad nos accedentes sal-
 lutabant, et dexteris pro-
 tendebant, quædam qui-
 dem Lyda, quædam Indis-
 ca, plurimè Græca lingua
 loquentes: ore quoque nos oscu-
 labantur. verùm qui oscu-
 lum susceperat, illicò ebrius

παράφορ ὅτι ἴω δριπίων μετ'
 τοῖσ' ἀρᾶχέρ τῷ καρπῷ, ἀλ-
 λά ἠλγερ, καὶ ἰδύων, ἀπ-
 σπαμύς. αἱ δὲ καὶ μίγνυσθαι
 ἡμῶν ἐπιθύμων, καὶ ἄλλο τι-
 νος τῶν ἰταίων πλεσιάζ-
 σαντων αὐταῖς, ἐν ἑτ' ἀπε-
 λύουτο, ἀπ' ἐν τῶν ἀδολοῶν
 ἐδέχοντο· σωφρονεῖ δὲ καὶ
 ὁμοερίβουτο, καὶ ἡδύ αὐ-
 τοῖς ἀλάστοι ἕσαν οἱ δακτυ-
 λοι, καὶ ταῖς ἐπίξι πλεπτικό-
 ροι, ὅσων ὁδῶν καὶ αὐτοῖ
 καρποφορήσεν ἑμπερο. κα.
 ταλιπόντου δ' αὐτῶς, ἐπὶ
 σαῦν ἰφάρομυ, καὶ τοῖς ἀπε-
 λαφῶσι διηγήμεθα ἐλθόν-
 τῶν τάτι ἄλλα, καὶ τῶν ἰταί-
 ων πλὴν συμπλοκῶν, καὶ πλὴν
 ἀμπελομυξίαν, καὶ λαβύνα
 τῶν ἀμφορίας τινὰς, καὶ
 ὑδρασάμφοι τε, ἅμα καὶ
 ἐν τοῦ ποταμοῦ οἰνιάμυ.
 ροι, καὶ αὐτοῦ πλεσιόρ ἀδ-
 λησάμνοι. ἔωθεν ἀνύχθυμν,
 ἐν σφόδρα βιάσῳ πινύμας
 τι. περὶ μισμεβείαν δὲ, ἐν
 ἑτι τῆς νύκτος φανομύς,
 ἄφνω

ac nutabundus reddeba-
 tur. Fructum autem decer-
 pi non sinebant, sed eo
 euulso dolebant, & qui-
 dem cum clamore. Glisce-
 bant autem vehementer no-
 bis commisceri: duoque ex
 nobis cum illis coiissent,
 ab eis non amplius soluti,
 sed ex pudendis connexi
 sunt. Traxerunt enim re-
 pentè ex eadem specie natu-
 ram, & contradicati man-
 sere. Iam & ipsis palmi-
 tes digiti emittebant, &
 clauiculis circumplexanti-
 bus vna plena erumpe-
 bant. Derelinquentes igitur
 eas, in nauim confugi-
 mus, & cum conuenisse-
 rant, cum alia, tum & de-
 relictorum comitum com-
 mixtionem cum vitibus e-
 narrauimus. Accepit er-
 go amphoris aquas hauris-
 mus, item & è flumine vi-
 num: inque vicino litto-
 re noctem duximus. Ma-
 ne autem ferebamur, & non
 violentis flatibus. Circa
 meridiem verò, non iam
 apparente insula, repentè
 turbo

ἄφω τυφῶν ἰσηρόμεν, καὶ περιδινύς τῷ ναυ, καὶ μεταίετες, οἶον ἰπὶ σελίος προχιλίους, οὐκ ἔτι καὶ θῆκον ἀς τὸ πῆλα, ἀπ' αἰνω μετέωρον, ἐξηρημύλιω ἀνιμ, ἰμπεσῶν ὅτις ἰσίοις, ἔφρε, κοπῶτες τῷ ὀθόνι. ἔπλὰ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἑξ νύκτας ἀφορομύεντων, ὁ γ' ὄχ καθορώμεν τῷ τισυ μινάλιν ἐν ὄρει, καὶ ἑάπερ νῆδον λαμπρὰν ἢ σφαιροειδῆ, καὶ φωτὶ μινάλω καταλαμπομύλιω. προσερχθεῖν τῶν δ' αὐτῆ, ἢ ὀρμισάμενοι ἀπὲς ἡμῶν. ἰπισκοποῦντες δὲ τῷ χάραν, ἐνείσομεν οὐκ ἐμίνω τε καὶ γεωρομύεντων. ἡμέρας μὲν οὖν, οὐδὲν αὐτόθεν καθορώμεν. νυκτὸς δ' ἐπιρημομένης, ἐφάνοντο ἡμῖν ἄλλα νῆδοι πολλοίον, αἰψῶ μέσους, αἰ δὲ μικρότεροι, περὶ τῷ χάραν προσοικῆται. καὶ ἄτη δὲ τις ἢ κατὰ, ἢ πόδες ἐς αὐτῆ ἢ ποταμοὺς ἔχου, ἢ πλάγῃ ἢ ὕλας καὶ ὄρη. τῶν τῶν οὐκ τῷ καθ' ἡμῶν οἰκουμίνω ἐκαστομῶν.

Δόξα

turbo factus est, qui nauem circumuolens, & in subo lime eleuans ad ter mille ferè stadia, non iam in pelagus deposuit, sed sublatam suspendit, ingruensque velis ventus, & sine facto deferebat carbafum. Septem igitur dies ac totidem noctes per aëra decurrentes, octaua die inspicimus terram quandam magnam in medio aëris, velut insulam lucidam, & circularem, multa luce micantem. Ad hanc ergo delati, portumq; ingressi descendimus. Explorantes autem regionem, inuenimus eam habitatam, & cultam: & die quidem nihil videbamus, nocte autem apparebant & alie nō plocul insulae, quaedā, ut videbatur, maiores, minores quaedam, igni colore similes. Erat & alia subius terra, vrbes in se habens & flumina, & maria, & syluas, & montes, quam hanc quæ à nobis incolitur, imaginabamur.

EE 3 Volentia

ὀλέξαν δὲ ἡμῖν καὶ ἔτι πορ-
 ρότερον πειθεῖσθαι, ξυμ-
 νήθησθαι τοῖς Ἰππογυποῖς
 παρ' αὐτοῖς λαονουμοῖς ἀ-
 πάνησθαι. οἱ δὲ Ἰππογυποὶ
 οὗτοι, αἰσιν ἀνθρώπων ἰσο-
 πῶν μεγάλων ὄχλοιμοί,
 καὶ καθάπερ ἴπποις, τοῖς ὀρ-
 θέοις ἡρώδοι. μεγάλοι
 γὰρ οἱ γῶσθοι καὶ ὡς ἰσάων
 κρικέφαλοι. μάθοι δ' ἄρ' τις
 τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐν τεύθει.
 πλὴν γὰρ μεγάλης φορτίδος
 ἴσθι ἕκαστον τῶν ἰσῶν μα-
 κρότερον καὶ παχύτερον φέ-
 ρουσι. τοῖς οὖν τοῖς Ἰπ-
 πογυποῖς προσέταται, πε-
 πτωκοῦμοις τῶν γῶν, ἢ τις
 εὐρηθῆναι ξυμῶν, ἄρα ὡς τὸν
 βασιλέα, ἢ δὴ καὶ ἡμᾶς ξυμ-
 λαβόντων, ἀνομοῖν ὡς αὐτόν.
 ὁ δὲ θρασυτέρως, καὶ ἀπ-
 τῆς σοφῆς ἀκούσας, Εὐμυ-
 νῶν ἄρα, ἔφη, ὑμᾶς, ὧ ξυνοί.
 συμφοροδότην δὲ, πῶς οὐκ
 ἀβλήσασθε, ἔφη, τοῦτο ἄρ-
 ρα ἀρεθόντων; καὶ ἡ-
 μᾶς τῶν πᾶν αὐτῶν ἀγνο-
 ούμεθα, καὶ ὡς ἀρξώμεθα, τὸ
 κατ' ἑαυτῶν ἡμῖν διεξίη,

Volentes ergo ulterius pro-
 cedere, comprehensi fu-
 imus in Equivultures (sic
 enim illos dicunt) inci-
 dentes. Hi autem Hippo-
 gyphi homines sunt, equorum
 loco vulturibus insidentes.
 Magni etenim sunt vultu-
 res, & ut plurimum tribus
 capitibus innixi. Hinc au-
 tem discat quis illorum ma-
 gnitudinem. Malo etenim
 oneraria navis vnaquaque
 ala maior & robustior est.
 His igitur Equivulturibus
 imperatum est circumuo-
 lantibus terram, si quis adve-
 na inveniretur, ad regem
 agere. qui & nos compres-
 hendentes ad regem duxé-
 re. Is vero ut insperxit, ex
 ipsis, ut opinor, vestibus con-
 iecturam capiens: Græci
 certe, inquit, vos adve-
 nisse. Assentientibus autem
 nobis: Quomodo, inquit, ad-
 venistis, iantum aëris su-
 peravistis? At nos illi om-
 nem rem retulimus. Tunc
 ille incipiens, nobis quæ si-
 bi contigerant, narrabat,

quod

ὅς τὴν αὐτὴν ἀνδρῶν ἔσθ',
 τὸν ὄμα Ενδυμίον, ἀπὸ τῆς
 ἡμετέρας γῆς καθάσθων, ἀπὸ
 ὑπταθῆν ποτι, καὶ περὶ ὄμα
 ὁ βασιλεύσας τῆς γῆρας.
 ἔνω δὲ τὴν γῆν ἐκένω ἐλαγε,
 τὴν ἡμῖν κατὰ φανομεθῆν
 σιλῆῶν. ἀπὸ θάρρην πρὸς.
 κελῶν, καὶ μηδὲν κίνδυ-
 νον ὑφορᾶς: πάντα γὰρ ἡ-
 μῖν πρὸς ὄμα ἄρ' ἰδόμεθα.
 ἢ καὶ καθορώσα, ἔφη, τὸν
 πόλεμον, ὅρ' ἐκφῆρω νῦν πρὸς
 τῆς τὸν ἡγιον κατικουῦτας,
 ἀπάντων ἀνδραμονίσατα παρ'
 ἡμοὶ καθάσθων. καὶ ἡμῶς
 ἠρόμεθα, τίνας τε ἄρ' οἱ πο-
 λέμοι, καὶ τὴν αὐτῶν ἴσθ'
 φορᾶς ὁ δὲ Φαέθων, φησὶν, ὁ
 τῶν ἐν τῷ ἡλίῳ καθομῶν
 τῶν βασιλῶν (σινῆται γὰρ ἡ-
 ἡμῶν ὁ, ἀσπὶ καὶ ἰσθῆ-
 νη) πολὺ ἡδὴ πρὸς ἡμᾶς
 πολέμῳ χέρον. ἠρῆα δὲ ἔξ
 αἰτίας διαύτης. τῶν ἐν τῇ
 ἀρχῇ, ἡμῶν ποτι, τὸς ἀπρὸς
 τῆς ἀναγαγῶν, ἐδούλω
 ἀπῆλθον ἐς τὸν ἰωσφορον
 σῆλαι,

quod videlicet homo esse
 nomine f Endymion, in
 nostra ortus terra raptus.
 que olim dormiens eò des-
 latus fuerit, ubi & regio-
 ni imperaret. Esse au-
 tem terram illam dixit, que
 infra à nobis luna vide-
 tur. Sed bono animo nos
 esse insit, neque pericula-
 lum vllum suspicari: ete-
 nim, ait, cuncta vobis ade-
 runt necessaria. Si autem
 videro bellum, inquit, quod
 nunc solem incalcentibus in-
 fero, omnium felicissime à-
 pud me viuetis. Hinc nos
 interrogauimus qui essent
 hostes, & que odiorum
 causa. Tum ille: Phaë-
 thon, inquit, eorum qui
 in sole sunt, Rex (ete-
 nim ille etiam habinatur,
 quemadmodum & luna)
 multò iam aduersum nos
 bellum gerit tempore. Cæ-
 pit autem ea quam audie-
 tis ratione: Ego olim
 pauperrimis quibusque, qui
 in meo erant regno, col-

lectis, volui coloniam in

Luciferum deducere, de-
 fertum

εἶπαι, ὄντα ἔρημον, καὶ τὸ
 μηδὲν ἰσχυρὸν λαοκτονέμερον. ὁ δὲ
 εὖν Φαίθων φθονήσας, ἐκεί-
 ποσε πλὴν ἀρχικίαν, καὶ ἀμεί-
 σθη τὸν πόρον ἑαυτῆς ἐπι-
 τῶν ἱπομονυμίων. τότε μὲν
 ἔν νικηθέντων (οὐ γὰρ ἦν
 ἀντιπαλοὶ τῆ στρασιῶν) ἀ-
 νιχάρει μὲν. νῦν δὲ βοήθου
 ἀνθις ἐξενικῶν τὸν πόλι-
 μον, καὶ στραγγεῖλαι πλὴν ἀ-
 ποικίαν. καὶ ἔν ἐνθελγη, λοιπὸν
 νῦν ἐπὶ μοι τῶν πόλων γύψας
 ἐ ὑμῖν ἐγὼ πρὶξω τὸν βα-
 σιλικῶν ἕνα ἐκείσθαι, καὶ πλὴν
 ἀλλῶ ὁπωσιον. αὐριον δὲ
 ποιησόμεθα πλὴν ἔξοδοι. ἐ-
 πως, ἐφω ἐγὼ, γινέσθαι, ἐ-
 παδὲ δὲ δοκῆ τότε μὲν ὄν
 παρ' αὐτῶ ἐσιαθέντων, ἐμεί-
 ναμεν. ἔσθην δὲ ἀγρυπνούν-
 των, ἱτασόμεθα. καὶ γὰρ
 οἱ σκοποὶ πηλοσιον ἕνα ἐ-
 πύμανον τὸν πολέμους. τὸ
 μὲν πλὴν ὅτι τὸν στρατιῶν, ἀ-
 κα μιν ἀδελφὸν ἐγγόνον, ἀνω
 τ σκαστόφρων, καὶ τ μύχανον
 ποιδῶν, καὶ τ πεζῶν, καὶ τ ξιφῶν
 συμμολχῶν. τῶν δὲ ὀκτα-
 κισμῶν μὲν ἔσθην οἱ ἱππογυ-
 ποί,

fertum tunc, & nullis has
 bitatum: Phaëthon autem
 invidia stimularus, transi-
 tum prohibuit, medio in
 itinere occurrens, Equi-
 formicis aduectus, Tunc
 quidem victi (non enim ap-
 paratu aequales eramus) se-
 cessimus. Nunc autem ius-
 rum volo bellum inferre,
 & coloniā emandare. Quod
 si vultis mecum communi-
 care eum exerciui, ex re-
 gis vulturibus dabo vnura
 vnicuique, & ceteram ar-
 maturam. Cras autem fa-
 ciemus exitum. Ita, inquam,
 quando tua hæc est sen-
 sentia, fiat. Tunc apud
 eos conuiuio excepti man-
 simus. Manē autem exurgen-
 tes statuebamur in aciem:
 nunciabant enim applova-
 tores hostes appropinquare.
 Magnitudo quidem exer-
 citus centum millia erant,
 absq; peditibus & externis
 auxilijs, item vsque impedi-
 mentis, & machinarum fa-
 bris. Horum autē octoginta
 millia Equiuultures erant
 quō

πειρασμενοι δ, οἱ ἐπὶ τῶν
 παχασπέρων, ὄρνυον δ καὶ
 ἑνὸ δὲ μίγισον, ἀντὶ τῶν
 πῦθῶν, παχασπέρων παλιν γὰρ
 οἱ οὐκ ἀκύνθησα ἔχει θρι-
 δακίνοισ φθάνοις μολισα
 πέσοικότα. ἐπὶ δ τῶν οἱ
 Κεντροβολοι τετραχυλο, καὶ
 οἱ Σκοροδομαχοι. ἄλλοι δ
 καὶ ἀπὸ τῆς ἀρκῆς σύμμαχοι,
 πρισμυνοιοι μὲν Ὑντοξόται,
 πρυτανυμυνοιοι δ Ἀνυμοφό-
 μοι. τῶν δ οἱ μὲν Ὑντοξό-
 ξόται, ἐπὶ ψυθῶν μίγιστον
 ἰπποζοντα, ὅθεν ἢ πλὴν πε-
 ηροείαν ἔχουσι μίγιστον
 τῶν ψυθῶν, ὅθεν ἀδύνατα
 ἐκλεφεῖς. οἱ δ Ἀνυμοφό-
 μοι, πρὸς μὲν εἰσι, φέρου-
 ντα δ ἐν τῷ ἀντιαντῶν πτε-
 ρῶν. ὁ δ πρότερον τῆς φορᾶς
 τοῖς δὲ χιτῶνας ποδάρτας
 ἐπιφοσμήοι, κοιλώοντων
 αὐτῶν ἀνέμω, καθάπερ ἐ-
 σία φέρουσα, ὅσπερ τὰ σκέ-
 φη. τὰ ποτὰ δ οἱ τοιοῦ-
 τῶν τῶν μολισα πωλτασά
 εἰσι. ἐλέρον δ καὶ ἀπὸ
 τῶν ἀπὸ πλὴν Καππαδοκίαν
 ἀσέρων

qui autem ab Lachanopie-
 ris ferebantur, viginti mila-
 lia. Est autem ales hac ma-
 xima, oleribus pennarū lo-
 co obsita. Qui verò ex his
 velociores erant, pennas ha-
 bebant lacluca folijs maxi-
 mè similes. Ibi verò & cum
 his Cenchroboli ordinati
 sunt, & Scorodomachi.
 Aduenerunt & à septena-
 trione auxilia & Pshlotoxo-
 tæ quidem numero triginta
 millia, Anemodromi autem
 quinquaginta millia. Horum
 sanè Pshlotoxotæ magna-
 rum pulicum sessores sunt,
 vnde & appellationem tra-
 hunt: pulicum verò magni-
 tudo, vt duodecim elephan-
 tes. Porrò Anemodromi pe-
 destres quidem sunt, ferun-
 tur autem vento absque aliis
 per medium aëra. Modus
 autem quo feruntur, talis
 est: Subcingunt se talares tu-
 nicas, easq; vento sinuantes,
 velorum in morem, ac velut
 naues aguntur. Et in pugna
 scutis armati plurimum, va-

lei. Dicebantur aut aduentare ab his quæ supra Cappadocia sunt

ἀστράπησαν, Στρατοβάνα-
 σι μὲν ἑλλησμοδέιοι ἰσος
 ἕρπαισι δὲ, πρὸς τὰς ἰσθμῶσι.
 ἕλθετο ἰσθμῶσι πρὸς τὰς ἰσθμῶσι
 ἐὸν ἴσθμῶσι, ἀλλὰ οὐδὲν οὐ-
 δὲ γράψαι καὶ τῶν τὰς ἰσθ-
 μῶσι ἐτόν, μὲν. ἑλπίσθη ἴσθ-
 μῶσι ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν ἰσθμῶσι.
 ἕ. αὐτῶν μὲν ἕνδρῶσι μὲν
 ἢ δὲ ἀπὸ τῶν. οὐκ ἔστιν ἑλπίσθη
 τῶν ἢ ἀπὸ τῶν. ἑλπίσθη μὲν ἀπὸ
 τῶν ἑλπίσθη μὲν ἀπὸ τῶν ἑλπίσθη
 πρὸς τῶν οἱ ἑλπίσθη, καὶ ἑλπίσθη
 ἑλπίσθη. ἑλπίσθη δὲ πρὸς τῶν
 πρὸς τῶν, ἑλπίσθη δὲ πρὸς τῶν
 τῶν ἑλπίσθη, ἑλπίσθη δὲ πρὸς τῶν
 ποιοῦνται ἑλπίσθη. ἑλπίσθη
 ἑλπίσθη δὲ καὶ γίνονται ἕνδρῶσι
 μὲν τὸ ἑλπίσθη, ὡς πρὸς ἑλπίσθη
 παρ. ἀπὸ τῶν δὲ, καὶ ἑλπίσθη,
 οἷα τὰ ἐπὶ τῶν. ἑλπίσθη δὲ
 ἑλπίσθη μὲν, ἑλπίσθη δὲ ἑλπίσθη
 δὲ τὸ ἑλπίσθη ἑλπίσθη ἑλπίσθη
 οἱ ἑλπίσθη, καὶ ἑλπίσθη δὲ
 τῶν ἀπὸ τῶν πρὸς τῶν ἑλπίσθη,
 καὶ ἑλπίσθη ἑλπίσθη τῶν δὲ
 ἀπὸ τῶν, οἱ ἑλπίσθη
 τὸ ἑλπίσθη δὲ, οἱ ἑλπίσθη
 ἑλπίσθη, ἑλπίσθη. τὸ δὲ ἑλπίσθη,
 ἑλπίσθη

sunt stellis, Struthobalanis
 quidem numero septuaginta
 millia, Equogrues quinz
 quaginta millia. Hæc ego nõ
 vidi, nõ enim venerant: qua-
 re neq; eorum naturas scri-
 bere aufim. Portentosa que-
 dam ac incredibilia de his
 dicebantur. Etis quidem
 erat Bndymionis exercitus.
 Omnium autem armaturã
 eadem erat. Galea quidem
 è fabarum spõlijs. Magnæ
 autem apud illos fabæ &
 durissimæ. Thoraces autem
 squamei omnes, & squa-
 mis quidem lupinis. etenim
 lupinorum siliquis consueten-
 tes thoracas faciunt. Sunt
 autem siliquæ ipsæ ut cornu
 duræ: scuis & enses, qua-
 les Græcorum. Vbi verò oc-
 casio data est, sic in aciem
 deducti sunt. In dextro qui-
 dem cornu Equiuultures, &
 rex optimos quosq; circa se
 habens, cum quibus & nos
 eramus: in leuo verò La-
 chanopteri: porro inter vs
 trumq; auxilia, ut cuiq; ma-
 gis placuit. Erat & peñitatus myriadam sex millium.
 Hinc

ἔργῳ μὲν ἀμφὶ τὰς ἰστανισ-
 ρίας μινεαδίας, ἔτι γὰρ ἔστι
 ἰστας ἀράχνην παρ' αὐτοῖς πο-
 λὺν καὶ μινεαδοὺς γίνονται πο-
 λὺν τῶν Κυκλάδων ὑψώμα ἴ-
 νας ὁ μινεαδίας τὸ τοῖς προοδὲς
 τῶν διυπλῶν τὸν μεταξὺ
 ἰστανισρῶν καὶ ἰστανισρῶν ἀ-
 ἰστας δὲ τὰ χιτῶνα ἰστανισρῶν
 ὅ, καὶ ἰστανισρῶν δὲ ἰστανισρῶν
 ἐπὶ τότε ἀπὸ τῶν τῶν ἰστανισρῶν
 ἰστανισρῶν δὲ αὐτῶν Νυκτερίων ὁ
 Εὐδελίου καὶ τῶν ἰστανισρῶν
 τῶν δὲ ποταμίων τὸ μὲν αὐτῶν
 ἰστανισρῶν ἔστιν ἐπὶ ἰστανισρῶν
 καὶ ἰστανισρῶν αὐτῶν ὁ Φαίδων
 θηρία δὲ δὲ μινεαδίας, ἰστανισρῶν
 ἰστανισρῶν, ὅτι παρ' ἡμῶν μινεαδίας
 πρὸς τοῖς ἰστανισρῶν, ὅτι τῶν μινεα-
 δίας ὁ ἰστανισρῶν αὐτῶν καὶ
 ἰστανισρῶν ὅ, ἰστανισρῶν δὲ
 ἰστανισρῶν οἱ ἐπὶ αὐτῶν, ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν μινεαδίας ὅτι ἰστανισρῶν
 ἰστανισρῶν δὲ αὐτῶν ἀπὸ
 ἐπὶ τὰς μινεαδίας μινεαδίας, ἰ-
 στανισρῶν δὲ τῶν αὐτῶν ἰστανισρῶν
 ἰστανισρῶν οἱ Ἀσπιδόνομοι,
 ὄντων

Hunc statuere in aciem in
 hunc modum. Araneæ a-
 pud illos multe ac magnæ
 sunt; nam Cycladibus in-
 sulis una quæque multo ma-
 ior. Has iussu intexere me-
 dium aëris quod à Luna in
 Luciferum diffunditur. Idæ-
 que ut primum perfec-
 runt, campus substrans apa-
 paruit, in quo pediatum
 statuit. Ducebat autem
 hunc Nycterion Eudiana-
 dii filius. Hostium autem
 leuuum quidem Equiformi-
 ci, & in his medius Phæ-
 thon. Bestiæ autem ma-
 gnæ sunt alata, hisque quæ
 apud nos sunt formicis, præ-
 ter magnitudinem non dis-
 similes. Harum maxima
 duorum iugerum mensu-
 ram implet. Pugnant au-
 tem non solum qui desu-
 per insidebant, sed & ipsæ;
 cornibus maximè. Dicebant
 esse horum numerum penè
 quinquaginta millium. In
 eorum autem dextro Aero-

culices strè quinquaginta millia, sagittarij omnes, ma-
 gnis in culicibus insidentes. Post hos autem Aërocoraces
 expediti

ὄντες καὶ οὗτοι ἀμφὶ τὰς περὶ
 τε μυριάδας, πολυτεὲς ἑξό-
 ται, βάνωψι μεγάλους ἰσχυ-
 ροί. μετὰ δὲ τοῦτους οἱ
 Ἀφροδισιαῖς, ψινοὶ τε ὄν-
 τες, καὶ πεισοί, πλὴν μάχης
 μίγχε καὶ οὐλοῖ. πόρρωθεν
 δὲ ἰσχυρότατον ῥαφανίδας
 ὑπερμάχους, καὶ ὁ βληθῆς
 οὐδ' ἐπ' ὄλιγον ἀντίχρη-
 σθῆναι ἀπέθνηκε δὲ δι-
 θορίας τινὸς ἀότιμα ὡ-
 πώματι, ἰσχυρομήης.
 ἰλιζοντο δὲ χόιαν τὰ βίλη
 μακρόχους ἰσχυροί δ' αὖ-
 τῶν ἰσχυροί οἱ Καννος
 μολυγίς, ὀπλίται ὄντες,
 καὶ ἀρχιπύλοι, τὸ πᾶσι
 μολοί. ἰσχυροί δὲ Καν-
 νομολυγίς, ὅτι ἀσπίσι
 πρὸ μολυγίσι ἰσχυροί. δό-
 ρασοὶ δὲ Καννοίσι, ὡς ἀπὸ
 τῶν ἀσπίδων. πηλοίσι
 δὲ αὐτῶν οἱ Καννοβληνοί
 ἰσχυροί, οὐδ' ἰσχυροί αὖ-
 τῶν οἱ Σάειον καὶ ἰσχυροί,
 περὶ ἰσχυροί. καὶ οὗτοι ἄν-
 θρωποι ἰσχυροί, ἐπὶ βαλῆ-
 νων ἰσχυροί μακρόχους. ἰλι-
 ζοντο δὲ ἰσχυροί ὑπερμάχους
 συμμάχους, ὅς τ' ἐπὶ ἰσχυροί
 ἰσχυροί ἰσχυροί ἰσχυροί

expediti quidem illi ac pra-
 destres, verum bellicosi.
 Etenim procul raphanos
 iaculabantur maximos, per-
 cussisque neque parum sub-
 sistere poterat: moriebatur
 enim confestim, vulnere
 quodam foetore infecto.
 Namque sagittas h malus
 veneno delibatas ferebant.
 Hos iuxta Canlomycetes
 posuerunt armis accinctos,
 & comminus pugnantes,
 numero decemmillia. Di-
 cuntur autem Caulomyce-
 tes, quoniam scutis qui-
 dem surgeis vivunt, ha-
 stilibus vero asparagorum
 virgulis. Steterunt au-
 tem post hos & Cynobala-
 ni, quos h miserunt qui Ca-
 nem stellam inhabitant,
 quinquaginta millia nume-
 ro: & hi viri non humanis,
 sed caninis vultibus super
 alatas glandes pugnant.
 Dicebant autem ab ipsis ho-
 stibus & alia auxilia defe-
 cisse à Lacteo orbe emitten-
 da, iaculatores scilicet ac

Nisi.

Νιφελοντάυροι· ἀπ' ἐκεί-
 νοι μὲν, τῆς μάχης ἤδην ἔκει-
 μύνης ἀφίκοντο· ὡς μὴ ποτε
 ὤφελον, οἱ σφραδονῆται δ' ἐδ' ἔ-
 ἄλως παριγόντο, διότι τ' φα-
 σίην αὐτοῖς ὑστέρων ὀργισθέντα
 τὸν Φαιθοντα, στυρολήσαι
 τῷ χόραρ. τοιαύτη μὲν καὶ
 Φαιθων ἐπέει παρασκευῆ.
 συμμίξαντο δ', ἐπειδὴ τὰ ση-
 μεία ἤρθη, καὶ ἀγκίστρο ἐκασ-
 τέρων οἱ ὄνοι (τέτοις γὰρ ἀντι-
 ἄλλοις ἔχοντο) ἐμάχοντο.
 καὶ τὸ μὴ ἀνώνημον τῶν Ηλιο-
 τῶν αὐτίκα ἐφύγη δ' ἐς χῆρ-
 ρας δ' ἐξάμφορ τὸς Ἰππολύτους,
 καὶ ἡμᾶς ἀπόμεινα ὑπένον-
 τῶν. τὸ δὲ ξιπὸν δ' αὐτῶν ἐκρά-
 τει τοῦ ἐπιπέδου ἡμιτέρω ἀνω-
 μος, καὶ ἐπεξήλθαν οἱ Αἰροκού-
 νωπον, δὴ κούτων ἄχει πῆς
 τὸς πῆξος. ἐνταῦθα δ' ἐκεί-
 νων ἐπιβοηθούτων, ἐφύγον
 ἐπικλίναντο, καὶ μάστιγα ἐπέ-
 ἔδοντο τὸς ἐπὶ τοῦ ἀνώνημο
 σφῶν νενικημένους. τῆς δ'
 τροπῆς λαμπρᾶς γήνομύνης,
 ποιοὶ μὴ σῶντο καὶ ἠλίσκου-
 το, ποιοὶ δὲ καὶ ἀνυροῦτο,
 ἐλαο fuerant, manifestè deuictos. Fuga verò insigni fa-
 cta, multi quidem capti, plurimi verò confecti occubère,

Nubecentauri: sed hi com-
 misso iam praelio aduene-
 runt. quod utinam non fe-
 cissent. Qui verò fundam-
 tebantur, omninò non adue-
 nerunt: quare iratum Phaë-
 thonta tradunt omnem illo-
 rum regionem igne vastasse,
 Et is quidem Phaëthontis
 exercitus erat. Postquam ve-
 rò signa erecta sunt, a selli
 rudiu undique confrepuēs
 re (nam his tubarum loco sa-
 tuntur) committentes præ-
 lium pugnabant: ☉ Sola-
 rium quidem læuum conse-
 stim fugit (neque enim sus-
 ferre valuit instantes Equi-
 uultures, nosque insequema-
 mur cedentes) dextrum au-
 tem illorum cornu superius
 euadebat, nostro, quod in læ-
 uo erat, propulsato. Exeun-
 tes autem Aëroculices inse-
 quebantur usque ad pedi-
 tatum. Hinc auxiliantibus
 illis, defecerunt eregionè
 declinantes, idq; maximè
 ubi senserunt suos, qui in
 læuo fuerant, manifestè deuictos. Fuga verò insigni fa-
 cta, multi quidem capti, plurimi verò confecti occubère,

καὶ τὸ αἶμα ἔρρει πάλιν μὲν
 ἐπὶ τῶν νεφῶν, ὡς αὐτὰ βο-
 ῦσθαι, καὶ ἐρυθρὰ φαίνε-
 θαι. οἷα παρ' ἡμῶν, Διομή-
 θου τοῦ ἡλίου φαίνουσα. πο-
 λὺν δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέ-
 πασεν, ὡς ἐμ' ἀνάσειν μὴ ἄ-
 ρα τοῦτον τινὸς καὶ πάλαι
 ἄνω γνομόνον, Ὀμηρῶ ἰπέ-
 λαβεν ἄματι ἡσά τὸν Δία,
 ἐπὶ τῷ ἔῳ Σαρπυδίωνῶ θα-
 νάτω. ἀναστρέψασίς δὲ ἀπὸ
 τῆς διώξεως, Διὸ πρόπαια ἐ-
 κρίσατο τὸ μῦθον, ἐπὶ τῶν ἀε-
 ραγίνων, τῆς πεισομαχίας,
 τὸ δὲ τῆς ἀερομαχίας, ἐπὶ
 τῶν νεφῶν. ἄρτι δὲ τούτων
 γιγνομένων, ἠγγέλοντο ἐπὶ
 τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελοκέρ-
 ταιροι πρὸς ἀνθρώπων, ὅς
 ἔλατο τῆς μάχης ἐλθεῖν τῷ
 Φαίθοντι. καὶ δὲ ἐφαίνον-
 το προσίοντες, θίαμα πα-
 ραδόξοτάτων, ἐξ ἴππων πτε-
 ρωτῶν, καὶ ἀνθρώπων συ-
 κέωνοι. μὲν γὰρ δὲ τῶν
 μὲν ἀνθρώπων, ὅσον τῷ Ρο-
 δίῳ Κολοσσῷ ἐξ ἡμισείας
 εἰς τὰ ἄνω, τῶν δὲ ἵππων, ὅ-
 σον πρὸς μεγαλῆς φορτί-
 ας, τὸ μὲν ἔστι πηλῶδες ἄνω

in ipsa quoque nubes sanguis mul-
 tus defluebat, ut interficeren-
 tur, ac rubrae apparerent, quā
 les apud nos videntur occi-
 dente Sole. Multus & in
 terram decidit: ut cogita-
 rem nū tale aliquid olim con-
 tigisset, quumⁱ Homerus su-
 sp. catus fuerit Iouem in Sar-
 pedonis morte sanguineas
 guttas pluuisse. Conuersi aua-
 tem à cæde duo trophæi
 statuimus: vnum quidem in
 araneorum telis, & pede-
 stris pugnae: alterum au-
 tem pugnae in aëre supra
 nubes. His iamdudum exa-
 ctis, nunciatum est ab ex-
 ploratoribus, Nubecentau-
 ros aduentare, & irrum-
 pere, quos Phaëthoni an-
 tea aduenisse oportuerat. Ii-
 que ubi aduenēre, spectas-
 culum præbuere insolitum
 & inexpectatum. homines
 erant alatis equis commix-
 ti. Magnitudo quidem hos-
 minum quanta Rhodiorum
 colosii à medietate sursum,
 equorum autem similis validæ
 onerariæ nauis. Equidē eo-
 rum

τὸν ἐν ἀνέγραφα, μή τῳ καὶ
 ἄπιστον δόξῃ, τοῦτο γὰρ ἴδω. ἢ
 γὰρ οὐκ ἂν τῶν, ὃ ἐν τῷ βιβλίῳ
 τοῦ Τόξότης. ἐπὶ δὲ ἠδοντο
 τοὺς φίλους νενηκμηθῆναι, ἐ-
 πί μιν τὸν Φαίθοντα, ἐπιμα-
 πορ ἀγγέλιαν αὐθις ἐπέσει,
 αὐτοὶ δὲ σταξαζάμφοι ττα-
 ραμηθοῖς ἐμπύλοισι τοῖς
 Σελωίταις, ἀτάκτως, περὶ
 τῶν δώρων καὶ τὰ λάφυρα
 εἰσὶν ἐδαρμῆσι, καὶ πάν-
 τας μὲν ἠέπουσαν· αὐτὸν δὲ
 τὸν βασιλεῖα καταδιώκουσι
 πῶς πῶν πόλιν, καὶ τὰ πλε-
 ον τῶν δρόμων αὐτοῦ ἰτένε-
 σιν ἀνέσπασαν δὲ καὶ τὰ πρό-
 πωα, καὶ ἐκτίθασαν ἅπαν
 τὰ ἐπὶ τῶν ἀραχνῶν πεδίον
 ὑφασμῆθον· ἐμὶ δὲ, καὶ δύο
 τινὰς τ' ἐταίρων ἐξήρτησαν.
 ἦ δὲ παρὼν ἢ ὁ Φαίθων,
 καὶ αὐθις ἄλλα πρόπωα ἐπ' ἐ-
 κάνων ἴσατο. ἡμῶς ἢ οὐκ ἂν
 πυρόμεθα ἐς τὸν ἡλιον αὐθι-
 μῆρον, τὰ χεῖρε ὀπίσω δεξι-
 τῶν ἀραχνῶν ἀπὸ μμαῖτι. οἱ γὰρ
 πολιορκῆν μὲν ἐν ἐννοσθῶν
 πῶν πόλιν, ἀνασπίσαντες δὲ,
 τὸ

rum numerum non scripsi,
 ne cui incredibile id fiat,
 tantus erat. Ducebamur aus-
 tem a Sagittario, qui est
 in Zodiaco. Vbi autem a-
 micos deuictos sensere, ad
 Phaëthontem quidem mis-
 serunt, ut iterum rediret, i-
 psi autem in aciem structi,
 in Lunares turbatos irruunt,
 inordinato quidem, ob eam
 quam hostibus fecerant fu-
 gam, & iam spolia diuisi-
 dentes: omnemque nostro-
 rum multitudinem in fu-
 gam vertunt. Ipsum autem
 regem insequuntur usque ad
 ciuitatem, atque ex illius
 auibis consciiunt plurimas.
 Deiecerunt autem & τρο-
 φῆας, ac omnem aranea-
 rum contextum. Campum
 decurrerunt, mēque cepe-
 runt, & ἐ comitibus duos.
 Iam autem & Phaëthon a-
 derat, & sub illis alia τρο-
 φῆα statuerunt. Nos au-
 tem ad Solem ipso die duces
 bamur, araneæ tela fragmen-
 to manibus post tergum li-
 gatis. Hi ciuitatem obsidere omnino noluerunt, conuer-

τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος ὅτι ἀετῆρι-
 ζομένης μηκέτι τὰς αὐγὰς ἀ-
 πό τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν σελή-
 νην διήκουν. τὸ δὲ τῆς ὠ-
 διποῦ, νεφελοτόν, ὡς ὁ-
 φῆς ἔκλειψις τῆς σελήνης ἐ-
 γιγόναι, καὶ νυκτι διωκῆ-
 ῖσθαι κατέχει. πρὸς δὲ
 ἑκ τούτοις ὁ Εὐδύμιον, πρὸς
 ψασίκετον καθεστῆναι τὸ οἰ-
 κοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς πε-
 ριορᾶν ἐν σκοτῷ βιοσάουτας.
 Ἐπισχεῖτο δὲ καὶ φόρος τιλῆς
 σαρ, καὶ σύμμαχον ἕξεισθαι,
 καὶ μηκέτι πολεμῆσθαι, καὶ ὁ-
 μίρους ἐπὶ τούτοις δίδουαι ἕθε-
 λην. οἱ δὲ περὶ τὸ Φαίθοντα, ἡρο-
 μῆνης δις ἐκκλησίας, τῆ πρὸς
 τριταίᾳ μὲν ἔθην παρίενθον τὸ
 ὄργος, τῆ ὑστεραίᾳ δὲ μετέγνω-
 θεν. καὶ ἰγνῆς ἢ ἡρώων ἐπὶ
 τούτοις κατὰ τὰς συνθη-
 κὰς ἰποῖσαντο οἱ Ἡλιῶται καὶ
 οἱ σύμμαχοι, πρὸς Σελήνιτας
 καὶ τοὺς συμμαχούς, ἐπὶ τῷ ἑ-
 ταυῦσθαι μὲν τὸς Ἡλιῶτας τὸ
 δευτέρημα, καὶ μηκέτι ἐς τὴν
 σελήνην ἐσθᾶσθαι, ἀφ' οὗ-
 ναι δὲ καὶ τοὺς ἀχρηματώτους
 ῥητῶν ἕκαστον ῥημάτων,
 τὸς δὲ Σελήνιτας, ἀφ' ἑῶν μὲν

si verò medium aëris val-
 lauerunt, ut deceterò splen-
 dor à Sole ad Lunam mis-
 nis perueniret. Vallum au-
 tem erat duplex nubium,
 ut Luna defectio manife-
 sta fieret, & iam continua
 nox cuncta teneret. quā in
 re pressus Endymion, mii-
 tens orauit, ædificium dea-
 molerentur, neque se pates-
 renur in tenebris versari.
 Promisit autem & tributa
 persoluere, sc̄q; auxiliarem
 & amicū fore, neque in
 posterum bellaturum: ins
 super & obsides offerebat.
 Phœihon verò congrega-
 to bis concilio. primò quia-
 dem in ira perstitit: postre-
 mò mutauit sententiam, ac
 pacis conditiones acceptæ
 sunt huiusmodi: Fœdus
 inierunt Solarij & horum
 socij cum Lunarjjs, eorū-
 que socijs, his legibus, ut
 intermurale deijciant So-
 larij, neque posthac Lu-
 nam inuadant: statimque
 precio capiuus reddant: Lu-
 narij autem dimittant stellas
 liberat.

αὐτονομος τὸς γε ἄλλοις ἀσί-
 ρας, ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς
 Ἡλιώταις, συμμαχῆν δὲ τῇ
 ἀπικίῳ, ἕως τις ἐπιθ. φόρον
 δὲ ποτιλῆν ἐκείνου ἔτρε τὸν
 βασιλεῖα τῶν Σελιωτῶν ὧ
 βασιλεῖα τῶν Ἡλιωτῶν, ὁ δὲ
 ἔν ἀμφορίας μνείας, καὶ ὁ-
 μύρους ἀσπῶν αὐτῶν δῶνα
 μνείας: πλὴν δὲ ἀρχικίαν, πλὴν
 ἐς τὴν ἀσπῶν, λοιπὸν ποτι-
 ὄδα, καὶ μετῆκεν τῶν ἄλλων
 τὸν βυλόμενον. ἐγγράψα δὲ
 τὰς σιωθίκας εἰς τὴν ἡλικί-
 νη, καὶ ἀνασῆσα ἐν μίση ὧ
 αἰετῶν, ἐπὶ τοῖς μεθογίοις. ὧμο-
 ὦν δὲ Ἡλιωτῶν μὲν Πυρωνί-
 δης καὶ Θεότιης καὶ Φλόγιος,
 Σελιωτῶν δὲ Νύκτορ καὶ Μή-
 νιος καὶ Πολυλαμπύς. ἰδιώ-
 τη μὲν ἡ ἀρλίῳ ἐγγύς: ἐνθὺς
 δὲ τὸ τῆχ ὧ καθυρέτο, καὶ ἔς
 μᾶς τοὺς ἀγαθώτατος ἀπὲς
 ὄσοαν. ἐπὶ δὲ ἀφικόμεθα ἐς
 πλὴν ἀλλήλων, ἰπλωτίασιν ἡ-
 μῶν, καὶ ἰσπάζοντο μετὰ ἀ-
 κρῶν οἱ τε ἰσπῶροι, καὶ ὁ Ενδυ-
 μίων αὐτὸς καὶ ὁ Μῆξις μᾶνεί-
 τε παρ' αὐτῶν, καὶ λοιπῶν δὲ
 ἀρχικίας, ἰσπῶν δὲ ὧ ἀ-
 σπῶν πρὸς γὰρ τὸν ἰαυτῶ

liberar, armaq; posthac So-
 laribus nō inferant, vicissim
 autem auxilientur, si quis ma-
 uaserit. vestigaliū verò con-
 ditionem pendat annuatim
 rex Lunariorum regi Sola-
 riorum amphoras voris de-
 cem millia, obsidesq; è suis
 det decies mille. Colonia in
 Luciferū communis fiat, &
 ex utrisque qui volet, parti-
 cipes. Sculptantur autem fœ-
 dera in columna electrina, e-
 riganurq; in medio aëris in
 consinijs. Qui verò pepigle-
 re, ex Solarium quidem par-
 te fr̄ere Pyronides, & The-
 rites, & Phlogius: Lunariū
 autem Nyctor, & Menius, &
 Polylampes. & talis qui-
 dem pax sequuta est: conse-
 stim autē murus euersus est,
 & captiuos restituere. Vbi
 autem ad Lunam ipsi regres-
 si sumus, obuiauerunt nobis
 Jocy, & cum lachrymis sa-
 lutauerunt nos, & Endy-
 mion ipse. Atqui suadebat
 is quidem, nos ibi secum ma-
 neremus, & in colonia com-
 municaremus: se enim daturū

πωδία· ζωαῖνες γὰρ ἐκ αὐτῶν
 παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ ἐδάμασ
 ἰπαστομῶν, ἀπ' ἡξίωσιν ἀπ.
 πικροβλήτοι καὶ τὸ ἄς τὴν τοῖς
 κατὰρ. ὡς δὲ ἐγὼ ἀδύνατον
 ὄν ὄν πῶθεν, ἀπ' ἡμίπαι ἡ
 μάς, ἐστὶ ἀσας ἐπὶ τὴν ἡμίπαι. ἃ
 δ' ἐν τῷ μίτῳ δὲ πῶθεν ἐν
 τῇ σελήνῃ, κατὰ τὸν ἡμίπαι
 καὶ παρὰ δὲ ξα, ταῦτα βοῦς
 νομοῖ ἀπ' ἡμίπαι πῶτα μὲν τὸ
 μὴ ἐν ζωαῖνων ἡμίπαι αὐτῶν
 τοῖς ἀπ' ἡμίπαι ἀρῶν γὰρ
 μοῖς γὰρ τοῖς ἀρῶν καὶ ἡμίπαι,
 καὶ ἐπὶ ἄνομα ζωαῖνων ἡ
 νος ἡσασι. μέχρι μὲν οὖν
 πῶτα καὶ ἡμίπαι ἡμίπαι γὰρ
 ται ἡμίπαι, ἀπ' ἡμίπαι γὰρ
 μὲν αὐτῶν. ἡμίπαι δὲ ἐν τῇ
 ἡμίπαι, ἀπ' ἡμίπαι γὰρ ἡμίπαι
 μίας ἡμίπαι γὰρ ἡμίπαι
 τὸ ἡμίπαι, παρὰ τῶν ἡμίπαι
 μὲν καὶ ἡμίπαι ἡμίπαι ἀνατι
 μὲν ἡμίπαι ἡμίπαι, ἡμίπαι
 ἡμίπαι δὲ αὐτὰ πῶτα ἡμίπαι
 μὲν ἡμίπαι, ἡμίπαι ἡμίπαι.
 ἡμίπαι δὲ μοι, ἡμίπαι τοῖς ἡμίπαι
 καὶ ἡμίπαι ἡμίπαι γὰρ ἡμίπαι
 μίας

vitam excitant. Inde et mihi videtur ad Græcos illud gastro-
 enemie

filium in uxorem mihi pot-
 licebatur suum quem habes
 bat. Nam apud eos mulie-
 res nullæ suri. Ego autem
 haudquam parui, sed pe-
 tebam dimitti in mare. Qui
 ut persuaderi non posse ani-
 maduertit, septē diebus con-
 uivio acceptos, tandem di-
 misit. Quæ interea in Lu-
 na versatus viderim, quæ ve-
 noua et maudita cogno-
 uerim, dicam. Primum quis
 dem eos non generari ex mu-
 lieribus, sed maribus. nam
 masculis nuptijs utuntur:
 sed nec quid sit femina, om-
 nino sciunt. Nam ad quin-
 tum et vigesimum usque an-
 num omnes mulierum ha-
 bentur loco, eo autem supra
 non habentur, sed habent.
 Concipiunt autem non in
 ventre, sed in erurium pos-
 teriori parte. Vbi enim fac-
 tus conceptus est iumentis
 et tandem suo tempore pro-
 cidentes educunt mortua: tū
 eadem ad ventum hiantia
 exponentes mulcent, et ad

μίας ἴννομα, ὅτι παρ' ἰκάνοις
 ἀντι γαστρὸς ἕνοφορῶ. μῆδ' ἔν
 ἴτῳτῳ ἀπο διμυήσομαι ἔν
 ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ
 ἑαλέμφοι Δρυφῆται· γίνε-
 ται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον· ὄρ-
 χην ἀνθρώπων τὸν δεξιὸν ἀ-
 ποτιμύουσιν, ἐν γὰρ φυτῶν.
 σιμ. ἐκ δ' αὐτῶ δένδρον ἀ-
 ναφύεται μέγιστον, σάρκινον,
 εἶον φαιδὸς, ἔχει δὲ καὶ ἑαλέ-
 σθους καὶ φύλλα. ὁ δὲ καρπὸς
 ἐστὶ βάλανοι, πηχυαῖοι τὸ μέ-
 γιστον· ἐπὶ δ' ἄρ' ἔν σπιανθῶ-
 σι, πρυγίσαντες αὐτὰς, ἕκκο-
 λάπλοισι τοὺς ἀνθρώπους. αἰ-
 θῶτα μὲν τοῖς πεδίοις ἔχουσιν,
 οἱ μὲν ἐν ἐφάνησι, οἱ δὲ πρυγί-
 σι αὐτῶν ξυλίνα, καὶ δὲ τῶ-
 των ὀχλοῦσι, καὶ πηλοῖσι.
 ἴσοσι ταῖς γαμψαῖς αὐτῶν. ἑ-
 παδ' ἄρ' ἴν γηράση ὁ δένδρον, οὐκ
 ἀρθύνεται, ἀλλ' ὡσπερ
 ἑαπνὸς ἀγροθῶν· ἀρ' ἴν
 γυτῶν προφ' ἑπασίην ἑ
 τῶ. ἐπὶ δ' ἄρ' ἴν σῆρ ἀνακαύ-
 σωσι, βαρῆχες ὀπλοῖσιν ἑπὶ τῶ
 ἀνθρώπων. ποιοῖ δὲ παρ' αὐ-
 τοῖς ἄσιμ ἐν ὡ ἀίει σιτέμε-
 νοι. ὁ πλομίνον δ' ὀδικοθ' ὀδίν-
 νη, ὡσπερ δὲ σιρὶ τράπισαν,

enemy vocabulum deuenis-
 se, quod apud illos ventris lo-
 co sira concipit. Maius quida-
 dam & his enarrabo. Ges-
 nus hominum apud illos est,
 qui dicuntur arborei : idē
 hoc modo nascitur : Testi-
 culum hominis præcidentes,
 in terram plantantium mo-
 re defodiunt. Inde autem
 exoritur arbor carnea mā-
 xima, ut phallus. Ramos quis-
 dem habet & frondes, fru-
 ctus verò cubitales glandes.
 Vbi autem ea maturæ fue-
 rint, decerpas eudunt, atque
 in homines effingunt. Pu-
 denda autem habent apposi-
 titia, quidam eburnea, pau-
 peres autem lignea, quibus
 cōciant, & vxoribus mi-
 sceantur. Postquam autem
 senuerit aliquis, non moria-
 tur, sed ut sumus solutus e-
 uanescit in aërem. Cibis est
 omnibus vnus : fructio ete-
 nim igne raras assant super
 prunas. Multæ apud illos
 sunt vanæ per aëra circum-
 uolantes. His autem assatis,
 circumfusi velut ad mensam
 FF 4 lambunt

λάπνοι τὸν ἀναθυμιάμα-
 νον λατῶν, ἢ ἐναχοῦ-
 ται. σίτη μὲν δὲ πρὸ φούρα
 τοιούτα. ποτὸν δ' αὐτοῖς δεῖν,
 ἀνὴρ ἀφθλιβόμενος εἰς λύπη
 κα, ἢ ὑγρὸν ἀνίας, ὥσπερ
 δρόσον, οὐ μὲν ἀκρῆσαι γέ,
 καὶ ἀφοδύουσι, ἀπ' ἡδὲ
 τέρψιναι ἢ περ ἡμᾶς. ἀπ' ἡδὲ
 τῶν σωουσίαν οἱ πᾶσιν ἐν
 ταῖς πνεύμασι παρέχουσι, ἀπ'
 ἐν ταῖς ἰγνύσι, ἢ περ τῶν γα-
 στροκνημίων. ἢ καὶ γὰρ εἰσι τὰ
 πρηνεῖς. λατὸς δὲ τομίσ-
 ται παρ' αὐτοῖς, λῦ πον τις
 φαλακρὸς καὶ ἀκομ. ἢ τὸς
 δὲ κομήτας καὶ μυσάπλου-
 ται, ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀ-
 εἰρων τοῦ ναυτίου, ὅς τις κο-
 μήτας λατὸς νομίζουσι. ἐ-
 πιδέμου γὰρ τινος, οἱ καὶ
 περὶ κείνων διηγοῦντο. καὶ
 μὲν καὶ γένεα φύουσι μικρὸν
 ἢ περ τὰ γόνατα. καὶ ὄν-
 χας ἐν τοῖς ποσίν οὐκ ἔχουσι,
 ἀπ' ἀ πᾶσιν εἰσι μονοδά-
 κτυλοι. ἢ περ δὲ τὰς πνεύμα-
 ἐκαστὸν αὐτῶν κρᾶμυθ ἐπι-
 φνικ μακρὰ, ὥσπερ ἕρᾶ, θάλ-
 λουσα ἰς αἶ, ἢ ὑπὸ τῶν ἀνα-
 πνίστων, οὐ κατὰ κλωμῆν.

lambunt evaporatum ex il-
 lis fumum, ac vescuntur.
 Et cibo quidem tali aluntur.
 Potus autem illis est
 aer expressus in calicem, li-
 quorem ex se vereorem red-
 dens. Non egerunt autem,
 neque mingunt, neque per-
 fossi sunt ea parte qua nos:
 sed ne pueri quidem nati-
 bus rem obscenam præ-
 stant, verum popliiibus su-
 pra suram: nam illic per-
 fossi sunt. Pulcher apud il-
 los habetur caluus, & sine
 coma: comatos autem abo-
 minantur. Apud eos verò
 qui cometas inhabitant stel-
 las, comati contra formosi
 habentur. Aduenerunt enim
 quidam, qui nobis illorum
 mores narrauerunt. Barbam
 autem ad genua demittunt,
 & in pedibus ungues non
 habent, sed unodigiti sunt
 omnes. In speciem caudæ
 brassicae natibus eniisque il-
 lorum innascitur proluxa,
 semper germinans, quæ &
 resupino cadente non fran-
 gitur. Emungunt & mel
 amavis-

ἀρμύλλου διὰ μέλι δριμύ-
 τατον· κἀπαδὰρ ἢ πονο-
 σιν, ἢ γυμνάζονται, γάλακ-
 τι πᾶρ τὸ σῶμα ἀλέφουσιν,
 ὡς ἢ τυροὺς ἀπ' αὐτοῦ πη-
 γνυθαί, ὀλίγον τοῦ μέλιτος
 ἐπιτάξαντες. ἔλαιον δὲ ποι-
 εῖται ἀπὸ τῶν κρομμύων,
 πάντων λιπαρῶν τε ἢ ἄωδων,
 ὥσπερ μύρον. ἀμπίλους δὲ
 πολλαὺς ἔχουσιν ὑδροφόρους·
 αἱ δὲ ῥάγεις τῶν βοτάνων
 αἰὲρ ὥσπερ χάλασα. καὶ μοι
 δοκᾷ, ἐπαδὰρ ἐμπροσθ' ἄ-
 νιμ' ὁμοίως τὰς ἀμπί-
 λους ἐκείνας, τότε πρὸς ἡ-
 μάς καταπίπτα ἢ χάλασα,
 διαρραγῆτων τῶν βοτάνων
 ἢ τῆ μίρτοι γαστρί' ὅσα πικ-
 ραχθῶνται, τισίντις ἐν αὐτῇ
 τῇ ὄσων δέονται· ἀνοικτῇ
 γὰρ αὐτοῖς αὐτῇ, ἢ πάλιν
 κλεῖσθ' ἐστίν. ἔντινον δὲ ἐν
 αὐτῇ οὐδὲ ἕπαρ φαίνεται, ἢ
 τοῦτο μόνον, ὅτι λαοῖα
 ἐντοθεῖ, ἢ λαοῖός ἐστιν· ὡ-
 σὶ ἢ τὰ νεογνά ἐπαδὰρ ῥι-
 γῶσιν, ἐς ταύτων ἑποδύε-
 ται. ἰσθὺς δὲ τοῖς μίρον πλου-
 σίοις ὑαλίνῃ μαλθακῇ, τοῖς
 πικρῶσι δὲ χαλκῇ, ὑφαντῇ.

amarissimum : qui si quando
 vel labori insudant, vel lu-
 etantur, corpus lacte obli-
 nunt, ut & caseus eo coagus-
 leitur, melle paululum distil-
 lante. Oleum autem è ce-
 pis educunt maximè pingue,
 ac redolens ut unguentum.
 Vinea habent plurimas, &
 aquae feraces : vuarum au-
 tem acini sunt velut grando
 quæpiam : & mihi quidem
 videtur ubi vicius incidere,
 vites illas quati, fractisque
 vuis grandinem huc ad nos
 mitti. Ventre ut sacculo v-
 tuntur, in eum quantum cu-
 piunt mittentes. Apertilis et-
 enim venter est illis, & iterū
 clausilis, neque in illo inte-
 stinum vllum aut hepar ap-
 paret, solūm autem densus
 est intus, & pilis obstitus, ita
 ut & paruuli ubi frigent, in
 eum subeant. Amictus au-
 tem diuitibus quidem vi-
 treus & mollis, cæteris au-
 reus contextus. Nam ea loca
 metallorum sunt fecunda,
 ἢ δὲ μὲν
 πολύχαλκα γὰρ τὰ ἐκείνη, καὶ

καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν
 ἕδατι ὑποβρέξαντος, ὥσπερ
 τὰ ἔρια περὶ μίαν τοι τῶν ὀ-
 φθαλμῶν, οἷς ἔχουσιν, ὀνῶ
 μίαν ἀπᾶν, μή τις μενομίσῃ
 ψάθειναι, διὰ τὸ ἀπίστον τὸ
 λόγον· ὁμοῦ δὲ καὶ τοῦτο ἐ-
 ρῶ. τοὺς ὀφθαλμοὺς πικραι-
 ρετοὺς ἔχουσι. καὶ ὁ βουλό-
 μιν ὅ, ἐξιδῶν τοὺς αὐτοῦ,
 φησὶ ἄλλ, ἕ· ἄρ δὲ μὴ ἰδᾶν,
 οὕτω δὲ ἐνθήμερον ὄρῃ. καὶ
 πολλοὶ τοὺς σφετέρους ἀπ-
 λίσσαντες, παρ' ἄλλων χησά-
 μνοι ὀρῶσιν· ἀσὶ δ' οὐ καὶ
 πομπῆς ἀπεθέτους ἔχουσιν,
 οἱ πολλοὶ οἱ τὰ ἄτα δὲ, πλα-
 τάνων φύλλα ἐστὶν αὐτοῖς,
 πηλὴ καὶ τοῖς ἀπ' τῶν βασιλέ-
 ων ἑκάστοις ἑὸ μόνον ξύτι-
 να ἔχουσι. καὶ μὲν καὶ ἀπο-
 θαυμάζω τὸς βασιλεῖς ἐ-
 θεασάμενοι· κάτωπυρον μίγι-
 στον καῖται ὑπὲρ φρέατος, οὐ
 πάντων παθεῖ ὅ, ἄρ μίαν οὐκ
 εἰς τὸ φρέαρ καταβῆ τις, ἀ-
 κούσας πάντων τῶν παρ' ἡμῶν
 ἐν τῇ γῆ λεγομένων. ἔαρ ἢ εἰς
 τὸ κάτωπυρον ἀποβλήσκει, πᾶ-
 στας μὲν πόλεις, πάντ' αὖ ἔθνη
 ὄρῃ,

ijdemq; aqua macerata me-
 talla ut lanā exercent. Qua-
 les autem habeant oculos,
 omnino non ausim scribere,
 ne forte me suis mentiri pu-
 tet ob sermonis absurdita-
 tem : tamen & id quidem
 dicam. Oculos exemptiles
 habent, ut qui velit suos e-
 xemptos, seruet eos apud se
 donec illis ad visum egeat :
 quos cum reposuit, cernit.
 Et multi cum forte proprios
 perdiderint, ab alijs mus-
 tuantur, & vident. Sunt &
 locupletes q; plures habeant,
 oculos quidem & recon-
 ditos. Aures illis sunt plata-
 ni folia, prater eos qui ex
 glandibus formantur. illi
 enim solum ligneas habent
 aures. Caterum & miracu-
 lum aliud in regia conspi-
 catus sum : Speculum maxi-
 mum supra puteum positum
 est, non adeo altum. In pu-
 teum si quis descenderit, om-
 nia audiet quæ apud nos in
 terra dicuntur. Si verò spe-
 culum intueris, omnes quidem
 vrbes, omnesq; gentes vides,

ὅρξ, ὡς περ ἐφείδως ἐκείσιν.
 τότε καὶ τοὺς οὐκ αἰνοῦντες ἐν
 θεασαμένω, καὶ πᾶσαν τὴν
 πατρίδα· ἃ δὲ κἀκῶνοι με
 ἰώρων, οὐκ ἔτι ἐγὼ τὸ ἀσφα
 λὲς ἤπειμ. ὅστις δὲ μὴ πιστεύει
 ταῦτα οὕτως ἔχον, ἂν ποτε
 καὶ αὐτὸς ἐκείσιν ἀφίκεται, ἢ
 σκεπταί ὡς ἀληθῆ λέγω. τότε
 δ' οὐρ ἀσπασάμενοι τὸν βα
 σιλέα, καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτῶν,
 ἰμβάντων ἀνύχθημεν. ἐμοὶ
 δὲ καὶ δῶρα ἔδωκεν ὁ Ενδυ
 μιον, δύο μίση τῶν ὑαδίνων
 χιτῶνων, σίντη δὲ χαλκοῦς,
 καὶ πανοπλίαν θερμίνην, ἃ
 πάντα ἐν ἑσπέρῃ κατέλι
 πον. σὺν ἡμετέρῃ δὲ ἡμῶν καὶ
 ἰαπογύπτους χιτῶνας, παρα
 κείμενους ἄρχιπυλίων πρὸς
 τακσίαν. ἐν δὲ ἑσπέρῃ παρὰ
 πλεῖστον μέρη καὶ ἅμας χά
 ρας παρημέψαμεν, προσέ
 σχομεν δὲ καὶ ἑσπέρῃ ἐπιφύ
 ρου ἄρτι σωοικιστοῦ, καὶ ἄ
 ποδάντων ὑδρωσάμεθα. ἐμ
 βάμεν δὲ ἄς τὸν Ἰωδιανδρ, ἐν ἃ
 ἐστὶν ἄπειμα τὸν Ἰλιον,
 ἐν ἧσιν τὴν γλῶσσαν παραπλήθον
 ἔσθ' ὁ γὰρ ἀπὸ θυμῶν, καὶ τοὶ

πομά

non secus ac si omnibus in
 teresses. Tunc & ipse meos
 vidi, & patriam omnem:
 an verò & illi me viderint,
 satis exploratum non ha
 beo. Quòd si fortè quis non
 credet hæc ita se habere, cū
 eò perueniet, sciet me vera
 dixisse. Tunc salutato rege,
 & ijs qui circa illum erant,
 nauem ascendentes fireba
 mur. Abeunti autem mihi
 dona dedit Endymion, ves
 tes quidem vireas duas, &
 veas autem quinque, lupi
 neamq; panopliam: quæ
 omnia postea in cæto amisi.
 Misit & nobiscum Equi
 uultures mille, qui nos dedu
 cerent stadys quingentis.
 Nauigantes autem circa ter
 ram illam, prouincias qui
 dem plurimas & alias præ
 ter lapsi sumus, appulimus
 verò ad Luciferum nupes
 inhabitatū: vbi descenden
 tes, aquas hausimus. Hinc
 Zodiacum introēuntes, ad
 lauam quidem solem præter
 grediebamur, circa illius ter
 re marginē nauigantes. Neq;

enim

ποκὰ τῶν ἰταίων ἰσθμῶν
 μουίωτα. ἀπὸ δ' ἄνεμ' οὐκ
 ἀφῆκεν, ἰθὺς μίθ' αὖ μὲν τοι
 τῶν χάρων ὄθηκ' ἤ τι καὶ πίο-
 να καὶ ὄνυφορ, καὶ ποκῶν ἄ-
 γασθῶν μισλῶ. ἰδούτης δὲ ἡ-
 μᾶς οἱ Νιφελοκρήταυροι, μι-
 θοφοροῦντες παρὰ τῷ Φαί-
 θονι, ἐπίπλησαν ἐπὶ τῶν ναῶν
 καὶ μαθόντες ἐνοπόνδους, ἀπὸ
 χάρμοσιν ἡδὲ ἢ καὶ οἱ ἰπόγυ-
 ποι ἀπληγνύθησαν, πλιύσαν-
 τον δὲ τῶν ἰπιδόσων νύκτα καὶ
 ἡμέραν, πρὶ ἰσπίραν ἀφικό-
 μιθα ἰς τῶν Λυχνόπολιμ κα-
 λαμίνας, ἡδὲ τὸν ἑατώ πλεῖν
 διόκοντες ἢ ἢ πόλις αὐτῆ καί-
 ται μεταξύ τῆ Πλάδωρ, καὶ τῆ
 Υάδωρ ἄνεμ' οὐκ, ταπανοτέρα
 μὲν τοι τῆ ἰωδακῆ. ἀποβάν-
 τες δὲ, ἀνθρωπορ ὄθινα μὲν
 ἕρρομιν, λυχνους δὲ ποκῆς
 περιθούσας, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ
 καὶ περὶ τῆ λιμίνα δᾶπρίδου-
 τας τὸς μὲν μικρὸς, ἢ ὅσπερ
 ἀπὸν πρῆμῆας, ὀλίγος δὲ τῶν
 μεγάλων καὶ δωατῶν πά-
 νυ λαμπρῆς καὶ περιφανῆς.

οἰκίσας

nonnullas quidem paruas, & ut ita dicam, egenas, ex magnis
 autē ac potentibus paucas, & has valde illustres ac nobiles.

Domus

enim descendimus, & quā-
 dem socijs id summē cupien-
 tibus. Erat enim venus
 qui nos à terra propelleret,
 quanquam videremus re-
 gionem fecundam, ac pin-
 guem, & irriguam, ac bo-
 norum multorum plenam.

Atqui Nubecentauri, hi vi-
 delicet qui Phaëthoni mili-
 tabant, speculati nos longē,
 ac delapsi volauerunt ad na-
 uem: quumq; socios esse dis-
 dicissent, abiēre: iam enim
 & Equiuultures discesserāt.
 Nauigantes autem sequenti
 nocte ac die, circa vesperam
 peruenimus ad Lucernarum
 urbem (sic enim illam vo-
 cant) iam iter nostrum ad
 inferiora secantes. Hæc au-
 tem ciuitas medio inter Ple-
 iades ac Hyadas stellæ aère
 sita est, zodiacōq; multo in-
 ferior. Descendentes autem
 neminem quidem inueni-
 mus, lucernas verò multas
 decurrentes, & in foro &
 secus portuum deambulantes,

οἰκίσεις δ' αὐτοῖς καὶ λυχνῶ-
 νων ἰδίᾳ ἐκασῶ ὑπεποιῶτο. καὶ
 αὐτοὶ ὀνόματα ἄχρον ὄσπιν
 οἱ ἄνθρωποι, καὶ φωνῶν περὶ
 μίνων ἠκούμεν. καὶ ὁ δὲ ἠ-
 μάς ἠδίκησεν ἀπὸ καὶ ἐπὶ ξη-
 νία ἐκάλεσεν. ἡμεῖς δὲ ὁμῶς ἐ-
 φοβόμεθα, ὅτι λαπνῆσαι, ὅτι
 ἄπνῶσαι τις ἡμῶν ἴσολημοσεν
 ἀρχαῖα δ' αὐτοῖς ἐν μίση τῆ
 πόλει ὑπεποίη), ἔνθα ὁ ἄρχων
 αὐτῶν, δι' ὄλης νυκτὸς κάθη-
 ται, ὀνομασί καλῶν ἐκασον.
 ὅς δ' ἄρ' μὴ ὑπακούσῃ, κατα-
 δικάσεται ἀποθανῆν, ὡς ἡ-
 πῶν τῶν τάξιμ' ὅ δὲ θάνατός
 ἔσ', οὐδ' ὀδύου. παριστῶ τις δὲ
 καὶ ἡμεῖς, ἐρωτῶμεν τὰ γιγνό-
 μενα, καὶ ἠκούμεν ἅμα τῶν
 λυχνῶν ἀπλογομένων, καὶ
 τὰς αἰτίας διζόντων, δι' ἃς
 ἐβράδωσεν, ἔνθα καὶ τὸν ἡ-
 μίτερον λυχνῶν ἐγνώρισεν,
 καὶ προσεπέμην αὐτὸν, περὶ
 τῆ κατ' οἶκον ἐπωθανόμενον,
 ὅπως ἔχοισεν ὁ δὲ μοι πάντα
 διηγήσατο. τῶν μὲν δ' ἐν νύκτα
 ἐκέλευ αὐτοῦ ἰμεῖναιμεν. τῆ
 ἐπιούσῃ δὲ ἄρα νῆς, ἐπλε-
 μεν πλοῖον τῆ νεφῶν. ἔνθα
 δὲ καὶ τῶ Νεφελοκοκκυγίαν

Domus illis & lychneones
 seorsum unicuique erant, &
 hominum more appellaban-
 tur, & vocem emittentes au-
 diebamus: neque nocebant,
 sed potius ad diuertendum
 inuitabant. Nos tamen fore-
 midare, nec nostrum vel va-
 nus apud illas canere, aus
 capere somnum est ausus.
 Palatium autē illis in media
 ciuitate extructū est, vbi per
 totam noctem earum sedet
 princeps, nomine vnāquaq̃
 compellans. Quaecunq; verò
 non paret, condemnatur ad
 mortem vt transfuga. mors
 autē est extingui. Astantes autē
 nos considerabamus quæ fie-
 bant, simulq; lucernas respō-
 dentes audiebamus, causasq;
 quare abfuisset dicentes.
 Hic & lucernam nostram a-
 gnoui, & allocuius rogabā,
 quomodo se haberent dome-
 stici nostri. ea autem mihi
 omnia enarrauit. & noctem
 quidem illam ibi mansimus.
 Sequenti verò die soluentes,
 secus nubes nauigabamus.
 Hic & Nephelococcygiam
 vidimus

ἴδμεν ἰδόμενος, ἰθαυμάσας
 μὲν ἔμμεν τοι ἐπέμμεν αὐ-
 τῆς, οὐ γὰρ εἶα τὸ πνεῦμα.
 βασιλεύει μὲν τοι αὐτῶν Κο-
 ρωνὸς ὁ Κορυνθίαν ὅ, καὶ ἰ-
 γὰ ἰμνυόμενος Αἰσούφάνου τὸ
 ποιητοῦ, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἀ-
 ληθοῦς, καὶ μάττω, ἰφ' οἷς ἔ-
 γραψὲν ἀπιστοῦ μινον. τρίτη
 δ' ἔπειτα τούτης ἡμέρας, καὶ τὸν
 Ωκεανὸν ἴδμε σαφῶς ἐαρω-
 μέν, γὰρ δι' οὐδ' αὐτοῦ, πάλιν
 γὰρ τῶν ἰφ' αἰετῶν, καὶ αὐτῶν
 δι' ἀπυρόμενος ἴδμε, καὶ ἴμε-
 ραυτῶν ἰφ' ἀπυροῦ τῆ τι-
 τάρτη δὲ, περὶ μισυβείας,
 μαλακῶς ἐν ἰδόμενος ἔνω-
 ματ ὅ, καὶ σωμῆσαν ὅ ἰς
 αἰ τῶν θάλασσαν πατερίθης
 μιν, ὡς δὲ τὸ ἴδμε ἰφ' αὐ-
 σαμιν, θαυμάσιον ὡς ἴμεν.
 δόμεθα, καὶ ἴμεν ἰφ' αὐρομιν,
 καὶ δὴ πνεῦμα αὐρομιν ἐν τῶν
 παρόντων ἰφ' αὐρομιν καὶ
 ἐπὶ ἰφ' αὐρομιν ἰφ' αὐρομιν καὶ
 γὰρ ἴμεν ἰφ' αὐρομιν οὐσα, καὶ
 αὐρομιν τὸ πῆλαγ ὅ. ἴμεν
 καὶ δὲ ἀρχὴ καὶ αὐρομιν μασό-
 νων γίνεσθαι ποικίλης, ἡ
 πῆλαγ τὸ βέλτιον μεταβο-
 λῆ. καὶ γὰρ ἡμεῖς δύο μόνους
 ἡμέρας

vidimus orbem, videntesq;
 admirati sumus: neq; in eam
 descendimus, non enim per-
 mittebat aura. Imperat au-
 tem illis Coronus Cotta-
 phionis filius. Tum ego^m A-
 ristophanis poeta recorda-
 tus sum, hominis quidem sa-
 pientis ὅ veri, ac in his que
 scripsit, frustra non credui.
 Tertia autem ab illa die, ὅ
 Oceanum iam manifeste vi-
 debamus, terram autem nuf-
 quam, præter aërias illas,
 que iam ipse quidem igneæ
 ὅ micantes mihi videban-
 tur. Quarta autem die circa
 meridiem molliter aspiran-
 te aura ὅ subsidente, in ma-
 re deponimur. Ut verò a-
 quam attigimus, mirè ac su-
 pra modum læti fuimus, ὅ
 omnibus prandium ex ijs
 que suppetebant exhibui-
 mus, ὅ descendentes nata-
 bamus. erat enim tranquil-
 lum mare. Sed, ut videtur,
 sæpenumeròⁿ mutatio in
 melius, maiorum malorum
 consuevit esse principium.
 Etenim nobis duos tantum
 dies

ἡέρας ἐν ὕδατι πλοῦσαν
 τις, τῆς τρίτης ἑποφανούσης,
 πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἕλιον
 ἄφρω ἑρῶμεν θηρία καὶ κή-
 τη ποσσά μιν καὶ ἄλλα, ἐν δὲ
 μίξιον ἀπάντων, ὅσον πλε-
 οῖον χιλιῶν καὶ πεντακο-
 σίων τὸ μέγεθος. ἰψία δὲ
 κεκμηδός, καὶ πρὸ ποσσῶν τα-
 ράστων τῶν θαλάσσιων, ἀ-
 φρῶ τε περικλυθόμενον, καὶ
 τὸς ὀδύνας ἐκφάνον, πολλὸν
 τῶν παρ' ἡμῶν φασκῶν ὑψυ-
 λῶν ἔχουσι. ὄξυς δὲ πάντας,
 ὡσπερ σκόλοπας, καὶ λευκὸς
 ὡσπερ ἰλιφαντίουσι. ἡμῶς
 μὲν οὖν τὸ ὕψιστον ἀμυδίου
 προσεσπώντον καὶ περικλυ-
 θόντων, ἡμῶν μιν τὸ δὲ ἕδω
 παρῶν, καὶ ἀναρροφῶσαν, ἡ-
 μῶς αὐτῇ νηὶ πατέμεν. ἔμιν
 τοι ἔφθη σωμαρῶσαι τοῖς
 ὀδύσιν, ἀλλὰ δὲ τῶν ἄραιων
 μάτων ἡ ναὺς ἄς τὸ ἔσω διε-
 ζῆτιον. ἰπὰ δὲ ἔνδορ ἡμῶν,
 τὸ μὲν πρῶτον, σκόλον, καὶ
 καὶ οὐδὲν ἑρῶμεν ὕψιστον
 δὲ αὐτὸ ἀναχανόν, ἔδω
 μιν καὶ μέγα, καὶ πάντη
 πλάτῃ, καὶ ὑψυλῶν, ἰκανὸν μιν
 εἰσφέρει πόλην ἰγομῆν. ἔσπερ

die feliciter navigāib9, ille
 lucente tercia ad orientē so-
 lem repente feluas videmus,
 & cete cū multa alia, tum
 omnium maximum, & quin-
 gentorum & mille stadia-
 rum magnitudine. aduenie-
 bat autem hians, & mare
 procul turbans, spumaquē
 undiq; circumfusum. Den-
 tes exerebat phallis nostris
 multò longiores, acutos om-
 nes vi pali, ac ebore can-
 didiores. Nos igitur cū
 postremū nobis mutuo va-
 le dixissemus, & amplexi
 essemus, praestolabamur: &
 cū resorberet, vna cum
 naui ipsa nos deglutiuit.
 Non autem contigit in den-
 tes offendere, sed per eorum
 raritatem nauis delapsa in-
 trò decidit. Vbi autem in-
 tus fuimus, primò quidem
 obscurum erat, & videba-
 mus profus nihil. Tandem
 eo hianse videmus cetū ma-
 gnum vnde quaq; alium la-
 tumq; & ciuitatis capacem,
 quae vel decem hominum
 millia capere possit. Erant
 praeterea

το δ' ἰρ μίση καὶ μικροὶ ἰχ-
 θύς, καὶ ἄλλα ποτὰ θηρία
 συγκομιμμένα, καὶ πολλῶν
 ἱστία, καὶ ἄγκυρα, καὶ ἀνθρώ-
 πων ὀστία, καὶ φορτία. κατὰ
 μίσηρ δὲ, καὶ γῆ καὶ λόφοι ἤ-
 σαμ, ἱμοὶ δοκῆρ, ἐκ τ' ἰλύθ,
 ἤρ κατ' ἔπιπτε, σωίφανσα ὕλη
 ἔρ ἰσ' αὐτοῖς, καὶ λευθρα παν-
 σοῖα ἱπεφύκη, καὶ λάρανα ἱ-
 βιθλασηκ, καὶ ἱθκη πάντα
 ἱξαρζασμῖνοις. περίμνηθ
 δ' ἰ γῆς, σάδιοι σακίοιοι καὶ
 τισσαράκοισα. λέθ ἰ ἱδῆρ καὶ
 ὄρνητα τὰ θαλάσσια, λάρυς, καὶ
 ἀλκυόνας, ἱπὶ τῶν δ' ἱδῆρων
 ἱτοπῆδοντα. τότε μιν οὐρ ἱ-
 πὶ πολὺ ἱδακρύομηρ. ὕστρον
 δὲ ἀνασῆσας τὸς ἱταρῆς, πλὴν
 μιν νῦν ἱπὶς ἱρξομηρ, αὐ-
 τοῖ δὲ τὰ πνεῦα σωτρίσαν-
 τες, καὶ ἀνακαύσαντες, δῆ-
 πνον ἱ τ' παρόντων ἱποιοῦ-
 μεθα. παρὶ κηθὸ δὲ ἀφθονα
 καὶ παντοδ' ἀπὰ κρία τῶν ἱχ-
 θύων, καὶ ὕδωρ ἱπὶ, τὸ ἐκ τοῦ
 ἱωσφόρου ἱχομηρ. τῆ ἱπίση δὲ
 ἱσθναςάντες, ἱ ποτὶ ἀναχά-
 νοι τὸ κῆθ, ἱωρῶμηρ ἱμο-
 τῆ ἱψ' ὄρνη, ἀπὸ τῆ ἰμόνον τὸν
 ἱραδὸν, ποτῆ κῆθ καὶ νήσους

præterea passim & parui
 pisces, & alia quedam ani-
 malia concisa multa, na-
 uiumq; vela, & anchoræ, &
 hominū ossa & onera. Circa
 medium verò & terra &
 colles erant, vt conijcio, ex
 eo quem absorpserat limo,
 accumulati. Igitur & sylua
 in his innata erat, & arbo-
 res omnigenæ, oleraq; ac-
 creuerant, ac cuncta cultis
 agris similia. circuius autem
 terra stadia 200 & 40. E-
 rat aut̄ videre & marinas a-
 ues, laros & alcyonas in ar-
 borib. nidificantes. Tunc ve-
 rò plurimum lachrymati fui-
 mus. Demiq; cū erexissem co-
 mites, nauem fulcimus, ipsiq;
 è silicibus excitantes ignem,
 & accendentes, carnem ex
 his, quæ aderant, fecimus.
 Aderant enim omnigenum
 piscium carnes, aquamq; ad-
 huc ex Lucifero etiam ha-
 bebamus. Sequenti verò es-
 xurgentes die, si quādo hias-
 set cetus, nonnunquam mon-
 tes videbamus, quandoq; so-
 lum cæli, quandoq; insulas

nam

καὶ γὰρ ἰδομένουσα φερομένη
 του αὐτοῦ ὄξιος πρὸς πᾶν
 μίρον τῆς θαλάσσης. ἵστα
 δὲ ἑὸς ἰσάδης τῆς διατριβῆς ἐ-
 γιγνούμεθα, καθ' ὅσον ἐπὶ τῶν
 ἰταύρων, ἐβάδιζον ἐς τὴν ὕ-
 λην, περισκεψάμεθα τὰ πάν-
 τα βουλόμεν. ὄψα δὲ
 ὕλους εἶναι διελθῶν ἐκ δὲ
 οὐς, ὄψρον ἐρὸν Ποσειδῶ-
 νος, ὡς ἐδήλον ἢ ἐπιτραφῆ,
 καὶ μὲν οὐ σπονδὴν, καὶ τάφους
 ποσειδῶντος, καὶ σήλας ἐπ' αὐ-
 τῶν, πλησίον τε πλητὸν ὕδα-
 τος διαγοῦς. ἔτι δὲ καὶ νε-
 νὸς ὑλακλῶ ἠκούμεν καὶ λα-
 τῶν ἐφ' αὐτῷ πῶρ' ἔφθον, καὶ
 τινα καὶ ἐπικυλιν ἀναλόμεν.
 σπονδῆν οὐκ ἐβασίζοντο, ἐπι-
 σάμεθα πρὸς βύτην καὶ νεανί-
 σκα. μάλα προθύμως πρᾶ-
 σιάν τινα ἐπραξομένοις, καὶ
 ὕδατος ὅσον τῆς πληγῆς ἐπ' αὐ-
 τῶν διοχετεύουσι. ἠδὲν ἔσθ
 ὕδρ' ἅμα καὶ φοβηθέντων ἐ-
 σμεν. λακύνοι δὲ ταυτῶν
 ἡμῶν, ὡς τὸ ἕκός, παθόν-
 τος, ἀναυδοὶ παρρησιασάν.
 κῆνος δὲ ὁ πρὸς βύτης ἔφθον,
 τίνος ἑμῆς ἀραῖσιν, ὡς ἔφθον
 πῶτερον,

nam sentiebamus eum con-
 cūe ferri ad omnem plagā
 partem. Postquam autem
 mentioni iam assueci era-
 mus, accipiens ē comitibus
 septem, deambulabam per
 sylvam, cuncta lustrare ac
 explorare volens. Necdum
 quinque stadiis totis digressus
 inveni facellum quod-
 dam Neptuni, quemadmodum
 testabatur inscriptio:
 ac paulō post & sepulchra
 multa, & columnas desu-
 per, iuxtaquē fontem perspicu-
 e aquæ: & canis etiam
 latratum audiimus: lon-
 gequē apparebat fumus, &
 domum quampiam conij-
 ciebamus. Festinanter igitur
 accedentes, offendimus
 senem & adolescentem sen-
 dulo ac diligenter sulcum
 quendam facientes, ac per
 eum aquam de fonte deri-
 vantes. Læti ergo simul ac
 territi constitimus: illi verò
 idem & nobiscū meritō pas-
 si, sine voce steterē. Tandem
 verē aliquando: Qui vos
 estis advena, inquit senex,
 num

πότερον, ἔφη, τῶν ἑναλίων
 διαμόνων, ἢ ἀνθρώποι δυ-
 ευχεῖς, ἡμῶν παραπλήσιοι;
 καὶ ἴδ' ἡμεῖς ἀνθρώποι ὄν-
 τες καὶ ἐν γῆ παρῆστές, νῦν
 θαλάσιοι γινόμεμεν· καὶ
 συνομηχόμεθα ὡς πείχονται
 τοῦτο θεῖον, οὐδ' ὁ πάσχο-
 μεν ἀκείως εἰδότες τι θνά-
 σαι μῆν γὰρ ἀνάσσομεν, ἢ ὡς
 εἰ πιστεύομεν. πρὸς ταῦτ' ἔ-
 γ' ὠ ἔπειρ', ἢ ἡμεῖς τοὶ ἀνθρώ-
 ποι νῦν ἄνθρωποι, ὡς πᾶτες, ἴσ-
 μεν, ἀλλ' ὡς σκέψασθαι καὶ
 ταποθήσεται; προήλομεν δὲ
 ἐνῶ, βουλόμενοι μάθωρ τὰ
 ἐν τῇ γῆ, ὡς ἔχει ποτιῆ γάρ
 τις καὶ δάσι· ὅθεν ἴφαινετο δαί-
 μων δὲ τις, ὡς ἔοικεν, ἡμᾶς
 ἤγαγε, δὲ τε ὀψομένους καὶ
 εἰσομένους, ὅτι καὶ μόνον ἐν
 ὡς δὲ καθάργμεθα ὡς θεῖον·
 ἀλλὰ φράσσομεν ἡμῶν τὴν σέου.
 τοῦ τύχην, ὅστις ἄρ, καὶ ὅπως
 δεῦρο εἰσέλθεις· ὁ δὲ οὐ πρό-
 τερον ἔφη ἰσθῆν, οὐδὲ πῶς
 σέου παρ' ἡμῶν, πρὶν
 ξηρίων τῶν παρόντων με-
 ταδοῦσαι. καὶ καθῶρ ἡμᾶς ἢ
 γὰρ ἐπὶ τῶν οἰκίαν. ἐπιποίητο
 ἢ αὐτάρκη, ἢ σὺ δάσας ἐν φκο-
 δόμητο,

num ex marinis estis dixi,
 an infelices homines nobis
 similes? Etenim nos homi-
 nes, & in terra nutriti, ma-
 rini nunc sumus, fluctuan-
 tes hac belua circumclu-
 si, neque quid de nobis sit, sa-
 tis nouimus. Mori quidem
 videmur, viuere tamen arbi-
 tramur. Ad hac ego: Et
 nos, inquam, o pater, adsu-
 mus hic homines aliunde pro-
 fecli, ipsa cum nauī nuper
 absorpti. Accessimus autem
 nunc volentes scire, quae in
 sylua sint, quomodo se ha-
 beant. multa enim nobis &
 densa visa est. Deus autem,
 ut videtur, nos duxit, te ut
 videremus, sciremusque nos
 in hac belua inclusos esse
 non solos. Sed narra nobis
 tuam ipsius fortunam, quis
 quis es; & vnde huc intro-
 ierit. Is autem inquit: Non
 dicam, neque quae apud me
 sunt, scietis, nisi prius hospitio
 recepti, ex praesentibus bonis
 fruamini. simulque acceptos
 nos duxit in domū. Cum au-
 tem nobis olera & glandes ap-
 posuisset,

ἄλμυτο, καὶ τὸ παῖς ἔκτιστο.
 παραθεῖς δὲ ἡμῖν λαχανά
 τε καὶ ἀκρόθρυα, καὶ ἰχθῦς, ἵ-
 τι δὲ καὶ οἶνον ἰχθῦας. ἰσθ-
 ἴη ἰκανῶς ἐκορέθημεν, ἔ-
 πωθάνοντο ἂ ἐπιπόνθημεν.
 ἡγῶ πάντα ἕξτε διηγήσα-
 μιλω, τὸν τε χαμῶνα, καὶ τὰ
 ἐν τῇ νῆσῳ, καὶ τὸν ἐν τῷ ἀ-
 ἔειπνοῦ, καὶ τὸν πόλιμον,
 καὶ τὰ μα, μέχρι τῆς ἐς τὸ κῆ-
 ρο καταδύσεως. ὅθι ἔπι-
 θαιμάσας, καὶ ἀντὶς ἐν μί-
 ρη τὰ ἡδ' αὐτὸν διηξῶ, λέ-
 γων τὸ μὴ γίνεσθαι, ὅστις
 νοι, Κύπριος, ὄρμηθῆς δὲ
 ἡδ' ἑμπορίαρ ἀπὸ τῆς πατρι-
 δος, μετὰ πᾶσις, ὄρμηθῆ-
 τε, καὶ ἄλλων πομπῶν οἰκῆ-
 ἔπλον ἄς Ἰταλίαρ ποικίλων
 φορτίων κομίσω, ἐπὶ νῆδς
 μεγάλης, ἢ ἐπὶ σῶμαθι τοῦ
 κῆτος ὄσπλιον μέγιστον ἰσθ-
 ράκατι. μέχρι μέρου Σικι-
 λίας ὄτυχῶς διηπλοῦσα μὴ-
 ἰσθῶν δὲ ἀρπαδύτῳ ἀν-
 ἰμοσφορῶ, τριταῖοις τὸν Ω-
 κείαν ἀπὸχθῆμεν, ἔνθα ὅ-
 κητὸν περιτυχόντες. καὶ αὐ-
 τανθοὶ ἡδ' ἀποθύρες, ἄλλο ἡ-
 κῆς, τ' ἄλλον ἀπὸ θανάτων,

posuisset: ac pisces, vinumq;
 infudisset: postquam saturi
 fuimus, rogabat quid nobis
 accidisset. Cui ego omnia ut
 sese habebant enarraui: mi-
 mirum tempestatem illam,
 & quid in insula contigisset,
 tum nauigationem in aëre,
 atque bellum cum reliquis
 alijs, usque ad id quod à ce-
 to absorpti fuerimus. Ille
 verò supra modum admira-
 tus, & ipse ex parte quid sibi
 contigisset enarrabat, ait-
 batq;: Genere quidem, ho-
 spites, sum Cyprius. Egres-
 sus autem ad mercatū cum
 filio quē videatis, alijsq; meis
 familiaribus multis nauigā-
 bam in Italiam, navi quidem
 magna, ac varijs mercibus
 onusta, quam fortè in ore ce-
 ti dissolutam vidistis. Igi-
 tur in Siciliam usque felicī-
 ter nauigauimus: inde vio-
 lento flatu ablati, post ter-
 tiā diē in Oceanū delati fui-
 mus: hīc in cetum inciden-
 tes, & ipsa cum navi ac com-
 mitib; absorpti, ceteris mo-
 rientibus, duo nos euasimus.

ἰσάθην μὲν θάψαντες δὲ τοὺς
 ἑταίρους, καὶ καθὼς τῷ Ποσει-
 δῶνι δαμάσμενοι, τῶν τοῦ
 βίου ἰσθμῶν, πάλαι μὲν καὶ
 παλαιότες, ἰχθύς δὲ σιτούμε-
 νοί, καὶ ἀκρόβρυα, πομπὴ δὲ,
 ὡς ὄρατε, ἢ ἕλη, καὶ μὲν καὶ
 ἀμπέλους ἔχει πομπὰς, ἀφ'
 ὧν ἴδιος οἶνός γίνετα·
 καὶ τὴν πηλὴν δὲ ἴσως ἔδει-
 τε καμίσειν καὶ ψυχροτάτου
 ὕδατος. οὐδὲν δὲ ἀπὸ τῶν
 φέροντων ποιοῦμεθα, καὶ πῶρ
 ἀφθονοῦ ποιοῦμεν. καὶ ὄβρυα
 δὲ θηροῶμεν τὰ ἀντιτόμα-
 να, καὶ ἰόντας ἰχθύς ἀγρεύο-
 μεν, ἰξίοντες ἐπὶ τὰ βραχ-
 χία τοῦ θεοῦ. ἔνθα καὶ νέε-
 μεθα, ὅποταρ ἱπιτυμῶσε-
 μεν. καὶ μὲν καὶ ἰμυγὸν οὐ
 πόρρω ἐστὶν ἀλμυρὰ, πάλαι μὲν
 ἔκοσι τὴν περὶ μίτρον, ἰχθύς
 ἔχουσα παντολαπούς. ἐν ἧ
 καὶ νηρόμεθα, καὶ πάλαι μὲν
 ἐπὶ σκάφους μικροῦ, ὃ ἐν ἑ-
 ἰνοπηγῆσιν ἴμεν. ἐν δὲ ἡ-
 μῖν δεῖ τῆς καταδόσεως ταύ-
 τα, ἢ πάλαι καὶ ἔκοσι. καὶ τὰ
 μὲν ἅμα ἴσως φέροντες
 νοοῦμεθα οἱ δὲ γέροντες ἡ-
 μῖν καὶ πάροιχοι, σφόδρα
 χαλεποὶ

Sepulcris autem socijs tem-
 plum Nepruno ereximus, &
 eam quam videtis, agimus
 vitam. Olera quidem ex
 horro legimus, vescimur ve-
 rō piscibus ac glandibus.

Multa autem, ut videtis est
 sylva, & sanē vineas habet
 plures, è quibus nobis vinum
 exoritur dulcissimum, fon-
 temque non minus optima
 quam frigidissima aqua.
 Lectulum autem substerni-
 mus è frondibus, ignemque
 succendimus copiosum, ad
 uolantesque volucres aucu-
 pamur, piscamur & viuos
 pisces, ad belue branchias
 sollicitatos, vbi abluimur si
 quando cupimus. etenim
 stagnum falsum est non
 procul, viginti stadiorum
 circuitu, quoduis piscium
 genus continens, in quo &
 namus, & nauigamus para-
 ua in cymba, quam ipse
 compegi Annos autem à
 certi absorpti septem & tri-
 ginti numeramus: & alia
 quidem vicunque ferre poss-
 semus: sed incolæ & vicini
 mole sibi

χαλκοί καὶ βαρῆς ἄσιρ, ἀ-
 μικτοί τε ὄντες, καὶ ἄγριοι.
 ἔχῃ γὰρ, ἔφλωιζὸν, καὶ ἄσποι
 τινὲς ἄσιρ ἰσθμῶν καὶ πό-
 λιοι μὲν οὖν, ἔσση, καὶ ἄξι-
 νοι, καὶ τὰς μορφὰς ἀπόκο-
 τοι. τὰ μὲν ἔρ ἰσπίσια
 καὶ οὐράια τῆς ὕλης Ταειχά-
 νης οἰκοῦσιν, ἔθνη ὅτι ἔχουσιν
 λυωπῶν, καὶ παραβοπρό-
 σσπορ, μάχιμον καὶ θρασὺν
 καὶ ἀμοφάγορ. τὰ δὲ τῆς
 ἰτίρας πηλοῦ, κατὰ τὸν
 δεξιὸν τοῖχος, Τεταρομίν-
 διαις, τὰ μὲν ἄνω ἀνθρώ-
 ποις ἰοικότες, τὰ δὲ κάτω
 τοῖς γαλιάταις, ἥπιον μὲν
 τοῖς ἀδικοῖς ἐσσι τῶν ἄσπων.
 τὰ καὶ δὲ Καρρινόχαρις
 καὶ Θυμοκέφαλοι, συμμα-
 χίαν τε καὶ ἐλίαν πρὸς ἐς
 αὐτοὺς ποιοῦμενοι. πλεῖ-
 σται δὲ μεσόχαιαν ἔχουσιν Πασ-
 γουράδαι, καὶ Υἱόποδοις,
 γέννημα μάχιμον καὶ θρσι-
 κῆτατορ. τὰ ἰῶα δὲ, πρὸς
 αὐτῶν ὡς σῶματι, τὰ ποτὰ
 μὲν ἔρημά ἐστι, προσαλυ-
 ῖσθαι τῆ θαλάσσης ὄψεως
 δὲ τὰτα ἐξ ἑξῶ, φέ-
 ρου Υἱόποσιρ ποτιλῶρ,

molesti vehementer sunt &
 onerosi, ferique & agre-
 stes. Pape, inquam ego,
 & alij etiam sunt in ceto?
 Multi quidem, inquit, & imo
 humani, ac visu deformes.
 Nam occidentalem & ex-
 tremam sylvæ partem Te-
 richanes inhabitant, gens
 oculis anguillinis, & facie
 Carabea, bellatrix, temera-
 ria ac mordax. Aliam quæ
 ad dextrum est latus, Tri-
 tonomendites tenent, supe-
 rioribus quidem paribus
 hominibus similes, inferio-
 ribus verò felibus: atquæ
 alijs minus immites sunt.
 Ad laevam verò Carcino-
 chires, & Thynocephali,
 mutua inter se amicitia &
 fœdere iuncti. Mediter-
 raneam denique Paguræ
 ac Psittopodes, genus bel-
 licum, ac celerissimum.
 Quæ ad orientem, ad be-
 luse videlicet os vergit, de-
 ferta ut plurimum sunt, &
 à mari stagnantia: tamen
 & hæc ego teneo, vectigal
 pendens Psittopodibus,
 GG 3 ostrea

ἰκάνει, ἔτους, ὄρεα περὶ ἡλίου
 σία τοιαύτη μὴ ἢ χθώρα ἰστῆ.
 ἡμᾶς δὲ καὶ ὄρεον, ὅπως δι-
 νησάμεθα τοσοῦτοις ἔθνεσι
 μάχισθαι, καὶ ὅπως βιοτεύσο-
 μιν πόσοι δὲ, ἔφλω ἰγῶ, οὐκ
 τοι πάντες ἄσι; πλείους ἔφη
 τῶν χιλιῶν. ὅπλα δὲ τίνα ἔ-
 σιν αὐτοῖς; οὐδὲν ἔφη πλὴν
 ὄσα τῶν ἰχθύων. οὐδὲν, ἔφλω
 ἰγῶ, ἄριστ' ἂν ἔχοι σὺ μάχης
 ἰσθῆν αὐτοῖς, ἄ τι δὲσιν ἀνό-
 πλοισι, αὐτὸς γὰρ ὠπλισμένος.
 εἰ γὰρ ἰρατισθῶν αὐτῶν, ἀ-
 θλιῶς τὸ λοιπὸν οἰκήσομεν. ἔ-
 δεξε ταῦτα, καὶ ἀπεκθόντος
 ἐπὶ νῶν, παρισκευάσθημεθα.
 αἰτία δὲ τοῦ πολέμου ἔμελλε
 λαβεῖσθαι, ἢ φόρος ἢ οὐκ ἀπό-
 δοσις, ἢ δὴ ἢ προθεσμίας ἐ-
 κείνης. καὶ δὴ οἱ μὲν ἔπειθε
 σπον, ἢ διασποδὸν ἀπαυθύντες, ὁ
 δὲ ἰπποπόδες ἀποκρινόμε-
 νος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους,
 πρῶτον οὖν οἱ Ἰπποπόδες,
 καὶ οἱ Παγουργάδες, χαλε-
 πᾶν οὖν οἱ Σκινθάρου (ἢ
 ἢ ἰκαλῶ) μὴ ἀποκλῆσθαι
 ἔφωδον ἰπποπόδες, ἡμᾶς δὲ πλὴν
 διδάσκοντες ἀνιμένομεν, λό-

χορ

ostrea quingenta. Hac au-
 tem sic se habet regio. Nos
 autem prospicere oportet,
 quomodo possimus tot cum
 gentibus congregari, & quo
 iure viuere. Quot, inquam
 ego, omnes hi? Plures, in-
 quit, mille. Armis autem
 quibus utuntur? nullis, in-
 quit, nisi piscium osibus. L-
 gitur, inquam ego, feliciter
 dimicabimus, si nos his bello
 congregiamur, utpote nos
 armati cum inermibus. Si
 enim eos superabimus, post-
 hac sine timore viuemus.
 Quae ut probauimus, abeun-
 tes ad nauem accingebamur.
 Belli autem causa futura e-
 rat, quod pensio non persol-
 ueretur, iam pacis tempore
 imminente. Et illi quidem
 misere tributa postulantes:
 is verò superbe respondens,
 nuncios persequutus est. Pri-
 mi igitur Psittopodes & Pa-
 guradae Scintharo (sic e-
 nim vocabatur) indignati,
 cum tumultu ingruerant.
 Nos verò aggressum praui-
 dentes, stetimus armati,
 insidias.

ρον τινὰ προτάξαντις ἀν-
 θρώπων πέντε, καὶ ἑκοσίη. ἔρη-
 το δὲ αὐτοῖς ἐν πένδεσσα, ἐ-
 παύσαντο ἰδῶσι παρεληλυθό-
 τας τὸς πολεμίους, ἐπανίστα-
 σθαι, καὶ ἕτως ἐποίησαν. ἐπα-
 νασάντες γὰρ, κατόπισιν ἐκοσῶν
 αὐτοὺς, καὶ ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτοί,
 πρῶτον ἢ ἑκοσίη τῶν ἀριθμῶν
 ὄντων (καὶ γὰρ καὶ ὁ Σκίμβρα-
 ρος, ἢ ὁ πάς αὐτῶ, σωισπρα-
 τήσουσθε) λωτριάσομεν, ἢ συμ-
 μιξάντες θυμαῖον ἢ ῥώμη, δι-
 κινθωνόμην, τέλος δὲ, προκλή-
 αὐτῶ ποιησάμενοι, λατριά-
 ξαντες ἀρχὴ πῶς τὸς πολεμίους. ἀ-
 πῆξανον δὲ τῶν πολεμίων,
 ἑβδόμηκοντα καὶ ἑπτά, ἢ
 ἑξήκοντα ἑξήκοντα, καὶ ὁ λυθιρνήτης
 κίβητος πλεονεξία παρὰ τὸ
 μετὰ φρονεῖν. ἐκένω μὲν ἔν
 τῶν ἡμέρων καὶ τῶν νυκτῶν, ἐν
 πηλοσάμιθα τῆ μάχῃ, ἢ πρό-
 πωρον ἐσησάμεν, ῥάχιον ξη-
 ρὰν διελθὼν ὁ ἀναπήξασθαι.
 τῆ ἡμερῶν δὲ, ἢ οἱ ἀπὸ αὐ-
 θόμονοι παρήσαν, τὸ μὲν
 ἀξιόμοι κέρας ἔχοντος οἱ Τα-
 ρεχάνων, ἢ ἄτο δὲ αὐτῶ Πύλα-
 ρος, ἢ δὲ ἀνὸρ μὲν οἱ Θωο-
 κίφατοι, ἢ μίσηρον δὲ οἱ Καρ-

insidias statuentes hominum
 quinque & viginti. Prae-
 ceptum autem erat his qui
 ex insidijs erant, ubi praes-
 tergressos hostes vidissent,
 insurgent. quod & fes-
 cere. Nam insurgentes à
 tergo caedebant illos, nos
 verò & ipsi vigintiquinque
 (siquidem Scimbarus eius-
 que filius commilitabatur)
 obuiavimus, committentes-
 que manum ita & viribus
 decernebamus. Deniq̃ con-
 uersos in fugam, ad suas vs-
 que latebras insequuti sum-
 mus. Cæsi autem ex hostie
 bus sunt nonaginta, è no-
 stris verò vnus, & gubernator,
 tergum triglae costa per-
 fossus. Die igitur illa &
 nocte mansimus in praelio,
 trophæumq̃ statuimus, ari-
 da Delphini spina in subli-
 me erecta. Sequenti verò
 die aderant & alij, quae fa-
 cta fuerant sentientes. Dex-
 trum quidem cornu Tari-
 chanes, quos & Pelamus
 ducebatur, leuum Thyno-
 cephalii medium Carcinoc-
 chires

νόχερον. οἱ δὲ Τριτωνο-
 μένδεις τὴν ἰσχυρὰν ἕχον,
 οὐδ' ἑτέροις συμαχῆν προ-
 αροῦμενοι. ἡμεῖς δὲ προα-
 παντίσαντες αὐτοῖς, ἠπὲρ
 τὸ Ποσειδώνιον προσεμίξα-
 μιν, πολλῆ βοῇ χεῖμενοι.
 ἀντιχρὶ δὲ τὸ κῆϛ, ὡσπερ
 τὰ σπυλαα. πρὶν ἄμφοι δὲ
 αὐτῶς. ἀτι γυμνήτας, καὶ κα-
 ταδιώξαντες ἰς τὴν ὕλην,
 τὸ λοιπὸν ἰπεκράτοῦμεν τῆς
 γῆς. καὶ μετ' οὐ πολὺ κή-
 ρυκας ἀποσελάκντες, νεκροὺς
 τε ἀντροῦτο, καὶ περὶ εἰς
 αἰας ἀνέλεγοντο. ἡμῶν δὲ
 οὐκ ἴδιον ἐσπινδιόσαι, ἀπὸ
 τῆ ὑπεραῖα χαρήσαντες ἐπὶ
 αὐτοῖς, πάντας ἀρδῶν ἐξε-
 κόψαμεν, πλὴν τῶν Τειτωσ
 νομινδῶτων. οὗτοι δὲ, ὡς ἔ-
 δον τὰ γινόμενα, ἀσθρα-
 μόντ' ἐκ τῶν βραχίων,
 ἀφῆκαν αὐτοῖς εἰς τὴν θά-
 λασσαν. ἡμεῖς δὲ τὴν χῶ-
 ραν ἐπιπόρως, ἔρωμον ἡ-
 δη οὐσαν τῶν ποικίλων,
 τὸ λοιπὸν ἀδελῶς κατοικοῦ-
 μεν, τὰ ποικῶ γυμνασίοις,
 τε καὶ, κωμυγίοις χεῖμενοι καὶ

chires tenebant. nam Tri-
 tonomendetes quiescebant,
 neutri parti addicti. Nos
 verò congressi apud Neptu-
 ni templum obuiaimus,
 manuque conseruimus,
 multo clamore usi. Reso-
 nabat autem cetus, ut an-
 tra solent. His etenim in fu-
 gam versis (erant enim ex-
 pediti undique) & in syl-
 uam fugatis, ex illo terra
 potiti sumus, neque post
 multum præcone misso su-
 stulerunt suos in bello mor-
 tuos, fœdera & amicitias
 postulantes. Nobis verò de
 amicitia vel fœdere non est
 pifum, sed postera die con-
 uersi in eos, funditiū om-
 nes cæcidimus, præter Tris-
 tonomendetes. Siquidem
 hi ut vidère quæ contige-
 rant, dilapsi per ceti bran-
 chias, desilière in mare.
 Igitur prouinciam ingres-
 si iam hostibus vacuam des-
 ceterò absque timore ha-
 bitabamus, palæstris, a-
 lijsquæ gymnasiis plurimùm
 ac venationibus dediti.

Quant.

καὶ ἀμπελοποιῶντων, καὶ τὸν
 καρπὸν συγκομιζόμενοι τὸν
 ἐκ τῶν ἀγρόφων. καὶ ὅπως,
 ἰσχυρῶς τις ἐν διανοητικῶ
 μέγαλον ἢ ἀφύνητα πρῶσι ἢ
 χιλυμφοῖς. λυταὶ τὸν μὲν αὐτῶν,
 καὶ μὲν ὅπως, τούτων διή-
 γομεν τὸν τρόπον. τῷ δ' ἐν-
 νοστὸν μὲν, πρὸς ἡμῶν ἰσχυρῶς,
 περὶ τὴν δαυτέρων τῶν σώ-
 ματ' ἀνοιξιῶν (ἀπαξ γὰρ δὴ
 τούτο, κατὰ τὴν ἄραν ἰσχυ-
 ρῶς, ἵπποια τὸ κατ' ὅσον, ὡς ἡ-
 μᾶς πρὸς τὰς ἀνοιξίας τεκμαί-
 ρομεν τὰς ἄρας) περὶ δὲ τὴν
 δαυτέρων, ὡς ἴσχυρῶς, ἀνοιξιῶν,
 ἄφρο βοῦτε ποσσῶν, καὶ ὄρους
 β' ἡνίκ' ἐστὶν, καὶ ὡς περὶ λιλάς
 σματὰ, καὶ ἄρσιαι. παρα-
 χθῆντες αὐτῶν, ἀνεργασίαν ἐπ'
 αὐτὸ τὸ σῶμα τῶν θεῶν, καὶ
 εἰς τὸν αὐτὸν τῶν δόξων,
 καθεωρομένων. ἀπαντὰ. ὅν ἐ-
 γὼ ἔδωκα θεαμάτων παρα-
 νοστοῦτον, ἀνδρας μεγάλων,
 ὄσον ἡμισιδιούους τὰς ἡλι-
 κίας, καὶ ἡνίκ' ἰσχυρῶς
 προσπέουτας, ὡς περὶ ἐπὶ τρι-
 γῶν. οἷδα μὲν ἀπίσις ἰσχυρῶς
 γὰ ἰσχυρῶς, ἡξίω δ' ὅμως.
 νῦσσι

Quandoque vineas exerce-
 bamus, aut ex arboribus po-
 malegebamus, omnino his
 similes, qui in maximo &
 inevitabili carcere conclusi
 delicijs & voluptatibus in-
 dulgent. Annum autem &
 menses octo ibi exegimus.
 Nono autem mense, quinta
 die mensis, circa secundum
 oris hiatum (tunc enim id
 semel unoquoque anni tem-
 pore faciebat, ita ut nos con-
 iectura assequeremur qua-
 tuor ea esse anni tempora.)
 Ad secundum igitur, ut præ-
 diximus, oris hiatum, con-
 festim vocem ac tumultum
 audiebamus, ut nautarum
 præcipientium, ac remigan-
 tium. Turbati igitur ad i-
 psam bestie os prorepsi-
 mus, stantesq; intra dentes,
 aspicebamus omnia, specta-
 culum, quod quidem vide-
 rim, inusitatissimum: homi-
 nes magnos dimidij stadij sta-
 tura, magnis insulis nõ secus
 quam triremibus nauigantes.
 Et quanquã scia me nõ veri-
 similia narrare, dicã tamen.

νῆσοι ἴσασιν ἐπιμίνας μῦθ, οὐ
 πάνυ δὲ ὑψηλὰ, ὅσον ἑκατὸν
 σταδίων ἑκάστη πῶν στείμι-
 νον, ἐπὶ δὲ αὐτῶν ἕπτερον τοῦ
 ἀνδρῶν ἑκάστην ἀμφὶ τὸς ἑ-
 κκοσι καὶ ὀκτώ. Τούτων δὲ οἱ μὲν
 παρ' ἑκάτερα τῆς νήσου κα-
 θήμενοι, ἐφ' ἑξῆς ἐκωπηλάτην,
 λυπακείδοις αὐτοκλάδοις, μισ-
 θάλαις καὶ αὐτοκόμοις, ὡσπε-
 ρὰ ἑρτυμοῖς. Κατόπιον δὲ, ἐπὶ
 τῆς πρύμνης, ὡς ἐδόκασιν, λυ-
 βρινύτης ἐπὶ λόφῳ ὑψηλῷ εἰ-
 σθίκα, χαλκοῦ ἔχων σπηλα-
 νιον, σταδίων τὸ μῆκος. ἐπὶ
 δὲ τῷ πρῶτον, ὅσον τριακοντά-
 κωντα ὠπλισμένοι αὐτῶν ἐ-
 μάχοντο, πάντα ἰσικότων ἀν-
 θρώποις, πηλὸν δὲ κόμης. ἄν-
 τη δὲ πῶν λῶν, καὶ ἑκάστη, ὡς
 ἂν κορύθων ἐδέοντο. ἀντὶ δὲ
 ἐστὼν, ἀνεῖθε ἑπιπέλων τῆ
 ἔλα, πολλῆ ἰνδύσῃ ἐν ἑκάστη,
 ἐκόμπου τὴν αὐτῶν καὶ ἐφ' ἑρε-
 πῶν νῆσον, οἱ ἐθέλοι ἢ λυ-
 βρινύτης. ἑκαστὸς δὲ ἑρε-
 σθίκα αὐτοῖς, καὶ πῶν πῶν ἄ-
 προίαν ὄψεως ἐμνοῦντο, ὡς
 ἔλα τὰ μακρὰ τῶν πλοίων.

τὸ
 οὗς monebantur, quemadmodum longæ naues consuev-
 tis.

Primus

Insule erant in longum quā-
 dem porrectæ, arduæ ta-
 men, singulæ centum stadio-
 rum ambitu, in quibus naz-
 uigabant ex viris illis circi-
 ter vigintiocto. Florum a-
 liqui utrinque insulæ lateri-
 bus insidentes ordine remi-
 gabant, eupressis magnis ἰ-
 psis cum ramis ac frondi-
 bus tanquam remis. Ponē
 autem ad ipsam puppim, ut
 videbatur, gubernator ut in-
 colle quodam sublimi sta-
 bat, æreum regens guber-
 naculum, longitudine sta-
 dij unius. Ad proram verò
 ex his armati circiter qua-
 draginta pugnabant, homi-
 nibus, præter comam, om-
 ninò similes. Ipsa enim coma,
 ignis erat, & ardebat, ut ga-
 learum usu non sanè opus es-
 set. Pro velis verò ventus in
 syluam incidens, quæ pluri-
 ma cuique inerat, sinuabat
 insulam, & deferebat quò gu-
 bernator ipse cupiebat. B-
 rant & in his præfecti ad re-
 migium incitantes: ac om-

ἔδ' μὲν πρῶτον δύο ἢ τρεῖς ἴω-
 ρῶν, ὑστερὸν δ' ἐφάνησαν
 ὄσον ἑξακόσιοι, καὶ ὄσταν
 τῶν ἐπολέμων, καὶ ἐναυαγέ-
 χου. πολλὰ μὲν οὖν ἀντί-
 πρόροι σωυράσων, ἀπύ-
 λαι, ποικαὶ ἄ καὶ ἐβληθείσαι
 κατὰ δούου. αἱ δὲ συμπληροῦ-
 ῖναι, καρτερώς διηρῶνίζον-
 το, καὶ ἔρῳδῶς ἀπὸ δούου οἱ
 γὰρ ἐπὶ τῆς πρῶτης τεταγμέ-
 νοι, πᾶσαν ἐπιδείνωσεν προ-
 θυμίαν, ἐπιβάνοντες καὶ ἀ-
 ναυροῦντων, ἰσάρα δ' ἔδῳς.
 ἀντὶ δὲ χειρῶν οὐδ' ἔδῳς, πο-
 δύποδας μεγάλους, ἐκδεδῆς
 μέγους ἀπύλοις ἐπερῆσαν,
 οἱ δὲ περιπλοκῆφοι τῆ ὕλη,
 κατὰ ἄρον πᾶν νῆσον. ἔδῳς
 δορυμῆτοι, καὶ ἐτίρωσκορ
 ὄσπῳς τὰ ἀμαξοπληθείσι,
 καὶ σπόροις πλεθειάσι, ἡγῆ-
 το δὲ τῶν μὲν Αἰολοκέντου-
 ρου, τῶν δὲ Θαλασσοπότου.
 καὶ μάχη αὐτοῖς ἐγένητο, ὡς
 ἰδόντα, λέας ἔνικα. ἐπέγῳ
 γὰρ ὁ Θαλασσοπότου πον-
 τὰς ἀγέλας δελφίνων ὑπὸ
 Αἰολοκέντου ἐληλασθεῖν,
 ὡς ἰὼ ἀπὸν ἰπικαθῆσαν ἀν-
 ἄλοισι, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν

Βασίς

Primūm igitur duos videba-
 mus aut tres, postremō autē
 sexcenti apparuere, stantesq;
 seorsum committebant præ-
 lium, ac pugnabant. Multæ
 quidem inter se cōmissæ ob-
 trine sunt, multæq; dissolutæ
 submersæ sunt. Aliæ cōnexæ
 certabant fortiter, neque fa-
 cile abinuicem soluebantur.
 Qui autem ad proram con-
 sistenti pugnabant, omnem o-
 stendebant industriam, cona-
 scendentes & cadentes: ne-
 minem autem viuum cepe-
 runt. pro ferreis autem ro-
 stris polypos magnos inui-
 cem connexos iaciebant, quī
 & syluis complicati tenebāt
 insulas. Iaciebant etiam ac-
 cedebant offreis, quorum nu-
 num currū impleat: & spon-
 gis iugereis. Hos autem du-
 cebat Aeolocentaurus, illos
 Thalassopota. Pugnare au-
 tem ipsis, ut videbatur, conti-
 git præciæ gratiā, etenim dia-
 cebatur Thalassopotes mul-
 tos Aeolocentauri delphino-
 rū greges surripuisse, ut erat
 audire ex eo quod sibi inui-
 cema

cema

βασιλέων ἐπιθωμύων. τίς
 αὖ δὲ κινῶσιν οἱ τῷ Αἰόλο-
 κρητάρῳ, καὶ νύκτας τῆς πο-
 κλιμίων κατὰ δούσιρ ἀμφὶ
 τὰς πρυγίκοιτ' ἀ κατὸν,
 καὶ ἄλλας πρῆς λαμβάνουσιρ
 αὐτοῖς ἀνδράσιρ. αἱ δὲ λοι-
 πὰ πρὸ μιν ἀν κρουσάμφορ ἔ-
 φρουρον. οἱ δὲ μέχρι τινὸς διώ-
 ξανθῶ, ἐπαθὴ ἰσπέρα λῶ, τρα-
 πόμφοι πρὸς τὰ ναυάγια, τῶν
 πλεῖστων ἐπικράτησιν, καὶ
 τὰ αὐτῶν ἀνέλουθ. καὶ γὰρ
 ἐκείνων κατὰ δούσιρ νῆσοι οὐκ
 ἐλάττους τῶν ὀχλοόκοντα. ἔ-
 σσησιν δὲ καὶ τρώπαιον τῆς νη-
 σωμαχίας, ἐπὶ τῇ λιφραθῇ τῷ
 κήτους, μίαν τῶν πολεμίων
 σῆσιν ἀσασουρώσαντων. ἐ-
 κείνων μὲν οὐδὲ πλὴν νύκτα πω-
 ριτὸ θύειον ἠνθίσανθ, ἔξω-
 ψανθῶ αὐτῶν τὰ ἀπόρεια, καὶ
 ἐπὶ ἀγνυρῶν πλησίον ὄρμι-
 σάμφοι. καὶ γὰρ ἀγνυρῶν
 ἔχονθ μυχάλας ὑαίνιας,
 καρτεραῖς. τῇ ὑπερῶα δὲ θύ-
 σαντων ἐπὶ τῷ κήτους, καὶ
 τοῖς οἰκείους θάψανθ ἐπὶ
 αὐτῶν, ἀπέπικρον ἠλόμφοι,
 καὶ ὡσπερ Πωάνας ἔδον-
 τῶ. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ πλὴν νησوماχίαν γιγνόμφο.

cem exprobrarent, & regum
 nomina conclamarent. Tan-
 dem vicerunt qui ab Aeolo-
 centauro stabant, & insulas
 submerferunt centum circi-
 ter & quadraginta, tresque
 ipsis una cum hominibus ce-
 perunt. cetera verò puppi
 collisa fugerūt. Sanè hi pau-
 lulam illos infecuti, despere
 facto ad naufragia conuer-
 si, plurima obtinuerunt, suāq̄
 recepere. etenim insula non
 minus octoginta perierant.
 Stauerunt autem trophæum
 insularis pugne in capite ce-
 ti, unam ex hostium insulis
 suspendentes: Nocte quidem
 illa circa bestiam commo-
 rati sunt, retinacula ad illam
 alligantes, & ancoris non
 procul iactis. Nam uteban-
 tur ancoris magnis vitreis
 fortissimis. Postera autem
 die supra ceti tergum litan-
 tes, suōsque ibi tumultantes,
 abiēre lati, & ut pœana ca-
 nentes. Hæc igitur in insu-
 lari pugna gesta
 sunt.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a Mos athletarum.] *Præfatio in veras narrationes: in qua de corporis & animi cura agit, ac docet quibus modis virtusque labores sint moderandi. De remissione autem studiorum lege apud Erasmus in Institutione, & apud Quintil. lib. 1. cap. 4. & apud Lud. Vinem de Institutione puerorum, & Cic. in Offic. de qua Ouid. ita canit:*

Quod caret alterna requie durabile non est:

Hæc reparat vires, fessaque membra leuat.

Iocis quoque & lusibus aliquid dandum esse docet Seneca lib. de vitæ tranq. cap. 15. & vlt. *Ridicula est narratio. b Ctesias.] Hist. ricus. c Ulysses Homericus.] In patriam reditus, gravi exorta tempestate, primum in Ciconum litus appulsus est. Atque inde rursum soluens, simili tempestate eiectus in Aphyricam, ad Lotophagorum gentem peruenit. Inde in Siciliam delatus est, ubi Cyclopi oculum eruit, præfusto stipite, hinc in Aeoliam nauigans, ab Aeolo ventos coactos in virem obtinuit. postea ad Læstrogynas, tum ad Cyren peruenit, qua eius socios in beluas mutauit. Post hæc in insulam Sirenum delatus est. Inde Scyllam transiens & Charybdim in Siciliam peruenit. Tandem in Phæacensium portum adnatauit. d Rudi Phæacum populo.] Alcynoo Corcyre regi & eius populi Phæacibus Ulysses Læstrigonas & Cyclopas & alia monstra à se confecta narrabat, & hæc omnia vera esse persuadebatur. unde Inuenalis:*

Tam vacui capitis populum Phæaca putauit.

e Egressus olim ab Herculeis.] *Narrationis initiū. f Eudymion.] Pastor fuit admodum formosus, qui cum in Laimo monte obdormiuisset, aliquando à Luna deosculatus est: que in eius amorem ita exarserat, ut fratri bigas suas agitandas dedert. Seneca in Hippolyto:*

Arfit obscura dea clara mundi non esse deserta,

Nitidosq; fratri tradidit currus alite regendos, &c.

In Laimo monte Lunæ motum ob eruisse dicitur. Hinc Poëti præbita est hæc fabulandi occasio. Ouidius:

Latmius

Latinius Endymion non est tibi Luna pudore.
 & Pylloxora.] Pulex Græcis dicitur Ψύλλα, ἀπὸ τῆς βό-
 τανος ἢ τοῦ κνίδος ἀσθενέως βόσκου. h Malux veneno.]
 Malux veneni. i Homerus suspicatus.] Iliad. σ. κ. Α.
 sagitario.] Chironem intelligit Centaurum, qui à Dijs in ce-
 lum translatus, & in Zodiaco locatus, & Sagittarius appella-
 tus. Virg. de duodecim celestibus signis. l Panopliam.]
 πανοπλία armatura tota, & uniuersa interpretatur. m Ari-
 stophanis Poëte.] In auibus. n Mutatio in melius.] Li-
 beratio à cruce securiores ac deteriores ferè efficit homines.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟ.

εἰας λόγος β.

Τὸ δὲ ἐν τῷ μνηστῆ-
 ρίῳ, ἡ δὲ τὴν ἐν τῷ
 λυταθία, ἀρθόμα-
 νόσ τε τῆς μονῆς, μυχάλω τινα
 ἔχοντες, δι' ἧς ἀν' ἐξελθεῖν γέ-
 νοιτο. καὶ τὸ ἦν πρῶτον ἔδοξεν
 ἡμῖν ἀποβῆσαι κατὰ τὸ δι-
 ξίδιον τῶν ἀρθράνων, ἢ ἀρ-
 θράνων διὰ νόσους. ἐπεὶ δὲ
 προελθόντων ὅσων ἔμελλε συ-
 δεῖν, ἐδὲν λυταθίαν, ἢ ὀρυμα-
 τὸ ἐκαστάμεθα. τὴν δὲ ἔντα
 λαύσαι διέγνωμεν. ὅταν γὰρ
 λυτὸ ἀρθρῶν. εἰ δὲ το γέ-
 νοιτο, ἢ ἀδία ἐμὴν ἡμῖν ἔ-
 σκευα ἢ ἔξοδος ἀρθράνων ἔν
 ἀπ' τῶν ὑπάλω, καὶ ὀρυμα, καὶ
 ἡμῖν ἢ ἐπὶ τῆς, ἢ νύκτας ἰσ, ἢ
 ἀνώδυνος ἔχει τὸ λαύματός.

HISTORIAE VE-
rae Liber secundus.

INeerea non tam amplius
 illum ferens in ceto vi-
 tum, mansionisq; illius
 tædio affectus, quarebam
 quânam arte nobis patere
 exitus. Et primùm quidem
 non inutile visum, ad dex-
 trum latus fodere, perque
 defossum foramen tenta-
 re fugam. Incipientes igi-
 tur pertundebamus. Vbi ve-
 rò progressi ad quinque sta-
 dia effodimus, nihil profi-
 cientes, ab opere destitimus.
 Tum solum exire visum
 est, ut sic cæcus moreretur.
 quòd si heret, facile liceret
 egredi. Igitur ab extrema-
 te incipientes cõburebamus.

Porto

ὁ δὲ ἄλλοι δὲ καὶ ἐν ἑαυτῶν σωτηρίᾳ
 αὐτῶν νοσοῦντες, ἀργότερον
 γὰρ ἀνέχασκε, καὶ ἢ ποτὶ ἀνα-
 γάνοι, ταχὺ σώμινε. Δικαίη
 δὲ καὶ ἐν δικαίᾳ, τὴν οὐρανὸν ἀπει-
 κροῦτο, καὶ ἀνοσῶδ' ἔω. τὴν δὲ
 δικαίᾳ δὲ μόγις ἐνοήσαμεν,
 ὡς ἢ μὴ τις χάνοντες αὐτοῦ,
 ἡποσημαξίαι ἑὸν γομφίους, ὡς
 μηκίτι συνηθέσσα, κινδύ-
 νούσομεν κατακλασθέντες, ἐν
 νεκρῶ αὐτῶ ἀρκέσθαι, ὅτω δὲ
 τὸ σῶμα μέλας θλονοῖς δι-
 ράσαι, ἔστω τὴν νῆα ἰπποκρά-
 τισμῶν, ὡς ὅτι πᾶσι
 ἔμβασιμένοι, καὶ τὰ πᾶσι ἰπι-
 τήσασα κινδύνισαν δὲ ἐμει-
 κλον ὁ Σκίνοθα. τὴν δὲ ἰππο-
 κράτῳ, τὸ μὲν ἦδη ἰπποκράτῳ
 δὲ ἀνελκυσάντων τὸ πλοῖον,
 καὶ εἰς τῶν ἀραιωμάτων εἰς.
 γαρόντων, ἐκ τῶν ὁ δὲ ἄλλων ἰ-
 ξάσαντες, ἤρεια καθήκαμεν
 ἐς τὴν θάλασσαν. ἰπποκράτῳ
 δὲ ἰπποκράτῳ, καὶ ἑσάντες
 τὸ Ποσειδῶνι αὐτῶ παρὰ τὸ
 πρῶτον, ἡμέρας πρῶτον ἐπα-
 κλισάμενοι (ὡς, μίαι γὰρ ἑὸν τὴν
 τετάρτη ἰπποκράτῳ, ἔστω
 δὲ ποιοῖς τῶν ἐκ τῆς ναυ-
 μαχίας νεκροῖς ἀπλωθέντων,

Porro octava ac nona intel-
 leximus illum arotare, quod
 hiabat non solita cum vehe-
 mentia, cum neque hiatum sus-
 spidebat, ac proirahabat, sed
 confestim comprimebat. Dec-
 ima autem undecima mo-
 riebatur, ac male olebat. At
 duodecima vix sensimus peri-
 clitari nos, cum cadauere con-
 cludi, inhiante ceto cuneos
 submitteremus, quod fauces in
 posterum non praecluderentur.
 Itaque maximis trabibus illius
 diuiso ore, nauem paraba-
 mus, aquae plurimum inferentes,
 et ad necessitate cetera gubernator
 futurus erat Scintharus. Postera autem die iam
 ille mortuus erat. Nos vero
 attrahentes nauem, et per va-
 ritatem dentium educentes ac
 explicantes, leniter in mare
 demisimus. Ascendentes autem
 in dorsum apud trophaum, Ne-
 piuno immolauimus, ibique tri-
 bus diebus mansimus (erat enim
 tranquillitas) quarta vero
 nauigantes abscessimus.
 Hinc nos multis ex nauali pugna
 cadaueribus obuiauimus,

καὶ προσωκίμοισιν, καὶ τὰ
 σώματα καταμπερῶντες ἔβαι-
 νας μάλοισιν, καὶ ἡμέρας μὲν τι-
 νας ἐπὶ τοῖσιν, ἐν κρᾶτῳ αἰε-
 χεῖν μοι ἐπίστα βορέου σφο-
 δρῆ πνέουσαν, ὅτι μὲν αὐτὴ
 ἰσχυρὸς, καὶ ἐπ' αὐτοῦ πᾶν ἐ-
 πάγει τὸ πῦρ, ὅτι ἐξ ἐπι-
 ποδῆς μόνον, ἀπὸ καὶ ἐς βα-
 θῆ, ὅσοις τυραννοσίας ὀρ-
 γῆται, ὡς καὶ ἀπὸ δάνας, ὅσοι
 θίαν ἐπὶ τῷ περὶ ἀπὸς ἐπιμύ-
 νοι, ὅτι οὐδ' ἔτι πνέουσαν, ὅτι
 ἔργον ἐκ δυνάμεως, ἵδον δὲ τι
 ἐπὶ τῶσιν αἰσῶν, οἱ δὲ πῶς γινώ-
 μιν ἀπὸ τῶν αἰσῶν, ὅτι ὁ Σκί-
 νος, ὅτι σιάνων, ὅτι ἰσχυρὸς
 ἔσθαι σπῆλαιον μίσησον, ἐν
 τῷ τῷ ἐπιμύνοισιν ἡμέρας τρι-
 κοῖτα, πῶς ἀνακούσιν, καὶ σι-
 τῆμοι τὸς ἰχθῆς, ἐν ἐσκόμοισιν
 δὲ ἀνορούποισιν, ἐπὶ τῷ ἡδὴ ἐ-
 πὶ τῶσιν ἐπιτῆδαια, προστε-
 θόντες, καὶ πῶς ναῦν πει-
 γῆται ἀνασπῆσαι καὶ πει-
 τῆσαι τῶν ὀθύνων ἐσπῶ-
 τῆσαι, ὡς πῶς πῆλοισιν, καὶ ὡς
 πρὸς τῶσιν, ἐπὶ τῷ πᾶσι διολι-
 ποδῶν ὡς ἡμέρας τῷ ἐπιμύνοισιν
 καὶ τῷ πῶς, καὶ ὅτι πᾶσι
 καὶ ὅτι πᾶσι αὐτοῖς ἐν ἰσχυρῷ.

Et impingimus, ubi et corpō-
 ra dimensi mirabamur. Die-
 bus autem quibusdā nauiga-
 uimus, multa aëris temperie
 vsi: tandem violento spirāte
 Borēā frigus magnū secutū
 est, ab eoq; totū glacie astrī-
 cūm est pelagus, non modō
 in superficie, sed et in pro-
 fundum et altē ad passus tre-
 centos, ut descendentes super
 glaciem curreremus. Quum
 autem ventus perstarct, neq;
 amplius ferre possēmus, tale
 quiddam commenti sumus.
 Qui verō in eare consiliūm
 dederat, erat Scitharus. Igitur
 in aquam antrū maximū
 fodientes, in eo latitauimus
 diebus triginta, ignemq; ac-
 cendebamus, ac vescebamur
 piscibus: siquidem fodiendo
 plurimos inueniebamus. Vbi
 uerō comeatus defecit, egres-
 si in fixam nauē euulsimus, ac
 velum expandimus, trahebamus
 q; ut nauigantes molli-
 ter au leniter per glaciem de-
 lapsi. Quinta autem die tes-
 pore glacies soluebatur, ite-
 rumq; omnia in aquā soluta.

πλοῦσαν τὸν δὲ ὄσον τριακο-
 σίους παλίων, νόσφ μικρὰ καὶ
 ἱρήμη περὶ σελήνη, ἀφ' ἧς
 ὕδωρ λαβόντων (ἰσχυροῦσι δὲ
 ἦδ' ἴδω) καὶ δύο ταύρους ἀγέρας
 καὶ αὐτῶν ἄνθρωποι, ἀπειπυμένους
 μὲν οἱ δὲ ταύροι οὐδὲ τὰ κέρα-
 τα οὐκ ἐπὶ τῆς κερῆδος ἔχον,
 ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡ-
 σπερ δὲ Μῶμος ἤϊε. κατ' ὃ ποσ
 αὐτῶν ἔς ὠκεανὸν ὁ ἰμαθόμην.
 ἔχ' ὕδατος, ἀπὸ γάλακτος. καὶ
 νῆος ἐν αὐτῷ ἰφάνειο ναυκί,
 πλοῦτος ἀμύλων. καὶ δὲ ἡ νῆ-
 ος, τυρὸς μέγιστος, πᾶν συμ-
 πικρῶς, ὡς ὑπεροπὶ ἰμαθόν
 τὸν ἰμαθόμην παλίων ἐκκοσι-
 πέντε τὸ μέγεθος. αὐτὸ ἄμπε-
 λοι βοτρυῶν πλοῦτος ὁ μὲν τὸ
 οἶνον, ἀπὸ γάλακτος αὐτῶν ἀπι-
 θηδομην. ἰδὸν δὲ ἐν μέσῳ τῆ
 νόσφ ἀνοκλόμην, Γαλα-
 τίας τῆς Νηρείδος, ὡς ἐδίδου
 τὸ ἐπιγράμμα. ὄσον δὲ χέρον
 ἰκὴ ἰμαθόμην, ὄψον τὴν κίτην
 καὶ τὸν ἡ γῆ πρὸς ἑξέ, ποτὶ δὲ τὸ
 ἰκὴ βοτρυῶν γάλα βασιλίδ-
 ος δὲ τῶν ἑπὶ χείρων ἰλιγίον
 Τυρῶ,

lam verò & circiter stadia
 trecenta nauigaueramus,
 quum ad insulam delati,
 non adeò magnam, & eam
 desertam, aquas hausimus,
 (iam enim defecrant) tau-
 rosq; sylvestres ibi duos ar-
 cu consecimus. Ipsi autem
 tauri cornua non in fronte,
 sed in ipsis habebant oculis,
 vt a Momo placuit. Post pau-
 lum in pelagus deuenimus,
 non aqueum, sed lacteum: &
 in eo insula apparebat alba,
 referta vitibus. Erat autem
 insula caseus maximus, ve-
 hementer coagulatus, quem-
 admodū postea comedentes
 didicimus. Eius autem cir-
 cuitus stadiorū vigintiquin-
 que: & vites vuis scatebant,
 ex quibus lac, non vinum
 expressimus. Templum au-
 tem erat in media insula
 Galatæe Nereidi sacrum,
 sicut ostendebat epigramma.
 Quamdiu igitur in insula
 confedimus, escam quidem
 nobis ac cibū terra suppedita-
 uit: lac autem ex vuis ex-

pressum potum. Regnare autem in regionibus illis dicebatur
 HH Tyro

Τυρόν ἐ Σαλμωνείας, μὴ τὰ πλὴν
 ἐπὶ τῆς ἀπαλλαγῆς, τὰν πλὴν
 παρὰ τὸ Ποσειδῶν ἔλαβεν
 πλὴν τιμῶν, μέναντος δ' ἡμέ-
 ρας ἐν τῇ νήσῳ πύρτι, τῇ ἐκτῇ
 ἐξ ἡμερῶν, αὔρας μὲν τινὸς
 πρᾶξι μὲν ἴσους, ἡσυχίας μὲν ἔ-
 ὄσης τῆς θαλάσσης, τῇ ὀγδόῃ
 ἡμέρᾳ πλείοντος, οὐκ ἔτι
 εἶναι τὴν γάλακτι, ἀλλ' ἡδὴ ἐν
 ἀλμυρῷ ἢ λυανῷ ὑδάτι, κα-
 θορῶν ἀνθρώπων ποσσὺς,
 ἐπι τὴν πηλοῦς ἐστῆντας,
 ἀπαντα ἡμῖν πεσοικίας,
 καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ μέ-
 θη, πλὴν μόνων τὴν ποσειδῶν
 ταῦτα ἔτι φέροντα ἔχον, ἀπ' οὗ
 εἰς, οἷμα, ἢ ἰκατοῦσθε φη-
 λλόποδον. ἰθαυμοδομοῖν δὲ,
 ἰδούτων δὲ βασιλοῖνους. ἀλλ'
 ἔτι φέροντας τῶν λυμῶν,
 καὶ ἀδράς ὁλοποροῦστας. οἱ
 δὲ καὶ προσέειπον ἢ ἰσοποροῦσ-
 ῖν ἡμᾶς Ἐλληνικῇ φωνῇ, ἔτι γόρ-
 τι εἰς φηλῶν πλὴν αὐτῶν πα-
 τριδᾶ ἐπέγειρον. μέχρι δὲ εἰς
 τινὸς σωματοποροῖν ἡμῖν
 παρὰ θεῶν, εἶτα ἀπρηπό-
 μνοι τὸ δὲ εἰς ἄδελφον, ἔνδο-
 αρ ἡμῖν ἰπὸς ἄμφω, μὴ δὲ
 ἴσους, ποταμὸν ἢ ἰσὺς ἐφάνοντο.

c Tyro Salmonei filia, cum
 è vita discessisset, eo à Ne-
 ptuno honore accepto. Ex-
 actis autem in insula diebus
 quinque, sexta egressi sumus
 porium, tranquillo quidem
 mari ab undis, ac aura qua-
 dà impellente. Porò octava
 die nauigantes non ampliùs
 per lac, sed in salsa ac cæru-
 lea aqua, videmus homines
 multos supra mare decurren-
 tes, omnino nobis similes &
 corporibus & magnitudi-
 ne, præter solos pedes, si-
 quidem hos suberinos habe-
 bant. Quare, ut existimo,
 & Phellopodes appellati
 sunt. Mirabamur autem cum
 videremus eos non demergi,
 sed supra fluctus extare, in-
 trepideq; incedere. Qui &
 accedentes, saluârunt nos
 Græca voce dicebant autem
 se in Phello patriâ suam pro-
 petare. Comitabantur autè
 aliquosq; nos procurrentes,
 postea cōuersi ab iinere ibat,
 felicem nobis nauigationem
 cōprecai. Post paululū verò
 & insulæ multæ apparère.

Propè

πηλοσίον ἢ ἐξ ἀειερῶν ἢ Φη-
 λῶ, ἵς τῶ ἰκίνοι ἰσπασθον,
 πότις ἐπὶ μὲν ἀπο τῆς σπονδύλου
 Φηλοῦ καλεῖται μὲν ἡ πόρρω-
 θῆν ἢ μᾶλλον ἐν δὲ ξίφ, πρὸς
 τὴ μίξιον, καὶ ὑψηλότερα,
 καὶ ὄρη πολλὰ ἀνεκάλω· καὶ ἀ-
 δὲ τῶ πρόραρον, μὴ αὐατῆα
 καὶ τὰ πρὸν, σαθίς ἀπὸ ξίφ
 ἐκ ἐλάτης πρὸς τὰ ποσίων. ἢ δὲ
 δὲ πηλοσίον τὴ ἡμῶν, καὶ θάου
 μασί τις αὐρα πρὸς τὴ σπονδύ-
 λῶν, ἢ δὲ καὶ ἀπὸ δῆλος, οἶον
 φάσιρ ὁ συγγραφεὺς Ἡρόδο-
 τῶ, ἀπόθεν τῆς ἀπὸ δῆλου
 ἀραβίας. οἶον τῆ ἀπὸ ῥόδου
 καὶ ναρκίσου καὶ ὑακίνθου, καὶ
 λείων ἢ ἰσῶν, ἔτι ἢ μυρσίνης
 ἢ δάφνης ἢ ἀμυρανθῆς, τοῖ
 ἔδω ἡμῶν τὸ ἡδὺ πρὸς δὲ
 ἡν, καὶ φάσιρ τῆ ὀδῶν, ἢ ἡν-
 εἰ καὶ μακρῶν πόρον ἐπὶ τῶ
 τῶ, καὶ ὀλίγον ἢ δὲ πηλοσίον
 φῆνός ἐπιγνώμεθα. ἔνθα δὲ
 καθαρῶν δὲ μίξιας τὴ πηλο-
 σίον, πρὸς τὰ ἀπὸ δῆλου ἢ μί-
 ξιας, ποταμοὶ τὴ ὄρη, ἢ
 ἐξ ὀλίγας ἢ ῥέμα ἐς τὸ δὲ ἀπὸ
 τῶν, ἔτι δὲ περὶ ὄρη καὶ ὄ-
 ρη, καὶ ὄρη μισοῖα, τὰ μὲν
 ἐπὶ τῶν ἰόνων ἀδουτα, ποταμοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἡδουτων.

Propè quidem à laua Phelo-
 lo, ad quã illi properabant,
 quæ ciuitas super magno ac
 rotundo subere habitabatur.
 Longè autè & ad dexteram
 magis, quinq; maxime infula
 & altissima, ubi ignis accē-
 debatur multus. Ad prorã
 aut vna lata & humilis, di-
 stans stadijs non minùs quinq;
 gentis. Iã verò nõ procul ab-
 eramus, cùm mira quædam
 nos afflauit aura, dulcis &
 odorifera, qualem historicus
 Herodotus à felice Arabia
 spirare dicit. nã qualis à ro-
 sis, narcissis, hyacinthis, lia-
 lijs, violis, myrto, vel lauro
 redolere cõsuevit, talis nobis
 odor aspirauit, à quo delin-
 ti, boniq; aliquid lögis ex la-
 borib. sperantes, iã in insulã
 propè adueneramus. Hic &
 porius videmus plurimos
 tranquillos, & magnos, ni-
 tentiaq; flumina leniter in
 mare prorumpere, prataq; &
 syluas & canoras aues, par-
 tim quidem per littora canē-
 tes, multas autè super ramis.

ἀὴρ ἢ ἄφ' ὧ καὶ ὄππυς πει-
 κέχρτο πλὴ χάραρ. καὶ ἄρρα
 δε τινὲς ἢ ἄσσι δὲ γανέσσα, ἢ
 ρέμα πλὴ ὑλῶν ἀισάδων,
 ὡς ἢ ἀφ' ἑ κλάδων λινυμί-
 νων, Ἰσπνά ἢ σωεχὴ μίλη ἀς
 πρὸς εἰς, ἰοιότα τοῖς ἐπ' ἰρι-
 μίας ἀνήμασι τ' πλαζίων
 ἀνῶν, καὶ μὴ καὶ βοῦ σμ-
 μικ' ἢ κόνε, ἢ θορυβάδης,
 ἀπ' οἷα γῆοιτ' ἄρ' ἐρ συμπο-
 σιο, τῶν ἢ ἀλωμάτων, ἄλ-
 των ἢ ἰπανούτων, ἰών δ'
 κροῦμάτων πρὸς ἀνῶν ἢ λι-
 θάρων, τῶν ἢ ἀπασί ληρόμε-
 νοι, καὶ ἰχθυῶν, ὄρμιθ' ἢ δ'
 πλὴ καὶ ἄρ, ἀποβαίνοντες, τ' Σκί-
 θαρὸν ἐρ αὐτῆ, ἢ ἀπο τ' ἰταί-
 ρων ἀφ' ἰπὸν ἢ τς. πειόντων δ'
 δὲ καμῶν ὧ ἀνυθούτ' ὧ,
 ἢ ὑπὸ γάνομεν τοῖς φροοῖς, καὶ
 πρὸς πλοοῖς. οἱ ἢ ἀνὸν ἢ μᾶς
 ὄδινος στεφάνοις (οὐτ' ὧ ἢ
 μίγυς ὧ παρ' αὐτοῖς ἀσμός
 ὄσιν) ἀνῶν ὡς τ' ἀρχοντα.
 παρ' ὧν δὲ καθ' ὄδιν ἢ κόνε-
 μιν, ὡς ἢ ἢ ὡς ἢ ἢ Μακά-
 ρων πρὸς ὄρονον ὡς ὡν ἀρχοῖ
 ἢ ὄ Κρῆς Ραδάμανθους. καὶ δὲ
 ἀναχθῆναι ὡς αὐτ' ἐρ τὰς δ' τ'
 ἀναξομῶν ἢ ὄσιν ἢ τ' ὡν.

Aër autem lenis ac placide
 spirans, regioni circumfun-
 debatur. Hinc suaves quædã
 aura spirantes leniter sylvã
 mouebant, ut ex motis ramis
 dulces & perpetui cantus ea-
 derentur, similes ijs qui in lo-
 cis desertis obliquis fistulis
 reddi solent. Atqui audiebas
 tur vox quædam promiscua
 non tumultuosa, sed qualis
 in conuiuio reddi posset, cum
 quidam fistula canunt, alij
 probant, alij ad fistulam aut
 citharam saltant. His ille-
 Eli deserebamur in portum :
 egressiq; nauem, Scimtharum
 in ea & ex socijs duos dimi-
 simus. Procedentes aut per flo-
 rens quoddã pratũ, in custos
 des incidimus ac ministros,
 qui nos roseis vinculis vinei-
 tes (id enim apud eos maxi-
 mũ est vinculũ) ad principem
 adduxere : à quibus & per
 viã intelleximus eã esse bea-
 torum insulam, e regnareq;
 in ea Creticum Rhadaman-
 thum : ad quem ubi adducti
 fuimus, stetimus in ordine iu-
 dicandorum quarto loco.

Erat

ἦν δὲ ἡ ἀπὸ τῆς Διὸς ἐπιπέσει
 αὐτῷ ἢ Τηλαμῶντος, ἄτις ἔτι
 αὐτὸν σωῆναι τοῖς ἕρωσι,
 ἄτις ἢ μή. καὶ γὰρ οὐδὲν ἄλλο
 ὅτι μιν ἦνοι, ἢ ἐαυτὸν ἀπικ
 ἴονοι. τίς ἔστι, πομπῶν ῥηθῆναι
 τῶν, ὁ Ραδάμανθους ἀπεφάσι
 νος. νῦν ἢ αὐτὸν πτόμωρον ἢ ἴλι
 κιδόρως, παραδοθῆναι ἰππο
 κρωταῖς Κῶν ἰατρῶν, ὕστερον
 δὲ σωφρονιστὰς, μετὰ τὴν
 ἢ συμφορῆς. Δαυτῆρα δὲ ἡ
 λείσις ἰρωτικῆ, Θησῆος καὶ
 Μενελάου, ἐπὶ τῆς Εὐφύης ὄψ
 ρωνισμῶν, ποτὲρ αὐτὸν
 καὶ σωοικῆν. καὶ ὁ Ραδά
 μανθους ἐδίχασι, Μενελάου
 σωῆναι αὐτὸν, ἄτις ἢ τῶν
 ἴα πονύουσι, ἢ λιυδωδῶν
 τι ἢ γὰρ ἐνικῶν καὶ γὰρ αὐτῶ
 Θησῆος καὶ ἄλλας εἶναι γυναι
 κας, τῶν τε Ἀμαθῶνα, καὶ τὰς
 ἢ Μινῶν θυγατέρας. πρί
 τῆ δὲ Διὸς ἐπιπέσει, πρὸς τῆς
 Ἀλεξάνδρου τὸν Φιλίππου,
 καὶ Ἀννίβα τὸν Καρχηδονίῳ,
 καὶ ἔδοξε περὶ τὴν ὁ Ἀλε
 ξάνδρου, καὶ ἄλλοις αὐτῶ
 ἐπέθῃ παρὰ Κύρου τὸν Πέρ
 σην, τὸν πρότερον. τίταροι
 δὲ ἡμῶν περὶ τὴν γῆν.

Erat autem prima causa^f de
 Aiace Telamonio, an illi in
 herouū numero esse liceat, an
 non. Accusabatur autē quōd
 furijis actus seipsum necasset.
 Denique multo prius habito
 sermone, visum est Rhada
 mantho, hausto elleboro, ac
 demū respiscenti, tradere eū
 Hippocrati Coo medico, in
 dedq; iam in herouū conui
 uium recipi. Secunda autem
 causa amoris erat, Thesei
 scilicet ac Menelai pro He
 lena certantium, viri illa
 cohabitare debeat. Et Rha
 damanthus quidem eam Me
 nelao adiudicauit, qui cōiu
 gij huius gratia tantis olim
 laboribus sese obiecerit, pe
 riculisq;. Etenim & Theseo
 ipsi alias esse mulieres, Ama
 zonem ac Minois filias. Ter
 tia verò de præeinentia in
 ter Alexandrum Philippi fi
 lium, & Hannibalem Car
 thaginensem. visum est Alexā
 dru præcellere, eiq; sedes po
 sita est apud Cyrum Persens
 primum. In quartam autem
 causam nos adducti sumus.

ἢ ὁ ἦρετο, τί παθόντων, ἔτι
 ζώντων, ἰδὲ χάρις ἐπιδαίμων.
 ἡμεῖς δὲ πάντα ἐξῆς διηγεσά-
 μεθα. ἔτα δὲ μετασητάμεν ὅ-
 ἡμᾶς, ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ ἐσκέ-
 πτετο, καὶ τοῖς σωῆστροις ἰκοι-
 νῶτο περὶ ἡμῶν. συνώφρονον
 δὲ ἄλλοι τὲ πολλοί, καὶ Αἰεσί-
 δης ὁ δίκαιος, ὁ Ἀθιωτῆς.
 ὧς δὲ ἔδοξεν πῶτος, ἀπεφίνατο
 ὁ ἦ πολυπραγμοσύνης καὶ
 ἡ ἀπληθείας, ἐπέδ' αὖ ἀπ' ἑσ-
 θωρῶν δουλεύει τὰς ἀθωίας,
 τὸ δὲ νυνὶ, εὐτόν χρόνον μετ-
 ναίτας ἐν τῇ ἡσῶ, ἢ σωστροί-
 τήθεντας ὧς ἤρωσι, ἀπὸ τοῦ
 ὄψεσθαι. ἔταξεν δὲ ἢ τὴν περὶ ἡμι-
 αῶν τῆς ἐπιδημίας, καὶ πλεον
 μιλῶν ἐπ' αὐτῶν, τὸν ἄνθρωπον, ἐὼς
 μᾶλλον ἡμῶν ἢ σφάνων πε-
 ρὸ ἑσθῶν, ἐκελευσθε, ἢ εἰς
 τὴν πόλιν ἡγόμεθα, εἰς τὸ τῶν
 μακάρων συμπόσιον. ἄντη δὲ
 ἔρη ἡ πόλις παρὰ χροσῆ. τὸ δὲ τῆ-
 χος πρὶν δὲ συμβάσθαι, πύλαι
 δὲ εἰσιρῆσαι, πᾶσαι μονόφυ-
 λοί, λιναμάμινοι. τὸ μὲν τοῖ
 ἔλαφον ὅτις πόλιος, καὶ ἡ ἐν-
 τὸς τοῦ τέχους ἢ ἐλεφαντίνου.

ὅ is quidem interrogavi,
 quidnam in causa esset quodd
 adhuc viui ad sacrum illum
 locum deuenissemus. Nos au-
 tem ex ordine cuncta illi e-
 narrauimus. Tum nobis pau-
 lulum è loco summotis, secu-
 diu pēstabat, & de nobis cō-
 municabat cum assessoribus.
 Confederant autē ei eum aliq-
 multi, tū ὅ Atheniensis Ari-
 stides, cognomēto iustus, cui
 ut placuit decreuit, ut dare-
 mus pœnas curiositatis ὅ
 peregrinationis, postquam
 moreremur. Nunc verò præ-
 scripto tenet: τε licere nos
 bis in insula apud heros
 versari, indeque abire. Præ-
 scripsit autem recessus ter-
 minum, non amplius quàm
 mensium septem. Hinc sua
 sponte defluentibus fertis à
 nobis, soluebamur, ac in vr-
 bem adducebamur, ad beas-
 torum conuiuium. Ipsa au-
 tem ciuitas tota aurea, mus-
 rus verò smaragdo lapide
 cingitur. Porro portæ se-
 ptem sunt, omnes ex integro ligno ὅ amomo. Pauimen-
 tum verò ciuitatis, ὅ quæ intra mœnia est, terra eburnea :
 omnium

θοί ἢ πάντων θεῶν, βυρλί-
 λου λίθου ἠκοδομημένοι καὶ
 βωμοὶ ἐν αὐτοῖς μέγιστοι, μο-
 νόλιθοι, ἀμύθιστοι, ἐφ' ὧν
 ποιεῖσι τὰς ἱκατόμβας. περὶ
 δὲ πλὴν πόλιν ἔστι ἡσάμδος μν-
 ρυ ἢ ἡαπίσις, τὸ πλεονεκτή-
 χῶν ἱκατόν βασιλικῶν, Βά-
 θος ἢ ὡς ἐν ἄρ δὲ μῦθος. κατὰ
 δὲ δειρ αὐτοῖς, οἱ κοί μιν ἄλλοι,
 ὑδατινοί, ὡς ἡλινα μῶ μω εἰς
 καὶ ὄψοι, ἀντὶ μὲν τοῖ ἕ ὕδρας
 ἡσ, ἐν ταῖς πνεύσει δὲ ῥόσος
 θερμὴ δειρ. ἰδοῦσι δὲ ἡσάμνα,
 ἀραχνίοις ἡσάμοις, πορφύροισι,
 αὐτοῖ ἢ σάματῶ ἡ δὲ ἡσάμν
 ἀπ' ἀναφῆς, ἢ ἀσάμοι εἰσι,
 μορφοῖ ἢ ἢ ἡσάμν μόνον ἡ μ
 φάνοι. καὶ ἀσάμοι ὄντοσ,
 ὅμοι δὲ ἐσάσι, ἢ ἡσάμνται,
 καὶ φρονδοῖ, καὶ φωνὸ ἀσά-
 σοι. ἢ ὅμοις ἡσάμνται τῶ ἢ
 ψυχῇ αὐτῶν πεισπολεῖν, πλὴν
 ἢ σάματῶ ὅμοιότητα πρὸς
 καμίνη. ἢ ἡσάμν μὴ ἀψα τὸ
 τῶ, ἢ ἡσάμν ἡσάμν μὴ εἶνα
 ὅμοι τὸ ὄρῶ μιν ἡσάμν ἢ ὅμοι
 ἢ ἡσάμν ὄρῶ, οὐ μὲν ἡσάμν.
 ἡσάμν

omnium autem deorum tem-
 pla, beryllo lapide constru-
 eta sunt, & altaria in eis ma-
 xima, vno è simplici lapide
 Amethysto constant: in qui-
 bus & dijs immolant. Circa
 ciuitatem verò fluuius de-
 fluit vnguento optimo: hu-
 iusq; latitudo regalium cus-
 bitorum centum: altitudo,
 vt comòde nare posses. Por-
 rò ipsius balnea, domus ma-
 gnae sunt vitreae, cynamo-
 mo succensa. Atqui pro aqua
 ros tepidus in preliibus ser-
 uatur. Utuntur autem vesti-
 bus purpureis, tenuissimis as-
 reanarum telis. ^h Hi corpa-
 ra non habent, sed & impal-
 pabiles sunt, & absq; carne.
 Formam autem & effigiem
 solam habent ac ostendunt.
 Incorporei tamen cum sint,
 stant, mouentur, intelligunt,
 vocemq; emittunt: omninòs
 que videtur eorù anima nu-
 da quaedam circumuagari,
 corporis similitudine circ-
 cundata. Si quis autem non
 tetigerit, non credet quòd

videtur non esse corpus. Sunt enim vt ombrae rectae, nò nigrae.

γηροσκηδ δ' ἔσθης, ἀπ' ἐφ' ἧς
 ἀρ' ἡλικίας ἔλθῃ, παραμείνα.
 ἔμην ὑδ' ἢ νύξ παρ' αὐτοῖς γί-
 γνεται, οὐδ' ἡμέρα πᾶν
 λαμπρᾶ. ἀπὸ καθ' ἑαυτὴν τὸ
 λυκαογῆς ἦδ' ἡ πῆξ ἔσθ' ἡμε-
 ρᾶ ἀνατέλλαντ' ἡλίου, τοῖδε
 ἔρ' φῶς ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ
 μὲν τοῖς ἡμέρας μίσηται ἡ σι-
 ζίτις· αἰετὸς παρ' αὐτοῖς ἔαρ
 δὲ, ἡ δὲ ἄνεμος ὁ ζέφυρος
 ἔσθ'. ἡ δὲ χάρα, πᾶσι μὲν ἄν-
 θεσι, πᾶσι δὲ φυτόις, ἡμετέροις
 τὲ καὶ σκεπτοῖς τεθνησοῦσι. αἱ δὲ
 ἡμέρας ἀμπελοὶ διαδρακίνοροι εἰ-
 σι, ἡ κατὰ μίαν ἡμετέραν καρ-
 ποφοροῦσι. τὰς δὲ ροιὰς καὶ τὰς
 μυθίας, καὶ ἄλλω ὁπῶραν
 ἔλθῃσιν ἢ ἐν τρισημῶν ἀπο-
 ρορ' ἐνὸς ἡμέρας, τοῦ παρ'
 αὐτοῖς Μινῶς, ἄλλ' ἡμετέρας πο-
 ρῆσιν. ἀπ' ἡ δὲ πρῶτον, οἱ ἑσάχρῳς ἀρ-
 τῆς ἔδωκεν ἐπ' ἄνεμος φύσασιν,
 ὡς περ μύθηται. πῆξ δὲ πρῶτον
 τὴν πῆξ, ὑδ' ἔσθ' ἡ μὲν πῆξ
 τὲ καὶ ἐξ ἡμετέρας ἡ πρῶτον ἡμε-
 ρᾶς ἡ δὲ πρῶτον ἡμετέρας, μὲν
 πρῶτον ἡμετέρας ἡμετέρας, μὲν
 μὲν τοῖς ἀνθρώποις ἡ πρῶτον ἡμε-
 ρᾶς ἡ δὲ πρῶτον, καὶ οἱ πρῶτον
 ἡ δὲ πρῶτον.

Senescit nemo, sed ea etate
 qua se eò consulit, perman-
 net. Deniq; hie haudquaquã
 est nox, neque dies admo-
 dum clara, sed quale cre-
 pusculum esse solet, iam au-
 rora apparenre ante orien-
 tem solem. talis lux terram
 habet. quare & unum solum
 anni tempus nouere. Semper
 epim apud eos ver est, vnusq;
 ventus spirat Zephyrus. At
 locus cunctis quidẽ floribus,
 omnibus mansuetis plãtis &
 umbrosis viret. Que illic
 sunt vinea, duodecies quo-
 tannis ferunt, & singulis mē-
 sibus uas reddunt: mala ve-
 rò granata ac malos, cete-
 raq; poma ter decies ferre di-
 cebant. Nam mense qui apud
 eos Minous appellatur, bis
 ferre fructũ: pro frumẽto ve-
 rò spica in summitate para-
 tos panes emittit, vt fungos.
 Fõtes sunt per ciuitatẽ, aqua
 quidẽ quinq; & sexaginta ac
 trecenti: mellis verò alij totis
 dem: vnquenti quingenti: ve-
 rum & hi minores sunt. fluz-
 mina lactis septem, & vini o-
 cto.

ἡ δὲ τὸ δὲ συμπόσιον ἕξω τὸ πό-
 λος ὑποίηται· ἐν τῷ Ἡλυσίῳ
 ἡ αὐτοῦ φύσις περὶ τὸν λαμῶν δε-
 ῦτα λέγεται· καὶ περὶ αὐτῶν
 ἕλη παντοῖα, πικρὰ, ἐπισκιά-
 ζουσα τὸν ἡλιασμοῦ· καὶ σφω-
 μιλῶν ἢ ἐν τῶν ἀνθρώπων ἰσο-
 βίβηλοις· ἀφρονουῦται δὲ, καὶ
 ἀφ᾽ ἑρσίου ἕκαστα οἱ ἄνθρωποι,
 πολλοὶ γὰρ οἰνοχοοῦν· τὸ τὸ
 φῶς δὲν δένουται, ἀπὸ ἐστὶ δέν-
 δρα περὶ τὸ συμπόσιον ὑά-
 λινα, μεγάλα, τῆς διαχυτικῆς
 τῆς ὑάλης· ὁ καρπὸς δὲ ἐστὶ τῶ-
 των τῶν ἀνθρώπων, ποτήρια
 παντοῖα καὶ τὰς ἡλιασμοῦ,
 καὶ τὰ μεγάλα ἐπεὶ ἀπὸ ἕρπα-
 ρίς τις ἐστὶ τὸ συμπόσιον, τρυ-
 γήσας ἐν ἡ καὶ δύο τῶν ἰκπα-
 μάτων, παρατίθηται, τὰ δὲ
 αὐτῶν οἴνου πλήρη γίνου-
 νται· ἕτω μὲν πίνουσι· ἀντι δὲ
 τῆς φωνῆς, καὶ ἀνδρόνους, καὶ
 τὰ δὲ τὰ μεσοῖα ὄρνεα,
 ἐν τῶν πολλῶν λαμῶν
 τοῖς εὐμοσίῳ ἀνθολογοῦ-
 νται, κατατίθηται αὐτῶν, μετ'
 ὅσων ἰπποκράτους· καὶ
 μὲν καὶ λυγίζονται ὡς ἡ νε-
 φέλαι πικρὰ ἀνασπασα-
 σαι μύρον ἐν τῶν πηγῶν,

Ho. Conuiuium autē celebra-
 tur extra ciuitatem in campo
 i qui Elysius vocatur. Etenim
 pratum est pulcherrimum, et
 circa illud nemus omni ar-
 borum specie constitum, um-
 bram discubentibus faciens.
 stratum autem substernunt è
 floribus. Ministrant quidè ac
 cuncta afferunt venti, præ-
 terquã quòd vinũ nõ miscēt.
 siquidè ea non indigent. nam
 circum conuiuium arbores
 sunt vitreæ, magnæ, è micæte
 viro. harum fructus pocula
 sunt omni specie operis ac
 magnitudinis. Vbi autè quis
 ad conuiuium accesserit, va-
 num ex illis vel duo decer-
 pta mensis apponit: ea conse-
 stim vino replentur. Pro ser-
 tis derò, lusciniæ canoræ et
 volucres cateræ, flores è
 proximis pratis ore legentes,
 cum cantu eos superuolant,
 asperguntiq;. Porò vngun-
 tur ad hunc modum: Dense
 nubes vnguentum combibē-
 tes è fontibus ac flumine,
 supraq;

ἕπρ τὸ συμπόσιον, ἡρέμα
 τῶν ἀνέμων ἀρθλιδόντων,
 ἔθεισι κελόν, ὡσπερ δρόσον.
 ἐπὶ δὲ τῷ δάπνῳ, μουσικῇ τε
 καὶ ὠδαῖς σχολάζουσιν, ἔδεικ-
 ται δὲ αὐτοῖς τὰ Ομήρου ἔπη
 μάστιγα, καὶ αὐτὸς δὲ πάρε-
 σι, καὶ σιωπῶσα ἔχεται αὐτοῖς
 ἕπρ τὸ Ὀδυσσεὶα λατάνεμε-
 νος. οἱ μὲν ἔρχοροι ἐκ πά-
 λων ἄσι, καὶ παρθένων, ἑξάρ-
 χουσι δὲ, καὶ σιωπῶσαι, ἔννο-
 μός τε ὁ Λουκρῖς, καὶ Ἀρίων ὁ
 Λέοβις, καὶ Ἀνακρέων καὶ
 Στρεσίχορος, καὶ ἄλλοι ἄλλοι παρ
 αὐτοῖς ἰδρασάμω, ἡδὴ τῆς
 Ἑλένης αὐτῶν διηγαγμένως.
 ἐπὶ δὲ αὐτῶν οὐλοῖ παύσασθαι ἔ-
 λουσαν, δάπτει, χορὸς πα-
 ριέρχεται, ἐκ λύνων καὶ κελ-
 δόνων καὶ ἀνδόνων. ἐπαδὰρ
 ἢ καὶ οὐτοὶ ἔσωσι, τότε δὲ πα-
 σα ἡ ὕλη ἰσουλῆ, τὴν ἀνέμων
 καταρχόντων. μέγιστον δὲ δὴ
 πῆς ἐν φροσώμω ἐκείνο ἔχου-
 σι, πηγὰ ἄσι δύο περὶ τὸ συμ-
 πόσιον, ἡ μὲν γέλωτος, ἡ δὲ ἡ-
 δονῆς. ἐν τούτων ἐκατέρως
 πάντων ἐν ἀρχῇ τῆς ἐνω-
 χίας πίνουσι, καὶ τὸ λοιπὸν ἡ-
 δόμενοι, καὶ ἐκλυόντες ἀφίστασι.

supraque conuiuium sparsa,
 sensim exprimentibus ventis,
 tenuissimum quiddam velut
 rorem distillant. In cæna
 autem musicæ & cantilenis
 vacant. Canuntur autem in
 primis Homeri versus, qui
 & ipse adest, & cum illis
 conuiatur, supra Vlysem
 discumbens. Choricæ autem
 sunt & pueris & virginibus.
 præfunt verò illis & cona-
 cinunt Eunomus Locrus,
 & Arion Lesbicus, & Anas-
 creon & Stesichorus: nam
 & hunc apud eos vidi, iam
 ipsi Helena reconciliata. V-
 bi autem ij quieuerunt, sca-
 cunde choreæ succedunt è
 cygnis, philomenis, ac hi-
 rundinibus. Postquam & il-
 la canere cœperint, iam tota
 sylua resonat, præsidenti-
 bus ventis. Hoc autem mas-
 ximum ad lætitiâ habent,
 fontes duo sunt circa conuis-
 uium: vnus quidem risus, al-
 ter verò voluptatis. Ex hos-
 rum ambobus in initio conui-
 uij omnes bibunt, deinde re-
 liqui læti ac ridentes exigunt.

Volo

ἑλόμεαι δ' ἀπὲρ καὶ τῶν ἐ-
 πιστόμων, ὅς τις παρ' αὐ-
 τοῖς ἰδρασαίμην. πάντας μὲν
 τὸς ἡμιθέους, καὶ τὸς ἐπίλιον
 στρατώσαντας, πλὴν γὰρ δὴ τὸ
 Λοκρῶν Αἴαντος· ἡκῆνον δ'
 μόνον ἔφρασκον ἐν τῷ ἑσπε-
 ρῶν χόρῳ ἠολιάζοντα. βαρ-
 βάρων δ', Κύρου τε ἀμφοτέ-
 ρος, καὶ τὸν Σκύθων Ἀνάχαρ-
 σιν, καὶ τὸν Θράκων Ζάμολ-
 ξιν, καὶ Νομάων τὸν Ἰταλιότιν,
 καὶ μὴ καὶ Λυκέρῳ τὸν
 Λακκεδαίμονιον, καὶ Φακίῳ
 να καὶ Τιμόν, τὸς Ἀθλωνίους,
 καὶ τὸς Ὀφείους, ἄνω Πειεονίους.
 Ἰδρον δ' καὶ Σοκράτην τὸν
 Σοφρονίσκου, ἄδολοχοῦ-
 τα μετὰ Νέστορα καὶ Παλα-
 μέδου· περὶ δ' αὐτὸν ἦσαν
 Υάκινθος τε ὁ Λακκεδαίμων
 υἱός, καὶ Ὀσπιδὸς Νάρκισ-
 σος, καὶ Ὑμάς, καὶ ἄλλοι ἱεροί.
 καὶ μοι ἰδόμεαι ἑστῶν τῷ Υα-
 κίνθῳ, τὰ ποτὰ δ' οὐδ' ἡκῆ-
 σον διήλυσεν. ἐπέτε δ' ἔ-
 λπόμενον αὐτῷ ὁ Παλάμαν-
 θος καὶ ἠπαυκίνα πομπήεις,
 ἡδονῶν αὐτὸν ἐν τῷ νόσῳ,
 ἢ φλυαροῦ, καὶ μὴ θέλει, ἄ-
 ρεῖς τῷ ἀρονέειν, ὑποχάδα. Πλάτων δ' ἐμὸν ὅτι παρ' αὐ-

Volo & ex insignibus viris
 quos apud eos vidi, dicere.
 Omnes quidem semideos
 & qui sub Ilio militauerunt,
 præter Locrensem Aiace.
 nam hunc solum dicebant in
 impiorum loco supplicio af-
 fici. Barbarorum autem utrumque
 Cyrum, Scythique Anachar-
 sim, & Thracem Zamolxim,
 Numamque Italicum, necnon
 & Lacedæmonium Eycur-
 gum, & Phocionem & Tellum
 Athenienses, & præter Peira-
 drum sapientes omnes. Vidi &
 Socratem Sophronisci filium
 cum Nestore & Palamede nu-
 gantem: circa quem Hyacin-
 thus Lacedæmonius, & The-
 spieus Narcissus, Hylas, ali-
 que formosi. Videbatur autem
 Hyacinthum amare, idque mul-
 tis argumentis. Ferebatur
 autem illi succensere Rha-
 damanthum, & sæpenumero
 comminatum, si pergeret
 ineptire, se illum ex insu-
 la eieciturum, aut nisi omissa
 simulatione conuiuaretur.
 Solus Plato non aderat,

ἀπ' ἐλπίδος καὶ αὐτὸς ἐν τῇ
 ἡπ' αὐτῷ ἀναπλασάσθαι πόλι
 οὐκ ἔστιν, καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ,
 καὶ τοῖς νόμοις, οἷς σωτήρα
 ψε, πολιτεύσασθαι, οἱ μὲν τοι
 ἀμὲν Ἀεΐσιπὸν τε καὶ Επί
 κροτον τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς
 ἐφίροντο, ἡ δὲ τὸ ἄλλο, καὶ
 λιχασιμῶν καὶ συμποτι
 κῶτατοι. παρὲν δὲ καὶ Αἰσώ
 πῳ ὁ Φρύξ τέτονος, ὅς τε καὶ
 γυλοποιῶ καὶ Ἰαί. Διογένης
 μὲν γὰρ ὁ Σινοπὴς τοσούτων
 μετέβαλε τοῦ νόμου, ὡς
 γῆμα Λαΐδα πλὴν ἰταίραν,
 ὀρχήσασθαι τε, ἢ μὲν ποτ
 δάκναι ἀνισάφην, καὶ παροί
 νῃν. τῶν δὲ Στωϊκῶν ἰδέσθαι
 παρὲν ἔτι ἢ ἐλπίδος ἀνα
 βαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρθιον
 νόμον. ἀκούσθαι δὲ καὶ Χρυ
 σίππου, ὅτι ἢ πρότερον αὐτῷ
 ἐπιβῆναι τῆς νήσου θέμις,
 πρὶν τὸ τέτατον ἰαυτὸν ἐν
 διβοείῳ. τὸς δὲ Ἀκαδη
 μεικὸς ἐλπίδος ἰταίραν ἢ ἐν
 θέμ, ἰταίραν δ' ἔτι, καὶ ἰτα
 σκίπιδαν μὴ δὲ ἢ αὐτὸ τῶ
 τό πως καταλαμβάνειν, ἢ
 καὶ νῆσός τις τοιαύτη ἔστι.
 αἴτως τε καὶ πλὴν ἐπὶ τῷ Πα

sed conditam à se ciuitatem
 habitare dicebatur, ubi re-
 pub. & legibus quas tulerat,
 uteretur. Porro Aristippus &
 Epicurus primi apud illos habebantur,
 cum hilares essent, & leti, com-
 potoresq; suauissimi. Aderat
 & Phryx Aesopus, quo homine
 pro morione viuatur. Atqui
 Diogenes Sinopensis tantum à
 pristinis moribus degenerauerat,
 ut Laidem meretricem duceret
 uxorem, & subinde surgeret,
 ac temulentus saliret, debacchareturq;
 Stoicorum autem aderat nemo:
 nam ad huc illos rectum virtutis
 veritatem ascendere aiebant.
 Quin & id de Chrysippo
 audiimus, illi non prius fas
 esse ut insulam ingrederetur,
 quam iam quarto se elleboro
 purgaret. Academicos dicebant
 velle quidem venire, continere
 se tamen, & adhuc considerare:
 neq; enim satis adhuc capere
 num usquam talis insula sit,
 necne. Verum, ut coniecit, Rha-
 damanthi

δαμάνθῳ, οἷμα, λείονι =
 δολοκράτῳ, ἀτὶ καὶ τὸ λει-
 γύειον αὐτοῦ ἀνγκυρότου. πολ-
 λὸς δὲ αὐτῶν ἕφασκον ὄρ-
 μηθῆτας, ἀποθεῖν τοῖς ἀ-
 φικνεύμοις, ἐπὶ νωθεῖας δὲ
 ἀρδέπιδω, μὴ καταλαμ-
 βάνοντας, καὶ ἀνασφίφην ἰκ-
 μίσης τῆς ὁδοῦ. οὗτοι μὲν δὲ ἔ-
 σαν ἀξιολογώτατοι τῶν πα-
 ρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα
 τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ μετὰ τῆ-
 ζον Θυσιά. περὶ δὲ σπουδ-
 σίας, καὶ ἀφροδισίων οὐτά
 φρονδοῖ. μισοῦνται μὲν ἀνα-
 φανδῶν, πάντων ὀρώντων,
 καὶ γυναιξὶ καὶ ἄρσιν, καὶ
 ἐδάμῳ τῷ ἀσχετῶν αὐτοῖς
 δολῶ. μόνῳ δὲ Σωκράτης
 διώμενός, ἢ μὲν καθαρῶς
 πλησιάζειν τοῖς γυναιξὶ καὶ μὲν
 τοῖς πάντων αὐτῷ ἐπιτοκῆν
 καταγγέσκον. πομπάνις
 γυνὴ ὁ μὲν Υἰάκινθῳ ἢ ὁ
 Νάρκισσῳ ἰερολόγου, ἰκῆ-
 ὁ δὲ ἤρνεῖ. αὐτῷ γυναικῶν
 εἰσι πᾶσαι λοινᾶι, καὶ ὁ
 δὲ λας φρονεῖ τῷ πλησίον.
 ἀπὸ εἰσι τῶν μάλιστα Πλάτων
 νικητάτοι. καὶ οἱ πᾶσι δὲ
 παρέχουσι τοῖς βρομύμοις,

damanthi iudicium haud-
 dubie metuerunt, utpote qui
 forum iudicarium sustule-
 rint. Quaquam non paucos
 ex illis excitatos fama erat,
 ut eos qui illuc praecesserāt,
 subsequerentur, verūm praē-
 pigritia defecisse, neque po-
 tuisse assequi, sed e medio
 itinere rediisse. Hi igitur ino-
 ter eos qui aderant, erāt ma-
 ximè memorabiles. Enimue-
 rō Achillem & post illum
 Theseum in primis colunt.
 Quod verò ad coiū & Ve-
 nerem pertinet, cōmiscetur
 sceminis simul & maribus
 palām, & spectatibus omni-
 bus, idēq; haudquaquam tur-
 pe arbitrantur. Solus verò
 Socrates deierabat, se inno-
 center cū iuuenibus versari,
 et quidem cū omnes illū peie-
 rare sciret. Siquidem Hyacin-
 thus & Narcissus fatebātur,
 ille autem negabat. Feminae
 sunt omnibus cōmunes, neq;
 quisquam vicino invidet,
 sed sunt cerē in hac re ma-
 ximè Platonicī. Pueri quo-
 que volentibus se exhibent,
 nihil

ἄν ἀντιλήγο υτόν. ἔπω δύο
 ἢ πρῆς ἡμέραι διηληλυθῶσα,
 καὶ πέντε ἡμέραι ὀμίρα ἔω
 ποιητῆ, σχολῆς ἕως ἀμφοῖν,
 τάτι ἄλλα ἰαυθάνομινα, καὶ
 εὐχῆν, λίγων τὸ μέγιστον
 παρ' ἡμῖν εἰσέτι νῦν ἰντάδι.
 εἰ ἄλλος ἢ ἀνοῦν ἰφασκῶν
 εἰ ἢ ἢ Χίον, οἱ ἴσμων ἄνων,
 ποιοὶ δὲ Κολοφώνιον αὐτὸν
 νομίζουσιν. εἴν μὲν τοι ἔλιγε
 Βαβυλάνι. καὶ παρὰ γε
 τοῖς σοφισταῖς, ἢ Ὀμηρῶ,
 ἀπὸ Τιγράνης λαθεῖσθαι ἔ-
 στρον δὲ ὀμυρόσας παρὰ
 τοῖς Ἑλλησιν, ἀνάξει τὴν
 ἔσσηροσίαν, ἔτι δὲ καὶ περὶ
 τῶν ἀδιεμέσων σίχων ἰππε
 ράτων, εἰ ἢ ἰκένο ἄσι γε
 γραμμῆνοι, ἢ ὄσ ἰφασκῶν πάν-
 τας αὐτῶ εἴν. κατιζίνωσκον
 οὐτ' ἀμφὶ τὸν Ζωόδοτον
 καὶ Ἀρίπρχον γραμματικῶν
 σοφῶν τὴν ψυχολογίαν.
 ἔπα δὲ τὰ ὄσ ἰκάνω ἀπικία
 νετο, πάντων αὐτὸν ἰρήτων
 τί ἄποτε ἄπ τῆς μύθῶ.
 τὴν ἀρχὴν ἰποιόσατο. καὶ
 ἔπην, ὄσ ἔτας ἰπιδῆν αὐ-
 τῶ, μὴ ἰπιδῆσαντι.

Sic enim, inquit, mihi in mentem venit, nihil studio agenti.

nihil reluctantes. Vix autem
 duos aut tres totos dies ve-
 neram, cum accederem Ho-
 merū poetā : nam utriq̄ oculis
 erat : cum alia multa, tum
 illud rogabā, cuias esset, dis-
 cens illud maxime apud nos
 ad hūc usq̄ diem esse in con-
 troverfia. At ille se nescire
 respondit. Nam quidā Chiū,
 alij Smyrnæū, alij Colopho-
 niū eum arbitrātur, ipse ve-
 rò se Babyloniū esse aiebat :
 siquidem à civibus suis non
 Homerū, sed Tigranem vo-
 catum fuisse : postea verò cū
 apud Græcos obsidis officio
 functus esset, pristinam ap-
 pellationem mutasse. Rogā-
 bā præterea, num ἔ ἢ ver-
 sus qui vulgò rejiciuntur, ab
 se cōscripti essent, necne. Ills
 aut̄ omnes suos esse assicura-
 bat. Ibi ego Zenodoti ἔ A-
 ristarchi grammatici frigi-
 das ratiocinationes nō potui
 non damnare. Vbi autē hæc
 abundē disseruit, iterum ro-
 gabā, quamobrē ab ira poetā
 matris sui initium sumpserit.

καὶ μὴδὲ κενὸν ἐπιθύμου
 εἶδεναι, ἀ πετέραν ἔγραψεν
 τὴν Ὀδυσσεῖαν τῆς Ἰλιάδος,
 ὡς ποιοῖ φασιν, ὃ δὲ ἄρ' ἔστι.
 ὅτι καὶ ἔστι τρυφῆς ἰσχυρῶς,
 αὐτὸς περὶ αὐτῆς λέγουσιν, αὐ-
 τικὰ ἠπιστάμην ἰσχυρῶς, ὡς
 εἶδεναι πωθανοῦσιν ἰσχυρῶς.
 ποικίλεις δὲ καὶ ἄποσι τῶτο
 ἰποῖον, εἰ ποτε αὐτὸν οὐ-
 κὴν ἄγοντα ἰσχυρῶς περὶ αὐ-
 τῆς ἄρ' ἐπιπυθάνομην αὐτῆς,
 καὶ ὅς πεθύμως πάντα ἀπι-
 πρίντο, καὶ μάστιγα κατὰ τὴν
 δίκην, ἰσχυρῶς ἐκράτουν. ἰσχυ-
 ρῶς τὴν γραφὴν κατ' αὐτῆς
 ἀπηνυγμένη ὑβρίας, ἰσχυ-
 ρῶς ἔφ' οἷς αὐτὸν ἐπὶ τῆ
 ποιήσῃ ἰσχυρῶς. καὶ ἰσχυρῶς
 σὺν Ὀμηρῶ, Ὀδυσσεῖος σὺν
 νηγοροῦσιν. κατὰ δὲ τὸς
 αὐτὸς χρόνος τέρας, ἀφίκε-
 το καὶ Πυθαγόρας ὁ Σά-
 μιῶς, ἰσχυρῶς ἀμαγῆς, καὶ
 ἐπὶ τοσούτοις ἰσχυρῶς βιοτάσας,
 καὶ ἰσχυρῶς τῆς ψυχῆς τὰς
 πεινάσας. ἰσχυρῶς δὲ χενὸς ὄνομ
 τὸ δὲ εἶδον ἰσχυρῶς, καὶ
 ἰσχυρῶς μὲν συμπολιτῶν
 ἀπὸ αὐτοῖς. ἰσχυρῶς δὲ εἶτι,
 πότιρον Πυθαγόρα, ἰσχυρῶς
 εὐ-
 φροδον, αὐτὸν ὀνομάξεν καὶ, ὃ μὲν εἰς Ἐμπειδοκῆς, ἰσχυρῶς μὲν

Tum & illud scire cupie-
 bam, an quod multi volunt,
 Odyseam Iliade priorē scri-
 psisset. Ille verò negabat. Nā
 quòd cæcus nō esset, quod &
 de eo affirmat, mox cogno-
 ui: videbā enim, quare nō es-
 rat opus illū percōtari. Quā
 idē aliās sape agebā ubi illi
 vacare viderē. Cū autē illū
 adire, rogaremq̄, ipse contrā
 promptē ad omnia responde-
 bat, maximē verò post cau-
 sam quā vicit. Nam illū ca-
 lumniā Thersites accusave-
 rat, quòd se in pœsī cōiucijs
 agitasset. Vicit autē Homers
 causam, agēte Vlysse. Adu-
 nit et circa illa tēpora Pytha-
 goras Samius septies mutatus,
 qui in tot animalibus vixit, et
 anima errores cōsummauit.
 Erat autem eius dextra pars
 aurea: et visum est ut cōmunī
 eū illis republica vteretur.
 Dubitabatur autē adhuc, virū
 Pythagoræ, an P̄ Euphorbī
 nomine appellandus esset.
 Empedocles verò (nam
 ἀπὸ αὐτοῖς. ἰσχυρῶς δὲ εἶτι,
 πότιρον Πυθαγόρα, ἰσχυρῶς
 εὐ-
 φροδον, αὐτὸν ὀνομάξεν καὶ, ὃ μὲν εἰς Ἐμπειδοκῆς, ἰσχυρῶς μὲν

ἢ οὐκ ἐπεισθεος, ἢ τὸ σῶμα
 ἔδωκεν ἀπληγῆς. ὁ δὲ μὴ παρ-
 εἶχε θυγῆ, καὶ τοι ποτὰ ἱκε-
 τῶν περὶ ἑστῶτος ἢ ἤχους, ἐνέ-
 ση ὁ ἀγῶν, τὰ κατὰ αὐτοῖς θα-
 νατώσια. ἠγνοοῦντα ἃ Ἀχιλ-
 λεύς τὸ πικρόν, ἢ Ὀμήρου τὸ
 ἔδοξον, τὰ μὴ οὐκ ἄμα μα-
 κρόν ἀνείη διὰ τὸν ἢ ἐφά-
 λαια τὴν πρᾶξιν ἑστῶτων διηγήσε-
 μαί. πάλιν μὴ ἐνίκησε Κάρος,
 ὁ ἀπ' Ἡρακλῆος, Ὀδυσσεύα πε-
 ρὶ τὴν σφάνος κατὰ γωνισάμι-
 νος πυγμῆς ἢ ἴσος ἐγνήτο, Ἀρεῖ-
 ος τὴν Αἰγυπτίαν, ὅς ἐν Κοῦνθῶ
 τίθασθαι, καὶ Ἐπέδ, ἀπὸ τοῖς
 σωμαθῶν. παρὰ τῆς ἢ ὁ
 τίθειαι ἄθλα παρ' αὐτοῖς. τὴν μὴ
 τοι ὁρῶν, ἐν ἑτι μὴ μνημα-
 τῆς ἐνίκησε ποινῶν ἢ, τῆ μὴ ἀ-
 ληθεία, παραπολὸν ἐκράτῃ Ὀ-
 μῆρος, ἐνίκησε, ἢ ὁ μὴ ὁμοί-
 ος, τὰ δ' ἄθλα, ἢ ἄπασι σῆ-
 φανος, πλάκας ἐκ πλεῶν ἰα-
 νίαν. ἀπὸ τῆς ἢ ἄγῶνος αὐτῶ-
 τῶν μὴ μὴ, ἢ ἡγεμονίῳ οἱ ἐν ὧ
 χωρίῳ τὴν ἀπὸ τῶν ἰατῶν,
 ἀπὸ τῶν ἰατῶν τὰ δῶνά, καὶ
 τῆς φαρμάκων ἐπικρατίαν αὐτῶν,
 ἐκάνειν ἐπὶ τῶν ἰατρῶν
 venit, ruptis vinculis, & superata custodia, in insulâ irrupere:

& ipse venit semielixus, &
 toto corpore excoctis) nō re-
 ceptus est, quanquā id multis
 precibus postularet. Proce-
 dente autē tempore instabat
 certamen, quod apud illos
 Thanatusia appellatur. Prae-
 fuit Achilles iam quintum,
 Theseus verō septimū. Porro
 τὸ quid in totū actum su. lon-
 gum esset commemorare: ve-
 rum summa ac capita rerū p-
 stringā. Lucta quē vicin Ca-
 rus, qui ab Hercule stabat, &
 pro corona cū Vlysse decer-
 tabat. Pugilū aequalis fuit pu-
 gna, Arij Aegyptij, qui Co-
 rinthi sepultus est, & Epj, qui
 sibi mutuo cōgressi erant. Nā
 apud eos Pancratij nullum
 praeium proponitur. Porro
 quis cursu vicerit, non satis
 memini. Ex poetis, ut verē
 dicā, quanquā logē excelle-
 ret Homerus, vicin tamē He-
 siodus. Praemia autē omnibus
 erat corona ex 9 pavonū pe-
 nis cōtexta. At iam absoluto
 certamine nunciatū est, eos
 qui in impiorū loco plecte-
 eorum

ἔχουσα δὲ αὐτῶν Φάλαριν τε
 τὸν Ἀγραγεντινόν, καὶ Ββού-
 ρον τὸν Αἰγυπτίον, καὶ Διομήδεα
 τὸν Θρᾷκα, καὶ τὸς περὶ Σκέ-
 ρων καὶ Πιτυομάχων. ἃς δὲ
 ταῦτ' ἕκαστον ὁ Ραδάμανθους,
 ἐκτάσσα τὸς ἦρωας ἐπὶ τῆς
 κίους. ἔγχε δὲ Θηοῦς τὴν καὶ
 Ἀχιλλεύς, καὶ Αἴας ὁ Πυλα-
 μάχιος, καὶ ἡδὲ σφραγιστῶν. καὶ
 συμμειξαντο ἰμάχοισι, καὶ
 ἐνίκησαν οἱ ἦρωες, Ἀχιλλεύς
 τὰ πολλὰ ἐκέρχασαν. καὶ
 ἔκαστον δὲ καὶ Σοκράτης,
 ἐπὶ τῷ δεξιῷ ταχθεὶς, ποτὸν
 μάχου, ἡδὲ τῶν ἐπὶ Δηλίου
 ἰμάχου. πρὸς ὧν τῶν
 πολεμίων, ἐκέρχου, καὶ τὸ
 πρόσωπον ἀπρῆλθον. ἐφ'
 οἷς καὶ ἕκαστον ἐξήρθη αὐτῶν
 ἀεισίτων, καλὸς τε καὶ μέγας
 παράδειος. ἐν τῷ προα-
 σάφινθ' ἀσκητῶν τὸς ἐκ
 τῆρας, διελίχθη, ἐκράκα-
 λημίαν τὸν τόπον προα-
 γορῆσας. συμμάχων αὖτ'
 τὸς νικητῶν, καὶ ἄσσαν-
 τος, αὐτοῖς ἀπέμειξαν ἐ-
 τι μάχου. λογαδοσομί-
 νου. ἔγραψε δὲ καὶ ταύ-
 τῶν τῶν μάχου Ομηρῶς,

eorū duces esse ^s Phalaridē
 Agrigentiniū, ^t Busyridē
 Aegyptiū ^u Diomedē Thra-
 cē, ^x Scironē, ^y & Pityo-
 campien. Ut verò hæc anis
 maduerit Rhadamanthus,
 stavit heroēs in aciem super
 ius. Ducebat quē exercitiū
 Theseus & Achilles, & Ajax
 Telamonius, iam iam ad se
 reuersis. Comixti ergo inter
 se pugnabant, egeruntq; he-
 ruēs, Achille vel in primis
 rem strenuē gerente. Forti-
 ter se gessit & Socrates in
 dexivo cornu constitutus,
 multoq; fortius, quàm quum
 adhuc apud Deū pugnaret.
 Nam ingruentibus hostibus
 hautquaquā fugit sed vultu
 intrepido cōstitit, quamobrē
 premio donatus est, nimirū
 luculēto & amplo horio, in
 quē conuocatis alij differe-
 bat quem locum Nectaracade-
 miam appellauit. Compre-
 hensos igitur & colligas-
 tos eos qui victi fuerant, res
 miserunt multo grauius pu-
 niendos. Eam autem pu-
 gnā scripsit & Homerus,

καὶ ἀπὸντι μοι ἔδανε τὰ βί-
 βλια λομίζεω τοῖς παρ' ἡμῖν
 ἀνθρώποις· ἀπ' ὕστερον καὶ
 ταῦτα μετὰ τ' ἄνωγον ἀπώλετο
 σαφρ. ἡ δ' ἤ ἀρχὴ τῆ ποιήμα-
 τ' αὐτῆ· Νῦν δὲ μοι ἔσπε
 Μῦσα μάχην νεκρῶν ἡρώων.
 τότε δ' οὐδ' ἠνέμυς ἠψάσαν-
 τῶν, ὡσπερ παρ' αὐτοῖς νόμῳ,
 ἐπαιδὰν πόλεμον καθέρω-
 σασιν, ἀπὸντό τε ἐπιβία,
 καὶ ἰορτῶν μεγίστων ἕργον μόν-
 νος ἢ τῶντις ἰ μετὰ χι Πυθα-
 γόρας, ἀπ' αὐτῶν ὡς ἔρω ἐς
 καθ' ἑξῆς, μουσαίῳ μὲν ἔρω
 ἠναμοφασίαν. ἡ δ' ἤ μὲν ἄν
 ἐξ Ἀθηναίων ὄντων περὶ μετὰ
 ταῖς πρὸ δόμου νεώτερα συ-
 νιστάτο πράγματα Κίρυρος γέ-
 ῶ, ὁ τῶ Σινθηάρου παῖς, μέγας τε
 ἄνδρ, καὶ ἰσχυρὸς, ἡρα πολὺν ἡδὴ
 χρόνον τ' ἑλένης, καὶ αὐτῆ ἢ ἐν
 ἀφανὲς ἡ ἐπιμανὲς ἀγαπῶ-
 σα τὸν νεανίσκον· ὡς δ' αὖτις
 γοῦ καὶ Ἀθηνῶν ἀμύδιος,
 ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ προθύ-
 νον, καὶ μόνον ἔξαισιάμε-
 νοι, ἐπαιδῶντο περὶ τῶν ὕ-
 πλων, καὶ δὴ ἡν' ἔρωτ' καὶ ἄ-
 μυχανίας ἔβουλόμην ὁ Κίρυ-
 Τανδὴν πρὸ ἀμορῆ καὶ ἰμπαιεντία consilium cepit Ciny-

& mihi abeunt libellos de-
 dit ad nostros homines de-
 ferendos. Verum hos vna
 cum reliquis postea amisi.
 Erat poematis initium se-
 re in hunc modum : Nunc
 mihi Musa refert pugnam
 herou extinctorum. Cum i-
 gitur fabas coxissent, quem-
 admodu illis mos est, ubi bel-
 lo rem praelare gess-rint,
 Epinicia celebrarunt, & fe-
 stum solenne egerunt. Solus
 Pythagoras a conuiuio illo
 absimuit, & ieiunus procul
 disidebat, abominatus faba-
 rum esum. Iam vero mensibus
 sex et octis, septimoq; ad me-
 dium deducto, res noue ac
 insperate exortae sunt. Nam
 Cinyrus Scinthari filius,
 iam gradis & formosus, He-
 lenam multo iam tempore dea-
 peribat: ipsa aue contra mani-
 festè adolescentem ad insa-
 miam usque redamabat. Sis-
 quidem in conuiuio subinde
 alter alteri annuebat, &
 praebebat: soliq; ex ceteris
 surgentes in sylua deerrabant.

ὁ δὲ ἀρπάζας τὴν Ἑλένην
 (ἡ δὲ καὶ ἡλικία ταῦτα)
 εἰχλωδα ἀπτόντας εἰς τινα τῶν
 ἐπισημῶν νόσων, ἢ εἰς
 τὴν Φελόν, ἢ εἰς τὴν Τυροῦσα-
 σαν, σωωρότας ἢ παλαιὰ πτε-
 σαλήθωσαν πρὸς τῶν ἐταί-
 ρων τῶν ἰμῶν, τὸς θραυστάς
 τὸς ὧ μὲν ὡς παρὶ ἐν ἰμῶν
 ἴσως ταῦτα, ἠπίστω ἢ ἴσως
 αὐτὸ κολακασόμενον. ὡς δὲ
 ἡλέκη αὐτοῖς, ἰτίλω τὴν
 ἰσιθάκην, καὶ ἰπὰ νύξιν ἰσθ-
 ῶ, ἰγὰ μὲν ὡς παρὶ ἐτύχχα-
 νον ἢ ἰσθμῶν συμποσίῃς ἕως
 κοίτης. οἱ δὲ παρόντων
 τὸς ἀπὸς, ἀναλαβόντων τὴν
 Ἑλένην, ἰσθμῶν ἀνέχθη-
 σαν. παρὶ δὲ τὸ μισοῦντιον
 ἀνιγρόμενον ὁ Μηνίλαος,
 ἰπὰ ἑμαδὸς τὴν ἰσθμῶν
 τῆν γυναικὸς, Βολύ τῆν ἰσθμῶν,
 καὶ τὸν ἀδελφὸν παραλα-
 βάν, ἢ παρὸς τὰ βασιλεῖα
 τὸν Παδραμάνθου. ἰμέρας
 δὲ ἰσθμῶν, ἰλιζον οἱ
 σκοποὶ καθορῶν τὴν νῆα,
 ποῦν ἀπὸ τῶν ἰσθμῶν
 Βάσας ὁ Παδραμάνθου πηντή-
 κοντα τῆν ἰσθμῶν εἰς νῆα μὲν
 νόστον,

rursus rapiendi Helenam. Illa
 vero hoc probabat, ut cede-
 rent, ac in vicinam quam-
 piam ex insulis proficiscen-
 rentur, nimirum in Phello,
 aut Tyroëssani. Addiderunt
 & huic consilio conituros
 è meis comitibus tres auda-
 cissimos. Nam hæc patri non
 indicauerat : sciebat enim
 quod ab illo acriter increpa-
 retur. Itaq; cum ipsis oppor-
 tunum visum esset, facinus
 perpetrarunt. Vbi enim nox
 aduenit, (nam tum forte non
 intereram, sed in conuiuium
 distertebam) illi clam alijs
 correpta Helena, mature se
 proripuerunt. Menelaus au-
 tem cum circa mediū noctis
 excitatus torū vacuum sen-
 sisset, protinus clamore sub-
 lato, & fratre secū accepto,
 ad regiā Rhadamanthi pro-
 fecit. Porro illucescen-
 te die aiebant exploratores
 nauē procul distantem appa-
 rere. Itaq; Rhadamanthus,
 cum quinquaginta heroës
 in nauem Asphodelinam,
 & ex integro & solido li-

νόστορον, ἀποδεινύω, παρ-
ρηγήλα δίδωκε, οἷον πρόθυ-
μίας ἐκάνουσι, περί μισση-
θείαν καταλαμβάνουσιν αὐ-
τὸς, ἀρτίς τὸν γαλανώδη
Ωκεανὸν ἰμβαίνοντας, πλη-
σίον τῆς Τυροῦτος, παρὰ το-
σοτον ἕλθοι ὁδοῦ, καὶ ἀ-
ναδυσάμενοι πῶ νάει ἀλλο-
σεροῦσιν, καὶ ἐπιτομῆ δὲ ἔν
Ελένη ἑλάνουτε, καὶ ἐσχέ-
ντο, καὶ ἐκεκλήθη. το. ἰδ. Ἄ-
ἀμφὶ τὸν Κενυρον ἀνακεί-
σας πρότερον ὁ Ραδάμαν-
θους, ἄτις καὶ ἀπὸ αὐτοῦ
σώσασιν ὡς ἰδέσθαι ἄπορ,
ἐκ τῶν ἀλλοῖον ἄστας, ἀπὲ
πιμψυ ἐς τὸν τῶν ἀσθῶν
κῆρον, ματὰ γὰρ πρότερον μα-
σιγθεύτας ἐψυφίσαντο ἢ καὶ
ἡμᾶς ἰμπροθομίς ἐπιμῆ-
σαν ἐκ τῆς νύσθον, πῶ ἐπι-
σαν ἡμίτραν μόνον ἐπιμά-
ναυτας. ἐνθα δὲ ἐπὶ ἡνίκα
μῶτε, καὶ ἑλάνουρον, οἷα ἔ-
μῆρον ἀγαθὰ καταπῶν,
αὐτοῖς πλανηθίσομαι. αὐτοῖ
μὲν τοι παρηνοουῶτο ἢ
γούτων, ἐποσῶν ἐπὶ ἄσθ-
ξίωα πάλιν πρὸς αὐτοῖς.
quod futurum dicerent ut propediem ad se essem rediturus.

gno constructam collocas-
set, iussit eos persequerentur.
At illi cum magna alacritate
remis incumberent, eadem
circa meridiem eos deprehē-
dunt, cum iam in lacteum
Oceanum subiret, haud pro-
cul à Tyroessa insula. tatum
enim aberant, ut elaberentur.
Cum igitur nauem rosea ca-
tena reuinxissent, reuersi
sunt. Helena uaq; flabat &
erubescibat, operiebaturq;.
Verum Rhadamanthus habi-
ta prius cum Cinyro dili-
genti quaestione, num & alij
quippiam conscij fuissent:
postquam vllum fuisse ne-
gauit, vinclum hominem ex
puledis, & malua prius be-
ne casum, in impiorum locū
amandauit. Deceuerunt &
nos ante praescriptū tempus
ex insula ablegare, data ve-
nius proxima dici mora. Ibi
ego grauius ferre, & la-
chrymari, vixite qui eius-
modi felicitate reueta rur-
sus erraturus essem. At illi
contra consolabantur me,
Iamq;

λέει μοι ἡδὴ θρόνον τε καὶ
 λεισίαν ἐς τῶνδ' ἑταίρων
 κινύσασθαι, πηλοῖον τὸς ἀείων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν ἑταίρον
 μάχῃ, ποτὶ ἀϊετῆρα
 πᾶν τὰ μέγιστον, καὶ ποτὶ
 ζαί μοι τὸν πολυῖον. ὃ δὲ ἔφαθ'·
 σκῆψ' ἀφ' ἑσθ' ἵς τὴν πατρί-
 δα, ποτὶ ἀϊετῆρα πλανή-
 θῆντα, καὶ λινδανεύσασθαι. ἦ
 δὲ χόρον ἐν ἑτῆς ἱπανόδο
 προδῆναι ἠθέλησεν, ἀπὸ δὲ
 καὶ λακύνος τὰς πηλοῖον νῆ-
 σος (ἰφαινοῦτο ἡ πόλις τὸν ἄ-
 εθμόν, καὶ ἀπὸ ἑκείνης πόρρω-
 θεν) ταύτας μὲν εἶν' ἰφαισκι-
 οῖον, ἀπ' ὧν δὲ ἰφαι, ὄρας τὸ
 πολὺ πρὸς λακύνον, ἐκείνη δὲ
 ἐκείνη τῶν ἑταίρων ἢ πόλις.
 μετ' αὐτὸν δὲ ἡ τῆς Καλυψίδος
 νῆσος, ἀπ' ὧν ὄρασι φαίνε-
 ται ἰπαιδῶν δὲ ταύτας παρα-
 πλῆσιος, τότε δὲ ἀφ' ἑσθ' ἵς
 τὴν μετὰ τὴν ἱπαιον, τὴν
 ἰπαιον τῆν ἡμῶν λακύνος
 κενεῖν ἰπαιον ἡ ποτὶ πα-
 τῆρα, καὶ ποικίλα ἑταίρων διελ-
 θῶν, καὶ ἀνθρώποις ἀμύδι-
 ἰπαιον, καὶ χόρον ποτὶ ἡ-
 ζας ἐς τὴν ἑταίρων ἱπαιον.

Iamq; mihi in futurū sedē &
 locū optimis quibusq; vicinū
 ostendebāt. Ego verō acce-
 densi Rhadamanthū, obnixē
 orabam, ut quæ mihi futura
 essent, prædiceret, & de na-
 vigatione certiorē reddē-
 res. Is autē me quidē in patriā
 rediturum respondit, verūm
 multis prius erroribus & pe-
 riculis exantelatis. Tēpus autē
 quo essem rediturus, addere
 noluit, sed ostēsis vicinis in-
 sulis, (apparebant autē nu-
 mero quinque, & alia sexta lō-
 gius) hæc, inquit, adiacentes
 sunt impiorū, in quibus vides
 ignis plurimū accēsum. Sex-
 ta autē illi somniorum est ci-
 uitas. Post hanc & Calypsus
 est insula, verūm nondū tibi
 adhuc apparet. Vbi verō
 has præternavigaueris, tum
 deuenies in magnam illam
 continentem, quæ eregionē
 est ei quæ a nobis incolitur.
 Illic multa passus, multasq;
 gentes prætergressus, & in-
 ter Barbaros incūtosq; ho-
 mines peregrinatus, tandem
 in aliam terram deuenies.

ὡς ὦτ' ἔπει, καὶ ἀνασπᾶσας
 ἀπ' ἧ γῆς μαλάχης ῥίζαν ἄ-
 ρξῆ μοι ταύτην λεηλάσας ἰπ-
 τῆς μίγξις ἰνδουλοῖς ταύ-
 τη πρὸς ἡδὴ. παρ' ἡμῶν δ' καὶ
 ἢ ποτὶ ἀφικοίμην ἐς τὴν ἄ-
 κλη γῆν, μήτε πῦρ μαχαίρα
 σκαλίσαν, μήτε θέρμης ἐ-
 θίαν, μήτε παλὶ ἑστὴν τὰ
 ὀψωνιάδικα ἐγγυλοῖσθαι
 τῶν ἄρ' ἀμνημόνων, ἰηπι-
 δας ἔχον ἢ ἐς τὴν νῆσον ἀ-
 φείξας. τότε ἢ δὲ τὰ περὶ τὸν
 ποταμὸν παρὰ σκαλοῖς, καὶ
 ἰπὸν λαοῦς τῶν, σωασθῆναι
 αὐτοῖς. τῆ ἰπιδου δ' ἰδῶν
 πρὸς Ομηρον, τὸν ποιητὴν, ἐ-
 δὴθελον αὐτ' ὡς μοι δι-
 σιχον ἰπιδουμα. καὶ ἰπιδου
 ἰπιδου, σὴν λυγρὸν. λί-
 θε ἀνασπᾶσας, ἰπιδου πρὸς
 ὡς λιμῆν. τὸ δ' ἰπιδουμα
 μα τῶν τῶν δὲ Λουκιανὸς
 τὰ δὲ πάντα, εἰ δὲ μακά-
 ρισσι θεοῖσιν, Βιδε τε, καὶ
 πάλιν ἦλθε φίλον ἐς παρ' ἡ-
 δὴ γαῖαν. μάνας δ' ἰπιδου
 τῶν ἡμῶν, τῆς ἰπιδου ἀ-
 νημόνων, τῶν ἡρώων παρ-
 αμυρόντων ἰπιδου μοι καὶ Ο-
 λυμπῶν, sequenti proficiscerem, deducen-
 tibz heroibus. Hic & V-
 lyffes

Hæc ubi dixisset, euulsam
 è terra malue radicem mis-
 hi porrexit, iubens ut hanc
 adorarem cum in maximis
 periculis versarer. Admo-
 nuit autem, si unquam in hanc
 terram incolumis redirem,
 ignem gladio ne foderem,
 nève lupinis vesterer, nève
 puero supra decem & octo
 annos nato congregerer.
 quorum si memor essem, be-
 ne sperarem de reditu ad in-
 sulam. Ibi demum quæ ad na-
 uigationem pertinent, para-
 ui: cumq; opportunum esset,
 cum illis citum cepi. die de-
 inde proxima accedens Ho-
 merum, orabam ut mihi duo-
 rum versuum epigramma
 conderet. Quod ubi fecit,
 eolumna berylli lapidisere.
 Et iuxta portum inscripsi.
 Erat autem epigramma hu-
 iusmodi:

Lucianus charus diuis
hæc cuncta beatis

Vidit, & hinc iterum pa-
trias remeavit ad oras.

Manens autem & diem il-
lyffes

ἄσσοις περικλυτῶν, λάβρα τ'
 Πλωτόπυς, διὰ σοι ἴτισο-
 κλῶ, ἄς Ὀγυγίαν πλῶ νῦτον,
 Καλυψοῖ· λοιμίζε· σωίπε· μ-
 ψε δέ μοι ὁ Ραδάμανθους ἴδον
 πορθμῆα Νάυπλιον, ἔν' ἀκα-
 τα· θείη μὲν ἰς τὰς νήσους, μη-
 δῆς ἡμᾶς συνάδοι, ἄτι κατ'
 ἄνω ἰμποείαν πλοῦστας ἰ-
 πᾶ δ' τὸν ἐν ὄσθι ἄερα προῖόν-
 τῶν, παρικλυτῶν, ἀντίνα ἡ-
 μᾶς ὁ Ἄμυ τῆ Ἀδύη διηδέχεται,
 οἶον ἀσφαλῆς ἢ θείης καὶ πῖσ-
 σης, ἄμα λεωμίνων, καὶ
 ἐνίονα ἢ πονηρὰ, ἢ ἀφόρητος,
 ὅσπερ ἀπ' ἀνθρώπων ὀπλο-
 μίνων, καὶ ὁ ἄλλο ἴσπερὸς καὶ
 ὁμιχλώδους, ἢ κατ' ἴσπερ ἰσπ-
 τῶ ὄσοι πῖπιν, καὶ μὲν τοι
 καὶ μασίγων φόφ' ἡνὲς,
 καὶ οἰμωγῆ ἀνθρώπων ωον-
 ῶν. ταῖς μὲν οὖν ἄπας δ'
 περὶ σχομῶ· ἢ δ' ἐπίθυσθαι,
 βιάσθαι ἢ ἑυκλῶ μὲν πᾶσα
 ἑρμηνάσθαι, καὶ ἀπόξυσθαι,
 εἰς πᾶσι καὶ πᾶσιν ἡσ-
 τῶν κλυτῶν· διενδρον δ', ὅδ'
 ἔσθαι ἔντων, ἀνθρώπων τῶν
 ἄδους κατὰ τὸς ἑρμηνῶς,
 ἐπίπῃ δὲ τιν' ἀκρῶν ἰ-
 δος,

bysses accedēs nesciente Pe-
 nelope, mihi literas dat in
 insulam Ogygiam ad Ca-
 lypso ferendas. Misit &
 mecum Rhadamāthus por-
 titorem Nauplium, ut si ad
 insulas appelleremus, nemo
 nobis manum injiceret, ve-
 lut ij qui ad mercatum quā-
 piam alium navigarent. Vbi
 verò progressi odoratum aë-
 rem præterissemus, contis-
 nuò nos teterrimus nescio
 quis odor excepit, velut bi-
 tumini & sulphuris picisve,
 cum simul ardent. Nidor autē
 erat gravis, intolerabilisq̄,
 velut ab exustis hominibus.
 Erat & aër obscurus & ca-
 liginosus, à quo distillabat
 ros quidam piceus. Quin &
 verberū strepitus exaudieba-
 tur, & multorum hominum
 eiulatus. Ad alias igitur non
 applicuimus: illa verò quam
 ascendimus, talis erat. Tota
 in gyru præcepta est, & exus-
 ta, cauitibus & saxis aspera.
 Arbor autē aut aqua ne inea-
 rat quidē. Irrepsimus tamen
 per præcipitia, & per spinos
 II 4 sam &

δες, ἢ σκολόπων μισῶς ἀπα-
 πῶνομίῃ ἀνορέσιον ἢ χάρας
 ἀναδύσθαι ἐν δόλις ἢ ἐν τῷ
 ἐγκλίῳ, καὶ τὸ λοκασίον,
 πρῶτα μὲν τῷ φόνῳ τῷ τόπῳ
 ἰθαυμάσθη. τὸ μὲν ἔβλα-
 φῶ αὐτὸ, μαχαίρας ἢ σκό-
 λοψὶ πάντῃ ἐγλυκύνει, ἕκαστον
 δὲ ποταμοὶ περιέχουσιν, ὃ μὲν
 βορβόρον, ὃ δὲ ὑδρῶν ἢ αἴμας
 τῶν, ὃ δὲ ἰνδρον, πύρρος πάν-
 μίας οὐτῶν, καὶ ἀνέρας ἢ,
 καὶ ἕρπιδάσπιν ὕλην ἰκνυίας
 τῶν, ἕσπερ θάλασσα, καὶ ἰχθύς
 δὲ ἕρπιδάσπιν, τὸς μὲν ἁλαοῖς
 προσκοιτάς, τὸς δὲ μύρδος,
 ἄνδραξι πικρῶ μύρδος ἰκνυ-
 λου ἢ αὐτὸς λυγρίωνος. αἴμας
 δὲ ἢ μία, σπῆν δὲ πάντων
 καὶ πύρρος ἰκνυίας, τίς
 μὲν ὁ ἁλῶν ἢ, ὑπερδόν.
 τοῦ δὲ ὄμιος, ἢ Ναυπλίου ἡα-
 τυμύου, ἑσπερὶν ἡορλο-
 μύου, ποτιόν μὲν βασιλίας,
 ποτιόν δὲ ἰδιώτας, ἕρπιδ-
 αῖς καὶ ἰκνυίας ἢ ἁλο-
 μύου δὲ καὶ τὸν Κίτυρον, ἡα-
 πύου ἰκνυίας, ἢ τῶν
 ἁλοῖων ἀπυρρῶ μύου. προ-
 στίθισαν δὲ εἰ πεινήγυτῶν

sam & aculeis plenam semi-
 iam euasimus, transuimus
 regionis terram feciditatem.
 Procedentes autem ad car-
 ceres, & supplicij locum, pri-
 mum quidem loci naturam
 admirati sumus. Siquidem v-
 niuersum solum gladijs &
 muronibus efflorebat, cir-
 cum quod flumy duo decur-
 rebant, vnus caeo, aliter ve-
 rō sanguine, & item alius in-
 tu igne, & quidem ingens
 & immensus. Fluebat autem
 velut aqua, & instar maris
 agitabatur. Habebat etiam
 num & pisces permultos,
 quorum aliquot corribus e-
 rant similes, nonnulli verbō
 minusculi carbonibus igni-
 tis, quos Lychniicos voca-
 bāt. Aditus autem vnus erat,
 & perquā angustus. Ianitor
 adstabat Timon Athenien-
 sis. Ingressi iam en duce Nau-
 plio, videbamus eos qui sup-
 plicia afficiebantur, inter
 quos reges & priuati erant
 plurimi: quorū etiam nonul-
 los agnouimus. Vidimus &
 Cinyrum fumo enecari, & à pudendis pendēre. Addebat

ἡ τῶν ἐκείνων βίαι, καὶ τὰς αἰ-
 τίας, ἐφ' οἷς ἐκοιμήσαντο. καὶ
 μάλιστα ἀπασῶν τιμωρίας
 ἐπέβησαν οἱ ψωμοκόμοι τι-
 πρὰ τ' βίον, καὶ οἱ μὴ τὰ λυθῆ
 συγγραφότου, ἐν οἷς ἡ Κλη-
 σίας ὁ Κνύδου ἔλεγε, καὶ Ἡρό-
 δου, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τούτους
 ἐν ὄρω ἐξῶ, χησὰς ἄχρον εἰς
 τὸ πῶν τὰς ἐπιτάλας ἔδωκεν
 ἐμαυτῷ ψυδρος ἀπόρησι σωη-
 τιστάτων. Ταχέως δὲ ἀναστει-
 ψας ἐπὶ ναῦν (ὃ ἦν ἰδλωάμυλον
 ἐξ ἑρπύλλου ὄψιμ) ἀσπασάμε-
 νος τ' Ναύπλιον, ἀπέπλεψε.
 ἡ μὲν δὲ ὀλίγοις ἐξείκαστο πλη-
 σίον ἢ τ' ὀνείρων ὕπνου, ἀμ-
 φά, καὶ ἄσπετος ἰδέσθαι. ἔπειτα
 ἀλλὰ αὐτῆς τοῖς ὀνείροις τὴν πα-
 ραπύσιον, ὑπεχάρθη τῷ πε-
 σισιστῆν ἡμῶν, καὶ ἔπειτα καὶ
 πορρωτέρω ἐπέβησαν. καὶ τὰ
 καθόλου δὲ ποτε αὐτῶν, καὶ
 ἰσχυρότερον ἐστὶ τ' ὕπνον δι-
 μῆα προγορευόμενον πλη-
 σίον τῶν πυλῶν τῶν ἰλιεσαν-
 τίων, ἢ τὸ τ' Ἀλικηνόν. ὅ-
 ἴδωμεν δὲ, περὶ δὲ τῶν ὄψιων
 ἀποβανόμενον ἀπὸ τῶν ὄντων
 ἐστὶ τῶν πύλων, ποικίλος δὲ
 κέρως καὶ ποικίλους ἐπαρῶν.

ductores singulorum vi-
 tai, & causas ob quas supple-
 cio afficeretur. A Maxima ve-
 rò omnium pœna eis immine-
 bat, q̄ in vita quippiam emētiū
 essent, neq; veritate liceris mā-
 dofferent: inter quos erat Cle-
 sias ille Onidius, & Herodo-
 tus, & alij nō pauci. Hos er-
 go cū viderē bono animo el-
 se cæpi nam nullius mēdaciū
 mihi cōfisiū erā. Itaq; ad na-
 uē maturē reueris (neq; nim-
 tale spectaculū ferre ampliū
 poterā) salutato Nauplio dis-
 cessi Neq; ita multū post ap-
 parebat nō p̄cul somniorū in-
 sula, obscura illa, & vix visu
 p̄spicua. Habebat autē & ipsa
 somnijs aliquid simile. cede-
 bat enim accedētib. nobis, &
 subterfugiebat, ac longiūs se
 subducebat. Cū ergo tandem
 eā cōprehēdissemus, & in por-
 tū qui Somnus dicitur, delatū
 effimus, prope eburneas por-
 tas, vbi ædes est Gallinæ eo
 sacra. sub obscurā vesperam
 descendimus: cumq; in portā
 progressi fuissēmus, somnia
 multa variāque videbamus.

πρὸς τὴν βίολογιαν ὡς ἰδίᾳ πόλις
 ὡς ἀπείρη. καὶ τὰ μὲν δὲ ἄλλω τινὶ
 γέγραπται περὶ αὐτῆς, ὅστις ἢ μό-
 vos ἐπιμνήσθη Ομηρος, ὅτι δὲ
 ἐν ἀκείνῳ στίχῳ γράφει. ἠδὲ καὶ
 ἢ περὶ πάσης αὐτῆς ἕλη ἀνι-
 στή. τὰ δὲ ἄλλα δὲ δὲ μίκο-
 υδὸν ὑψηλὰ, ἢ μαυροχόρα, ἢ
 ἢ ἢ αὐτῶν ποδὶ τι ὡν ἢ
 ἐνυκτερίων. τὸ δὲ μόνον
 ἐν τῇ νύκτι γίνονται ὄρνυον. πο-
 ταμὸς δὲ ὡραῖος ἐστὶν ὡραῖος,
 ἢ αὐτῶν καὶ ἄλλος Νυκτι-
 πόρος. καὶ τῶν αὐτῶν ὡς
 τοῦσδε πόλις, ὅνομα αὐτῶν καὶ τῶν
 τῶν, ἢ μὲν Νεγρέτος, ἢ δὲ
 Παννυχία, ὅτι δὲ ἐπίθεται τῆς
 πόλιος, ὑψηλὸς τε καὶ ποικί-
 λος, ἢ ἢ τῶν χροῶν ὁμοίᾳ
 τῶν. πύλαι μὲν τοῖς ἑπτα-
 κτη, ἀπὸ τῆς πόλιος. ἢ ἢ
 πῆδες τὸ τῆς βραδείας ὡδίων
 ἀπὸ δὲ πύσαι, ἢ μὲν οὐδὲν,
 ἢ δὲ ἑδάμυ πειποιημένη, καὶ
 αὐτῆς ἐξ ὧν ἀπὸ ἑλμύων αὐτῶν
 οἱ τε φοβροὶ καὶ φοινοὶ καὶ
 ἀπὸ τῆς πόλιος, πῆδες τὸν λιμ-
 ναὶ καὶ τῶν θάλασσας. καὶ ἢ
 ἑδάμυ, αὐτῆς, καὶ ἢ ἢ ἢ
 μὲν ἀπὸ τῆς πόλιος, ἢ ἢ ἢ ἢ.

Verum de ipsa ciuitate libet
 ante omnia commemorare,
 quoniam de ea nemo adhuc
 conscripsit: solus aut̄ Home-
 rus eius meminit, nō ita accu-
 rate exacteque descripsit. Cir-
 ca hęc undique circūiacet syl-
 ua. Arbores aut̄ sunt papau-
 ra procera, & mandragora,
 in quib. magna vis vesperii-
 lionum sedet. Sola enim hęc
 auis in ea insula nascitur.
 Flumen aut̄ iuxta præterla-
 biur, quod ab illis Nyctipo-
 rus appellatur. Sunt & fōtes
 duo iuxta portas, quib. & no-
 mē est vni quidem Negretus,
 alteri verō Pannychia. Ipsa
 autem ciuitatis mœnia alta
 sunt, variāque iridis colore si-
 millima. Enimverō portę
 sunt, nō due, ut voluit Home-
 rus, sed quatuor. Nā due Mol-
 litiei capū respiciūt, hęc quę dē
 ferrea, illi verō testa cōstru-
 eta, per quas horrenda & se-
 ua immittitque somnia emitti
 aiebant. Due verō alterę ad
 portū & mare, ex quib. quę
 dā cornea erāt, quędam, per
 quas transuimus, eburnę.
 Ingeffis

αἰόντων δ' ἐστὶν ἡ πόλις, ἐν
 δεξιᾷ μὲν εἶσι τὸ Νυκτῶν σέ-
 βουσι ἢ ἑὸν τὰ ἑτάλω μὲν
 νισα ἢ τὸν Ἀλκτερόναι ἐκεί-
 νῳ δὲ, πλοσίον τοῦ λιμῆος
 τὸ ἐρὸν ὑποίηται ἐν αἰετα-
 ρᾷ δὲ τὰ τοῦ ὕπνου βασίλεια.
 οὗτος ἢ δὲ ἀρχαὶ παρ' αὐ-
 τοῖς, Ἐπάρας δὲ καὶ Ἰπάρ-
 χους ὑποίηται, Τραξί-
 νος τε τὸν Ματαζόγους, καὶ
 Πλουτοκλῆα τὸν Φαντασίω-
 νος ἐν μίση δὲ τῆ ἀγορᾷ ση-
 γή δειρ, ἢ ἑλαδοῦσι Κρι-
 τιν, καὶ πλοσίον ἑασι δὲ,
 Αἰώτης καὶ Ἀμυθίας ἐν-
 θα καὶ τὸ ἀδύτῳ δειρ αὐ-
 τοῖς, καὶ τὸ μαντήιον, οὗ πε-
 εστικα πρὸ φητόων Ἀντι-
 φῶν, ὁ τῶν ὀνείρων ἰσχυ-
 τὴς, ταύτης περὶ τοῦ ὕπνου
 λαθῶν πῆς τιμῆς. αὐτῶν
 μὲν τοῦ ὀνείρων, οὗτε φθ-
 σις, οὗτε ἰδέα ἢ αὐτὴ ἀμ-
 οίμῃ, μακροὶ τε ἢ μικροί,
 ἢ ἑλαδοῦσι, οἱ δὲ μικροί,
 ἢ ἀμορφοὶ ἢ οἱ ἢ χροστοί, ὡς
 ἰδύων, οἱ δὲ ταπεινοὶ τε καὶ
 ἰσχυροί. ἢ δὲ ἐν αὐτοῖς
 καὶ ἀερωτοί τινες, καὶ τερα-
 τῶδες,

Ingressis autem civitatem
 ad dextram est templum
 Noctis. Nam illam ex deis
 in primis colunt, & Galli-
 naceum, cui iuxta portum
 sacellum dedicatum est.
 Ad sinistram verò Somnii
 regia. Is enim apud eos
 regnat, duobus à se sacra-
 pis & praefectis constitutis,
 Taraxione Matazogenis, &
 Plutoele Phantasionis fi-
 lio. In medio autem foro
 fons est, quem Careotin ap-
 pellant. delubra duo adia-
 cent, Impostura videlicet,
 & Veritatis: ubi & illo-
 rum est adytum & oracu-
 lum, cui praefectus erat
 Antipho ille somniorum hi-
 strio, hunc apud Somnum
 honorem sortitus. Somnio-
 rum autem neq; natura neq;
 forma eadem est. Nam quæ-
 dam procera erant & for-
 mosa, suavitat; quædam verò
 brevia & deformia. non-
 nulla etiam aurea. ut vjde-
 bantur: sordida item & ab-
 iecta nonnulla. Erant & in-
 ter illa alata aliquot, &
 monstrosa,

τήλας, καὶ ἄλλοι, καθόσον
 ἐν πομπῇ δεικνύσασθαι
 οἱ μὲν ἐς βασιλείας, οἱ δὲ ἐς
 θεῶς, οἱ δὲ ἐς ἄλλα βιῶντα
 δεικνύσασθαι. πομπὴς δὲ
 αὐτῶν καὶ ἐξ ἑαυτῶν, καὶ οὐκ
 παρ' ἑτέρων ἐσπανόμενοι. οἱ δὲ
 καὶ πλοῦτοι, καὶ ἡσυχάζοντες,
 οἱ δὲ καὶ σιωπῶντες ἐπιχρῶν-
 τες. καὶ ὄψαντες ἡμᾶς,
 καὶ καθεκόντες, πάντες
 λαμπρῶς καὶ δεξιῶς ἐξήρισαν
 τλήντες ἄλλω ἐπιδοχῶν μεγα-
 λοπρεπῆ στρατηγῶν, καὶ
 ἐπισχνοῦσθαι βασιλείας τε
 ποικίλων, καὶ ἑπάτας. ἔνιοι
 δὲ καὶ ἀπὸ ἡμῶν ἐν τὰς πα-
 τριδας, καὶ τὸς οἰκίους ἐπιλά-
 κνοντες, καὶ αὐθιγὰ ἑαυτῶν
 ζῶν ἡμέρας καὶ δὲν τριάντων,
 καὶ ἵσθαι πάλαι παρ' αὐτοῖς ἡμέ-
 νων, καθὼς ἴσθαι ἀναχίμε-
 νοι. ἔπειτα δὲ, ἄφρονες με-
 γάλως λατρεῖσθαι, ἐγρό-
 μνοι καὶ ἀναθορόντες, ἀνύχου-
 μενοι ἐπισημασμένοι. τριῶσι δὲ
 ἐκείνων, καὶ ὀργιστῶν ἡμῶν
 σφάγις, ἀρβάνουμοι. πόρτοι
 πομπῆς ἐν δὲ καὶ τῶν ἐπιση-
 μῶν, ἀρβάνουμοι τὰ γεγραμ-
 μένα.

monstrosa, alia velut in
 pompam instructa, nimirum
 in Reges, aut Deos, aut ali-
 quid eiusmodi. Quin & ex
 illis non pauca agnouimus,
 utpote ea quæ olim apud
 nos videramus. Quædam
 etiam nos accedebant, salu-
 tabantq̄, velut familiario-
 iam & domestica. Quæ cum
 nos excepissent, ac sopiuis-
 sent, splendide planè ac ele-
 ganter tractauerunt, appa-
 rato magifico alio diuerso
 forio, pollicita reges aut fas-
 trapas ex nobis se fatura.
 Nonnulla & in suam quem-
 que patriam abduxere,
 & domesticos ostendere,
 rursusque eadem diu redū-
 xere. Diebus ergo trigin-
 ta, & totidem noctibus dor-
 mientes comessantesque ap-
 pud eas mansimus. Hinc to-
 nitru cum ingenti fragore
 repenè edito excitati ac
 consternati, saturi discessi-
 mus. Inde post tertiam diem
 in Ogygiâ delati descendimus.
 Hic ego primùm resi-
 gnatis literis, quæ scripta e-
 rant

ῥῆμα. λέγῃ δὲ τῷ ἄδρ. Οὐλοσὶς
 Κανυφοῖ χαίραμ. ἰδοί μιν, ὡς
 τὰ πρῶτα ἐξήκων & ὡρὰ βύ,
 πῶ σφιδίαν κατακονίτισσα
 μπος, ναυαγίᾳ χρισάμφορ,
 καὶ μόνις ἂν Δυκοθέας ἑτα-
 σωθέντα ἐς πῶν τὴ Φακιδίων
 χόραμ, ὑφ' ὧν ἴς πῶ οἰνίαν
 ἀπρσιμφοίς, καὶ ἑλαθον πορ-
 λὸς τῆς γυωακὸς μινυῆρας,
 ἐν τοῖς ἡμετέροις πρυφῶνας.
 ἀπρσίνας δὲ ἄπαντας, ὄστ-
 ρον ἂν Τηγεγόνος, τὴν Κίρ-
 κης μοι γυωμῆς, ἀνρῆθω. ἢ
 νῦν ἐστὶν τῆ Μακαρορ νῦ-
 σω, πᾶν μινανῶν ἐπὶ τῷ
 καταλιπῆρ πῶ πρὸς τὴ Αἰ-
 ἀταρ, καὶ πῶ ἂν οὐ πῶ τῶν ο-
 μῆων ἀθανασίαν. ἢ ἔρην καὶ
 εὔνη δῶμα ἀπρὸς, ἀφῆξο-
 μῆα πῶ σὲ σῶτα μὲ ἰδῶνον
 ἢ ἐπιστῶν, καὶ ὡς ἡμῶν, ὅ-
 πως ἕρῳ δέμῳ. ἐγὼ δὲ ἦ πορ-
 ἑθῶν ὀπίσθον ἀπρὸ βακιδίης,
 ἔρῳ τὸ σπῆλαον τῶν τῶν, οἶ-
 ορ Ομηρος εἶπε, καὶ ἀντῶ
 τὰ δῶμα ῥῆσιν. ὡς δὲ πῶ ἐ-
 πιστῶν ἔλαβε, ἢ μιν ἀξίω,
 εἰς ἀντῶν ἐλάβε, ἢ μιν ἀξίω,

rant legebam. Erant autem
 ferè huiusmodi: VLYS-
 SES CALYPSO S.
 Nolite te ignorare, quod v-
 bi primùm abs te discessis-
 sem rate instaurata, postquã
 naufragium fecissem, B &
 viv à Leucothea in Phaa-
 cum regionem seruius fu-
 issem, à quib. domum remis-
 sus fui, me multos oxoris pro-
 cos deprehendisse, qui rebus
 nostris abuterentur ad vo-
 luptates suos: quos cum om-
 nes confecissem, tandem ipse
 à Telegono, quem ex Circe
 susceperam, C è medio sub-
 laus sum. Nunc autè in bea-
 torum sum insula, vehemen-
 ter dolens ob relictam, qua
 apud te usus sum, consuetu-
 dinem, & ablatam abs te mi-
 hi immortalitatem. Quòd s-
 per occasione licebit, hinc
 arrepta fuga ad te veniam.
 Et hac quidem quæ per lite-
 ras significabantur: de no-
 bis praterè, ut hospitio
 exciperemur. Ego autem procedens parumper à mari, in-
 ueni antrum tale quale Homerus descripsit, ipsamq; lanis-
 cio dantem operà. Postquam verò literas accepit, admisitq;
 primùm

πρῶτα μὲν ἰωπιολὺ ἰδοκρυ-
 ζῦν. ἔπειτα δὲ πῆρικαλα ἡ-
 μάς ἰπὶ ξηρίας, καὶ εἰς τὰ λαμ-
 πρῶς, καὶ πρὶ τοῦ Ὀδυσσεύος
 ἰπλωθῶντος, καὶ πρὶ τῆς Πη-
 νελόπης, ὅποια ἔη τῶ ὄψιν,
 καὶ ἀσπρονόην, καὶ ἀσπρῶ
 Ὀδυσσεύς πάλαι πρὶ αὐ-
 τῆς ἐκόμπαζε. καὶ ἡμᾶς τοιαῦ-
 τα ἀπικεινόμεθα, ἔξ ἄρ ἂς
 καὶ σὸ μὲν ἰπρανυῖδα αὐτῶν.
 τότε μὲν οὐκ ἀπειθόντων ἐ-
 πίνασθαι, πηλοσίον τῆς ἡϊός
 ὅσιν ἰκοιμύθη μὲν, ἔωσθαι δὲ
 ἀννηγόμεθα, σφοδρότερον κα-
 τήνθη ὅσιν πινάματ' ὅσιν. καὶ
 ἀννημαθῶν τῶν ἡμερῶν ἀδο,
 καὶ πρὶ πῆσιπλομῶν τοῖς Κο-
 λοκυθοπαρατῶν. ἀνθρώ-
 ποι δὲ ἄσιν οὗτοι ἄγριοι,
 ἐκ τῶν πηλοσίον ἡϊσων ηγ-
 σῶν τῶν τοῖς πῆσιπλομῶν.
 πλοῖα δὲ ἔχουσι μέγιστα,
 λοκοκυθίνα, τὸ μὲν ὅσιν πη-
 χύων ἔξ ἰπαστῶν ἡδὲ ξη-
 ρανθῶσι, λοκοκυθῶν αὐ-
 τῶν, καὶ ἔξ ἡϊσῶν τῶν ἰπρῶ-
 νων, ἰμπίλοισιν, ἰσῶν μιν τοῖς
 ἡϊσῶν καλαμίνοισιν, ἀντι δὲ
 τὸ ὄσιν, ὅσιν φθῶν τὸ λοκοκυ-
 θῶν, προσλαβόντων οὐκ ἡμῶν,

primum quidem abunde flet
 uit, tum nos ad hospitium
 inuitavit, splendideque ex-
 cepit, interim de Ulysse
 multa sciscitata, & Pene-
 lope cuiusmodi forma es-
 set, num ita casta esset,
 quemadmodum de ea Ulysses
 iactauerat. Nos autem
 ea quibus potissimum eam
 delectari coniciebamus, re-
 spondimus. Digressi igitur
 ad nauem prope litus ob-
 dormiuimus. Manē autem
 soluimus, vehementius ven-
 to insurgente. Tandem post
 bidui tempestatem die tertia
 incidimus in Colocyn-
 thopiratas. Homines au-
 tem immanes sunt hi, ferā
 que, qui ex vicinis insulis
 nauigantes infestant. At
 verò naues magnas habent
 cucurbitinas, sed cubitorum
 longitudine. Nam ubi exa-
 ruerint, excavata vna, &
 medulla illius egesta nauis
 gant. siquidem malis arun-
 dineis vtuntur, & pro velo,
 cucurbitæ folio. Impetu ers
 go in nos factio, duabus
 instructis

καὶ τὸ λοιπὸν ἐν τοῖς ὄπλοις
 ὡς ἐπίναρ ἦν, ἀὲ τινὰς ἐ-
 πιδαλαὶ πεσοδὲ χόμφοι, ὃ μὰς
 τὴν οὐρανὸν γῆρ δαδὲκα ὀ κίλις
 Θ, ἢ ἀπὸ τινος ἐρήμης ὑβου
 πεσὶ λαυνορ ἡμῶν, ὅθεν ἔκο-
 σιν ἄνδρες, ἐπὶ δελφίνων μετὰ
 γὰρ ὡρ ὁ γέφυροι, κησὰ ἢ οὐ-
 ζοι. καὶ οἱ δελφίνους αὐτοὺς ἐφε-
 ρον ἀσφαλῶς, ἢ ἀναπηδῶν-
 τας ἐξεμέτιζον, ὡσπὶ ἴπποι.
 ἰσὰ δὲ πηγασίον ἦσαν, ὅσπ-
 σούτης οἱ μὲν ἐυθῆρ, οἱ δὲ ἐν-
 ἔρυ, ἔβαλλον ἡμᾶς οὐπίσας
 ξηροῦς, ἰσὰ ὄφθαλμοῖς ἐπρί-
 νον. Ἐξουόντων δὲ ἡμῶν,
 ἰσὰ ἀκοντίζοντων, ἐκέρτι ἰπ-
 ματαρ, ἀπὸ ἀπρωθέτης οἱ
 ποιοῖ αὐτῶν, περὶ τὴν ὑβου
 κατίφνον. ὡσπὶ δὲ τὸ μετὰ
 ὑβουτων, γαλιῶν ὄσους, ἐλθε-
 θ. μὲν πεσοκείαντες ἀλυό-
 ν. ἰσὰ κατὰ ἄσασμῶν. σα-
 δίων ὡς ἐξίνοντα ἰσὰ αὐτῶν τὸ
 ὡσπὶ μτρον ἐπὶ κλητῆ ἄλυσ-
 ὶν, τὰ ἀαβάπτεσθ, οὐ σολὸν
 μέσων τῆς κατὰς. ἢ δὲ ἀνα-
 πλάμην, μικρὸν ἢ κατίδυσ, ὡ-
 τὴν ναῦν ὡς ἀνίμω τ ἠβῶν

Et postea in armis ferè stea-
 timus, semper insidias quasa-
 piam subueriti. neque id
 quidem immeritò. Non enim
 occiderat sol, cum ab
 insula quadam deserta circis
 ter viginii viri delphinibus
 praegrantibus insidentes no-
 bis adequitabant. Erant au-
 tem hi praedones, quos firmos
 ac stabiles feriebant Delphi-
 nes, perinde ac equi subsul-
 tantes, et hummientes. Cum
 autem iam propè adstarent
 hinc atque hinc diuisi, nos
 aridis sepijs, et cancerorum
 oculis feriebant. Verùm cum
 nos sagittaremus et iacula-
 remur, non potuerunt subsi-
 stere, sed magna parte eorū
 saucia, ad insulam confuge-
 runt. Circa mediā verò no-
 elem cum tranquillum esse
 mare, non aduerentes in Al-
 cyonis nidū mira magnitu-
 dini me admimus. Erat enim
 eius circumis stadiorū sexa-
 ginta. Insidebat aut̄ illi Aley-
 on fouebatq; oua, nido haud
 multò maior. quæ cum aus-

laret, parūm absuit quin aiatum venio nauem submergeret.

ἄχιζο γοῦν φάραξ, γοεράν
 τινα φωνὴν προειμήνη. ἔπι-
 βάντες δὲ ἡμῖς, ἡμέρας ἦδη
 ἑποφάνουσης, ἐθεόμηθα πλῆ-
 λαλιὰν, σχεδία μὲν ἄλλη προ-
 στοιχάαν, ἐν δὲ ἄλλων συμπε-
 φορημῶν ἐπιπλῶν ἢ ἡ ὠδὸν
 τακόσια, ἔκασον αὐτῶν Χίου
 μίθου περιπληθίστρον. ἦδη
 μὲν τοὶ καὶ οἱ νεοῖοι ἐνδοθον
 ἐφάνοντο, καὶ ἔκρονον. πικί-
 κισι γὰρ ἑκατόψαυτος ἐν τῶν
 ὠδῶν, νεοῖον ἀπέρων ἔξικος
 λάψαυθ, ἔκασον γυνῶν ἀδρό-
 τιστρον, ἐπὶ δὲ παλιούτης ἀπὸ
 σχολῶν τὴν λαλιὰν, ὅσον σαδύς
 ἑκατοσίς, τέρατα ἡμῖν μεγά-
 λα καὶ θαυμάσια ἐπισύμα-
 νον. ὅτι γὰρ ἐν τῇ πρύμνῃ κη-
 νισκῶ ἄφρω ἐπιέρυξας, καὶ
 ἀνδρόμοι. καὶ ὁ λυθιρνήτης
 Σκίθηαρ, φαλακρὸς ἦδη
 ὦν, ἀνικόμυσε. ἢ τὸ πάντων
 ἦδη παραδοξότατον. ὁ γὰρ ἰ-
 σὸς τὴν ὠδὸν ἐξελήσθησε καὶ λα-
 δὸς ἀνέφουσε, καὶ ἐπὶ ἄφρω ἐ-
 καρποφόρον. ὃ δὲ λαρῶς λῶ
 σῶκα, καὶ σφραγὶ μὲν ἄλλο, ὅ-
 πο ἠέπεροι, ταῦτ' ἰδόντες,
 ὡς

fuga enim se proripuit, edia
 ta tristi quadam & lamen-
 tabili voce. Nos igitur iam
 die apparente videmus ni-
 dum ingenii nauī similem
 ex arboribus congestum. In-
 erant autem & oua, quo-
 rum unumquodque Chio do-
 lio erat capacius. Atqui &
 pulli iam intus conspicie-
 bantur, & crocitabant. Cū
 igitur unum ex ouis securi-
 bus præcidissemus, pullum
 implumem viginti vulturi-
 bus ampliozem eduximus.
 Vbi verò propè ducentis sta-
 dijs à mido digressi fuimus.
 mira & inusitata prodigia
 nobis obuenerē. D Nam qui
 in prora erat cheniscus, su-
 bitò alas emisit, & exclam-
 mauit. Porro gubernator
 Scimtharus cū iam caluus
 esset, capillos produxit, &
 quod est omnium inusitatiss-
 simum, ipse malus nauis ger-
 minauit, & ramos propa-
 gavit, atque in vertice fru-
 ctum edidit. Erant autem
 eius fructus fici, & vnae

permagna, necdum satis matura. Haec posteaquam vidimus,
 KK non

εἰς τὸ ἀπὸς ἰταράθυμην, καὶ
 ψυχόμεθα τοῖς θεοῖς, ἀπρὸς
 ψατὸ ἀπὸκόλον τῷ φαντε-
 σμαῖ. ὅ. ὑπὸ ἰταράθυμοις
 πῶς διεκδοῦντες, εἰδοῦν ὑ-
 λω μίσιον καὶ πῶσιον, πῶ-
 τῶν καὶ λυπαρέων ἢ ἡμῶς
 ἢ ἀκάσμων ἡπεροῦν εἶν. τὸ δὲ
 λῶ πῶλας ὅ ἀδυσωρ, ἀέροις
 ἀξέροις καταρτανόμων.
 ἀσῆκα δὲ τὰ ἀξέρα ὅμοις ἀ-
 κίνητα, ὄρθα, καθάπερ ἰσι-
 πλῆουσα πηκισάσαντες δὲ ἔρ,
 ἢ τὸ πᾶρ κατανούσαντες, ἰρ
 ἀπόρω ἐχόμεθα, τί καὶ ἔρδω.
 ὅτι γὰρ ἔρ τ ἀξέρων πῶρ
 ἄνωτὰ λῶ, πῶνὰ γὰρ καὶ
 πῶσῃ ὑπῆρχεν, ὅτ ἀνασπ-
 ρεμ ῥάδιον ἰδοῦκα ἰδὲ δὲ ἀ-
 κινῶν ἰπὶ τὸ μίσιον ἀξέ-
 ρων, ἀπὸκόπον τὰ ἰπέκασα,
 ὅπως ἔχοι. καὶ ἔρωρ ἰπὶ σα-
 δίσις πῶ πῶντῆκουσα, ἢ ὄλιγα
 πῶσις, πῶ ὄλιω ὄσαν. ἔπα.
 τα δὲ αὐθις ἔτερον ὄντων
 ἐκδοῦμων. καὶ δὲ ἰδοῦκα
 ἡμῶν, ἀναθεμῶν πῶ νᾶρ
 ἰπὶ πῶ ἰόμω τῶν ἀξέρων
 (πῶντῆ πῶ λῶ) ἰπερβῶσαι,
 ἢ ἄν-

sum est nobis nauem in arborū frondes, (erat enim dense) ὅ,
 si fieri

non iniuria turbati sumus,
 deos precati ut portentosam
 visionem auerterent. Non-
 dum autē quingentis stadiis
 processeramus, cū videre
 mus syluam magnā & fron-
 dosam pinis & cupressis. Nos
 autem arbitrabamur conis-
 nentem esse, verūm erat gur-
 ges, cui fundus non erat, ar-
 boribus, quæ radices non ha-
 berent, totius consitus. Ipse
 tamen arbores immobiles sta-
 bant, ac erectæ, ac si super-
 natarent. Cum ergo acces-
 sisset propius, & totā rem
 animaduersisset, dubita-
 bamus quidnam fieri conue-
 niret. Nam per arbores nauig-
 are haud facile erat, quod
 dense ac contiguæ essent:
 neque reueri facile videba-
 tur. Itaque ascendens in al-
 tissimam arborem, contem-
 plabar quomodo se haberet,
 quæ sequerentur: atq; syluum
 video supra quinquaginta
 stadia aut paulō pauciora
 porrectam, aliumq; vidi O-
 ceanū succedere. Tum ibi vi-

ἢ διωόμεθα, ἢ πῶς ἴτεράν
 θάλασσαν, ἢ ὅπως ποιοῦμεν
 ἐκδύσαντες ἢ ἀπὸ τῶν κήλων
 κινῶμεθα, ἢ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ
 δευδρα, μολὸς ἀνιμυόμεθα,
 καὶ θέντες ἐπὶ τὴν ἑλάνθον, πρὸς
 τὰσαντὲς τὰ ἴσια, καθέως
 πρὶν βαλάνην ἐπιπέσειν, ἢ ἂν
 ἔμεσθε ὁδοῦντες. ἰπισυρόμεθα
 νοί, ἔνθα μὲν καὶ τὸ Ἀντιμάχου
 καὶ τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ ἄσπιδος
 φησὶ γὰρ πρὸς βαλάνην, Τοῖσι
 δ' ὑπέρτα ἴσα πλόος ἰρρο-
 μίνοισι. Ἀνελθόντες δ' ὁμοίως
 πῶς ἄλλω, ἀφινόμεθα πρὸς τὸ
 ἕδωρ, καὶ πάλιν ὁμοίως κα-
 τὰ θέντες πῶς ναῦν, ἐπιπέσειν
 ἴσα καθάρῃ καὶ διανύσας ὕδα-
 τος, ἄρχει δὲ ἐπιπέσειν χάσμα-
 τι κινῶμεθα, ἐν τῷ ἕδωρτι Δι-
 σῶτ' ἢ γῆν ἠμῶν καθάπερ
 ἐν τῇ γῆ ἢ ποταμῶν ὁρῶμεν ἰπὸ
 σπασμῶν κινούμενα ἀσχετῶν
 κατὰ ἡμῶν οὐκ ἔμεσθε, καθέ-
 λοντες ἡμῶν τὰ ἴσια, ἢ ἀδίστα
 ἔση, παρ' ὁλίγον ἐκδύσαντες κα-
 τὰ κήλων, ἰπρὸν ψαύσαντες δὲ
 ἡμῶν, ἐσπόμεν βάλαντος, ὅσοι
 παρὰ χιλιῶν, μάλα φοβι-
 ροί, καὶ παρὰ δόξον. εἰς ἴση
 ἦ

si fieri posset, in aliud mare
 transferre. quod & fecimus.
 Nam naue magno fune col-
 ligauimus, ac in arbores con-
 scendimus, eamq; agere in al-
 tu eduximus. quam cum super
 ramis demississemus, explicas-
 tis velis velui in mari vento
 impellente nauigabamus. Hic
 & mihi Antimachi poetæ
 versus in mentem venit. Nam
 & quodam loco ille ait:

Iis qui syluosum tentantē
 per cœrula cursum. Super
 rata tamen aliquando sylua
 ad aquā deuenimus, vbi de-
 missa nauis per purā &lympi-
 dam aquā nauigabamus, do-
 nes ad hiatus quendam ma-
 gnū, qui aqua hinc atq; hinc
 diuisa contigerat, perueni-
 mus, quemadmodū in terra à
 terræ motu nonnunquam vo-
 ragines fieri videmus. Nauis
 autem mox detractis velis fa-
 cile consistit, quanq̃ parūm
 ab fuit quin in præceps dela-
 berecur. At nos perspicien-
 tes videmus voraginē per quā
 horrendā & incredibile, ad
 mille ferti stadia patere. Nam

γὰρ τὸ ὕδωρ, ὡσπερ μεμε-
 σμῆσθαι. πρὸς ἡλίον ἢ λα-
 τὰ δεξιὰ, ὁρῶμεν πόρρωθεν
 γέφυραν ἰσομετρίαν, ὅθεν
 τὸ σικάνιον τὰ πικρὰ γινύ-
 μεθα κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἡ δὲ
 εἰς τὴν θαλάσσης, ἐκ τῆς
 τέρων ἀφ' ἧσιν τὸ πρὸς
 λασάντων οὐδὲ τῆς ἰσότητος,
 καὶ ἰκάνοι παρεδράμομεν, ἢ
 μετὰ πομπῆς ἀγωνίας ἐκτε-
 θεμεν, ὅποτε προσδοκίσα-
 ῖτον, τὸν τε ὕδωρ ἡμῶς ἐπιδ' ἔχον
 πικρὰ γινύμεθα, καὶ οὐ-
 σὸς δὲ μετὰ γινύμεθα, ὡσπερ
 νοικοκυμῆ. ἐν ἡμῶν δὲ ἀνθρώπων
 ἀνθρώπων ἀγνοίᾳ, Βουίφαινοι,
 κίρατα ἔχοντες, οὐδὲν πᾶρ ἡ-
 μῶν τὸν Μινώταυρον ἀνα-
 πλάσσειν. ἀπὸ βίβης δὲ, προ-
 σήμαρ ὕδωρ σόμενοι, καὶ τοὶ
 καὶ οἱ τὸν λυψόμενοι, ἢ ποθεν
 δυνάμεθα. ἐκ ἑστὶ δὲ ἔχο-
 μεν, καὶ ὕδωρ ἢ ἀπὸ τῆς πη-
 σίον ἔρομεν, ἀπὸ δὲ ἕδωρ ἐ-
 νεφάνειο, καὶ τὸν μνησθῆναι
 πόντος οὐ πόρρωθεν ἰκάνοι.
 δεξιὰς οὐδὲ ἀγνοίᾳ εἶναι
 βοῶν καὶ ὄντων πρὸς ἡμῶν.
 τὸν ἡμῶν τὸν ἀνθρώπων.
 οἱ δὲ ἰδόντες ἡμῶς ἰδόντων, ἢ

aqua velut utringque diuisa stas-
 bat. Circumspicientes autē ad
 dextrā videmus procul pon-
 tē extructū, aqua duo maria
 iungente, quātū ad superficiē
 atinet, & ex alio mare in as-
 liud defluente. Incumbentes
 igitur remis ad illud delati
 sumus, ac multo labore præ-
 ter spem traiecimus. Hinc nos
 suscepit mare placidū ac mi-
 ste, insulāque non magna, ad
 quam facilis erat accessus.
 Hanc autem incolebāt Buce-
 phali, homines feri ac agre-
 stes, cornutiq̄, cuiusmodi a-
 pud nos EMinotaurum fabu-
 lantur fuisse. Descendentes i-
 gitur ibamus aquatū, et si vs-
 quam fieri posset, commeatū
 comparaturi. iam enim nobis
 defecerat. Et aquas quidem
 illic nō procul inuenimus, &
 præterea nihil apparebat, nisi
 si fortasse quod mugitus cre-
 ber non longē exaudieba-
 tur. Arbitrati igitur boum
 esse gregem, paululūm pro-
 cedentes in homines inci-
 dimus. At illi ubi nos vide-
 runt, mox infectati sunt, &

πρῆς μὲν τῶν ἑταίρων λαμ-
 βάνουσιν. οἱ δὲ λοιποὶ πῆς πλὴν
 θάλασσαν καταφύγουσιν. ἔ-
 τα μὲν τοὶ πάντες ὀπλισάμε-
 νοι (ὃ ἔβ' ἰδούκ' ἡμῖν ἀτιμω-
 ρήτος πεισθῆν τὸς φίλους) ἰμ-
 πύλομεν τοῖς Βουκεφάλοις, τὰ
 κρῖα τ' ἀνηρημῶν διαρρ-
 μύοις. φοβίσαντες δὲ πάν-
 τας, ἰδιώκομεν, καὶ κλένομέν-
 γι, ὄσορ πυντικόνισα, καὶ ἰδ-
 τας ἀδτῶν δύο λαμβάνομεν,
 καὶ ἀδθὶς ὀπίσω ἀνερσίφομεν,
 τὸς ἀχμαλώτους ἔχουσις. σι-
 τίων μὲν τοὶ ὄδου, ἔυρομεν. οἱ
 μὲν δὲ ἄλλοι παρήνερ ἀρσφάτ-
 ταν τὸς παρηνημένους. ἐν δὲ
 δὲ ἔβ' ἰδοκίμαζον. ἂν δὲ δὴ
 ἔς, ἐφύλαλλον αὐτὸς, ἀχει δὴ
 ἀφίνουτὸ παρὰ τῶν Βουκεφά-
 λων πρὶς θάλασσαν, ἀπαυτῶν ἐπὶ
 λυτῶν τὸς σιωπηνημένους.
 σὺν ἑμῖν γὰρ αὐτῶν στανουόν-
 των, καὶ γοιρόρ τι μυκωμέ-
 των, ὡσπερ ἰνιτουόντων. τὰ
 λυτὰ δὲ λῶ τυροὶ ποσοὶ, καὶ
 ἔχθῶς ξυροὶ, καὶ κρόμμουνα, καὶ
 ἔλαφοι τελαρῆς, πρῆς ἐκάσῃ
 πόδας ἔχουσι. δύο μὲν τὸς ὄπι.
 ὄπι,

tres è comitum numero ces-
 perunt, reliqui verò ad ma-
 re confugimus. Hinc nos
 vna omnes armis instructi
 (neque enim socios multos
 negligere consilium erat)
 irruimus in Bucephalos, qui
 iam interfectorum carnes
 inter se diuidebant. Ter-
 refactos igitur ad unum
 persequuti sumus, & cir-
 citer quinquaginta interfe-
 cimus, captis ex illis dua-
 bus viuis: ac iterum reuer-
 si sumus, captiuos nobiscum
 trahentes. Porro commea-
 tus nihil offendimus: qua-
 re nonnulli suadebant ve
 captiui iugularentur. at mi-
 hi non probabatur: verùm
 victos seruavi, donec le-
 gati à Bucephalis repete-
 rent, redimerentque capti-
 uos. Intelligebamus autem
 eos ex nutibus, & tristi quo-
 dam mugitu què edebani ve-
 lut supplicantes. Erat autem
 redemptionis precium, multū
 casei, & sicci pisces, & cepe
 cum cervis quatuor, quorum
 vnicuique tres duntaxat essent pedes: duo quidem in parte po-
 KK 3 steriores:

φειγ, οὐδ' ἀποδύσιν ἐνα σὺμ-
 φερῶν ἐπιτάτοις ἀποδύ-
 τας τὸς σιωπαυμένους, καὶ
 μίαν ἡμίραν ἐπιμέναντες,
 ἀναχθῆναι. ἠδὲ καὶ ἰχθῆδες τε ἕ-
 μιν ἰφρανοῦτο, καὶ ὄντα πα-
 ράγειτο, καὶ ἅμα, ὅποια
 γῆς πηγῶν ὕδατος, συμμῆα
 ἀποφάντο. μὴ δὲ ἰχθῶν δὲ
 καὶ ἀνδρας ἰδοῦναι, ἡλικίᾳ
 πρόπο νεωττίας χρομένους.
 αὐτοὶ γὰρ, καὶ ναῦται, καὶ
 νῆων ἴσασιν. καὶ ἔτι δὲ τοῦ πλοῦ
 τὸν πρόπον. ὕψιστοι ἡρώδοτες
 πρὸς ὅσον ἔστι, ὁρῶσάντων
 τὰ ἀδελφία (μυῖα δὲ φε-
 ροῦ) ἐξ αὐτῶν ὁδὸν ὡς
 τὰς αὐτῶν, καὶ τὰς χερσὶ τοῦ
 παρθένου κατὰ χροῦτον, ἐμ-
 πνίσθητο τὸ ἀνέμω, ἔκαστος.
 ἀποὶ δὲ μὲν τὰ τούτους, ἐπι-
 φημῶν καθήκοντες, καὶ ξαν-
 τὸν ἄλο διαφύνας, ἡλικί-
 ὄντες, καὶ λυγροῦσιν οὐδὲ
 ἀποφάντων, ἐπιφάνοντες τοὺς
 φημῶν. οὗτοι ἡμᾶς οὐτε ἡ-
 δικου, οὐτε ἰφρανοῦ, ἀπὸ
 ἡλικίᾳ ἀδελφῶν τε καὶ ἡλικί-
 ῶν, τὸ ἔδδ' ἔστι μὲν τῶν
 πλοῦν ὡς ἀπὸ ἰφρανοῦ, καὶ πᾶν
 τούτων ἀποφάνοντες. ἰσπῆ-

stiore: nā qui in anteriore
 erant, in unum concreuerāt:
 His cōditionibus redditis ca-
 pitulis, unum tantū diem com-
 morati recessimus. Iam inde
 nobis pisces apparebāt, & a-
 ues prateruolabant, & eius-
 modi alia, quae terrae vicine
 signa solent esse, occurrebāt.
 Neq; verò multo post homi-
 nes vidimus, qui nouo & in-
 solito more arte nautica vie-
 rentur. Ipsi enim simul & nau-
 iae & naues erant. Libet autē
 nauigationis modum indi-
 care. Resupinati super aquam
 iacebant, erectis in altum pu-
 dendis: nam illa grandia fe-
 runt. ex illis limiteū extende-
 bāt, & manibus pedem tene-
 bant, ac incidente vento na-
 uigabant. Post hos & alij su-
 berib. insidentes, iunctis dua-
 bus delphinis remigabant es-
 quitabātq; alij praecedentes
 subera trahabant. Hi nulla
 nos iniuria affecere, neq; su-
 gerūt. sed intrepidē et pacatē
 vehabantur, nauis nostra fi-
 guram admirati, & vndique
 circumspectantes. Sub vespere

καὶ δύσας, περὶ τῶν ὄλων
 ἀνέκνονον, ἢ δὲ, ἀκούσας,
 ἔπι δὲ ὄμως, αὐτὰς μὲν ἔ-
 νοι θαλασσίους γυναικας,
 Ονοσελεας προσαγορασμέ-
 νας, προφλὴ δὲ ποιεῖσθαι τὸς
 ἐπιδημουῦτας ξένους· ἐπι-
 δὰρ γὰρ, ἔφη μεθύσωμεν αὐ-
 τῶν, σωσωνηθῆσθαι, λοιμω-
 μένοις ἐπιχεροῦμεν. ἀκούσας
 δὲ ταῦτα, ἐκέλευ μὲν λιτι-
 λιπορ αὐτοῦ διδμεῖν, αὐ-
 τὸς δὲ ἀνελθῶν ἐπὶ τὸ εἶναι
 γὰρ ἔδοξεν τε, καὶ τοὺς ἰτά-
 ρος σιωπῶντας, ἐπὶ τῷ σιωπῶ-
 θορ, τὰ πάντα ἐμύνονον αὐ-
 τοῖς, καὶ τὰτε ὅσα ἰδέκνονον,
 καὶ ἕγορ ἔσω πῆς τὴν διδ-
 μένῃ. ἢ δὲ αὐτῆα ὕδωρ ἐ-
 γήνω, καὶ ἀφανῆς τῷ ὄμως
 δὲ τὸ ξίφος τῆς αἵμα ὕδωρ κα-
 θῆκα, παρὰ μὲν τὸ τὸ ἄμα
 ἰγνήτω. ταχῆος οὐδ' ἐπὶ ναῦν
 λιτιλθούτες, ἀπειπλοσάμεν.
 καὶ ἐπὶ ἡμέρα ἰπύνασι,
 τὴν τε ἡπαρον ἀφελήπομεν
 νοι, ἀνάλομεν ἔννοι τὴν ἀντι-
 πέραρ τῆ ὑπ' ἡμῶν οἰκισμένη
 λιμένῃ. προσκυνοῦσαντες
 δὲ, καὶ προσωξάμενοι, περὶ
 τῶν μετόλων ἰσοκοῦμεν.

& vindictam de omnibus
 interrogo. Illa autem, etsi
 inuita, fassa est tamen se
 mulieres esse marinas, quæ
 Onoseleæ appellantur, ve-
 sciq; peregrinis hospitiibus.
 Vbi enim, inquit, eos iam
 remulentos reddidimus, illis
 concumbentes, dormientes
 inuadimus. Hæc postquam
 audissem ego, illam quidem
 vinctam reliqui, verum sus-
 prætectum ascendi ipse, &
 vociferabar, comitesq; cons-
 uocabam. Qui vbi conue-
 nissent, illis totam rem in-
 dicabam, & ossa ostende-
 bam, atque in trō ad vinctam
 ducebam. At illa protinus
 in aquam versa est, & eua-
 nuit. ego verò experiri vo-
 lens, gladium in aquam con-
 didi, illaq; mox sanguis esse.
 cta est. Ocyus igitur nauem
 repetentes ab nauigauimus.
 Hinc postquam illuxit dies,
 conspecta terra, coniecimus
 esse eam, quæ nostro orbi
 opposita est. Procidentes i-
 taque, atque precati, quid es-
 set futurum dispiciebamus.
 Quibus-

καὶ τοῖς μὲν ἰδοὺκαπιβάσαι
 μόνον, αὐθις ὀπίσω ἀναστρέ-
 φασ· τοῖς δὲ, τὸ μὲν πλοῖον
 αὐτὸ κατὰ λιπῆν, ἀνελθόντας
 ἔσσι πῶ Μισοῦραον, παρα-
 θέλωα τῶν ἐνοικούντων. ἐρδ-
 σθ δὲ ταῦτα ἰλογοῖσθε μὲθα, χθ-
 μῶν σφοδρὸς ἐπιπέσων, καὶ
 προσαρράξας τὸ σκάφ· ὧ
 αὐγιαλῶ, διελυσεν. ἡμῖς δὲ
 μόνις ἐξενηξάμεθα, τὰ ὄπλα
 ἔκασθ· καὶ ἂ τι ἀπο ὀλός τε
 λῶ, ἀρπασάμενοι. ταῦτα μὲν,
 τὰ μὲχρι τῆς ἰπέρας γῆς σωμα-
 νηθέντα μοι ἐν τῇ θαλάττῃ,
 καὶ παρὰ τὸν πλοῦν ἐν ταῖς
 νύκτοις, ἢ ἐν ὧ ἀέει, καὶ μετὰ
 ταῦτα, ἐν ὧ κῆτθ, ἢ ἐπὶ ἐξ-
 ἤλθομεν, παρὰ τε τοῖς ἥρω-
 σι, καὶ τοῖς ὀνείροις, καὶ τὰ
 τελευτᾶα, παρὰ τοῖς Βου-
 φάλοισι, καὶ ταῖς Ονοσκε-
 λείας· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν
 ταῖς ἐξῆς βιβλοῖς διηγήσομαι.

Quibusdam autem place-
 bat ascendere duntaxat, &
 rursus redire: alijs verò ille
 lic relicta naui, ad terræ me-
 ditullium proficisci explo-
 ratū incolas. Interea cū hæc
 cogitaremus, oborta vehe-
 mens tempestas, nauē littori
 impactam cōminuit. Nos ve-
 rò ægrè enatauimus, armis,
 & quod quisq; poterat, secū
 correptis. Hæc autem & hus-
 iusmodi fudre, quæ mihi, do-
 nec ad alteram terrā venis-
 rem, contingere, nimirum
 quæ in mari, & inter nauis-
 gandum, in insulis, & in æ-
 re, & quæ postea in ceto, &
 cum ab illo exissetus, quæ
 apud Heroēs & Somnia, po-
 stremod quæ apud Bucepha-
 los, & Onosceleas: cætera
 autē quæ in terra acciderūt,
 sequentibus libris enarrabo.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a Momo placuit.] Lucianus hic alludere videtur ad
 id quod de Momo scripsit Aristoteles de partibus animalium li-
 bro 3. eum naturam incussasse, quod bobus cornua in capite, non
 in armis potius addiderit, videlicet quod vehementius possint
 ferire. Idem Lucian. in Nigrino; Momus, inquit, reprehendebat

auri artificē Deum, qui non preposuisset oculis cornua. Is autē re-
prehensionis cōiunq̄; Deus apud p̄sicos fuit habitus, quādo etiā
vitijs, morbisq̄; & multis etiā pestib. sua illi praeferunt: numi-
ma. Hunc Hesiod. poeta in Thegonia Neptis filium prodidit, absq̄;
genitore, b Galathea Nereidi.] Nerei filia, qua dicitur
quasi lactis filia Galathea. c Tyro.] De ea habes Dialogum, in-
ter Deorum dialogos Nepruni & Euppei: Item in Philopatre.

d Ad profrā autē.] Producent est à veterib. poetis, esse quas-
dam in Oceano insulas, ad quas post mortē deferantur coris ani-
mi, qui sanctē religioseq̄; vixerint. Ibi eos inter se iucundissimē
ac suavisimē vivere, in amonissimo quodā prato, quod gemmeae
floris oculis navibusq̄; gratissimū rē varietate perpetuē distinctū
picturatumq̄; sit. Nonquā non illic nives calis, frondere arbores,
prebescere herbas, videre omnia, spirare assidū mollissimos fauo-
nis, quorū stabellis arborū coma leniter ventilata, placidissimo
murmure aurib. blandiantur. Eō accedere innumerabilem vim
ac copiā immortalū auricularū, quae vsq; & vsq; liquidissimos
cantus tenui guttute funditantes, incitios audientium sensus in-
credibili voluptate permulceant. Prati ipsium perennibus rivulis
variē interfecari, quorū aqua nitidissima ad versicolores lapil-
los molliter fracta & allisa susurrū efficiat dulcissimū. Ita, qua
flosculorū ambrosios odores exhalantū suavitare, qua zephyro-
rū viritantib. arborū ramis illudentium sibilo, qua volucrū con-
centibus, qua blando murmurantiū rivulorū strepitu beatas il-
las mentes indefinenter hilarari. Ergo alios ad Orphei, Amphio-
nisve Lyam choreas agere, alios psallere, alios corollas texere, a-
lios in herba fufos, qua tellus tremulis laurorū ac myrtorū opaca
tur umbraculis, iucundissimos sermones consereve. Humū ipsam
opū suarū prodigā, sine ullo cultu, ter quotquot annis, ubertate
summa alimentorū copiā eis suggerere, ac subministrare. Hec a-
liq̄; similia de insulis beatorū post Homerū alij poetae, atq; Lu-
cianus nosfer hic & de Luctu, ut dicti fabulantur. Imō Lucianus
summa festivitate haec fabulā representat & eludit. e Re-
gnare in ea Cret. Rhadā.] Rhadamāthus Lyciae rex, filius Io-
nis ex Europa, Minos & Aeaci frater, vir iustissimus. Vide Virg.
6. Aen. & Senium in eundē. f De Aiace Tel.] Occubuit ad
Troia, ut scribitur, Sophocles in Aiace & Cretēsis Dictys in histo-
riae

ria belli Troiani. g Theseo al. esse mul.] *Theset plures mulieres fuisse scribit Plutar. in ipso Theseo.* h Hi corpora non hab.] *Hospites nemine omnino vident, sentiunt tamen ingenie concussum fieri ad licius, hominū congratulantū ijs qui recentes venerunt, eosq; maxima cū letitia excipientium.* i Qui Elysius voc.] *In quo animas boni meriti antiqui transire existimabant, & beatorū insulas esse dicebāt, vt autor est Seruius k Cūta aff. vcti.] Homerus Fauoniū inter oēs ventos admodū serenum flare per cāpos Elyfios dixit. l Homeri vers.] Nullius opera in tāta celebritate & laude fuerūt apud veteres quāam Homeri, ita vt maxima rediret fama ad eos, quos in suis scriptis vel semel nominasset. Eius sunt duo precipua poemata, Ilias & Odyssea. in hac Ulyssus describit errores: in illa verò bellū Troianū, ac potissimū Achillis gesta. Homeri autē poemata quanti fecerunt Athenienses, quāq; vtilia esse ad inflammandos honestatis ac dignitatis amore animos iudicārint, hinc existimari licet, quod legem uelent, vt quinto quoq; anno in Panathenais, eius vnus ex omni poetarum numero carmina publicē canerentur. Ita enim cogitabant, leges præcipere quidē quid faciendū, fugiendūq; sit, sed, propter breuitatem, non docere: at poetas, qui vitā hominum imitantes, res præclare & fortiter gestas copiose exponerēt, easq; propemodū aut oculos constituerent, aptiores esse ad persuadendū. Similē honore habuerūt Aeschylus. vt diximus, aduersus In-doctum inferiūs. m Stesichorus, & ipsi Hel. recd.] Stesichorus poeta propter Helenæ vituperationē oculis capius nō prius, nisi placato patinodia oblatō numine, videre potuit. De eo in Macrobijs. n Oēs quidē semideos] *hūi Troi. s. semidei non integri dij, neq; homines, sed altero parente diuino, altero humano: aut semidei, ratione virtutis, qua supra humanā naturam ascende-bant proximē ad diuinā: vel, qui in natura humana, virtute diuina præditi erant. Tertullianus quatuor Gentiliū deorū differē-dias fuisse scripsit: quorū quidā selecti, & maiorū gentium dij vocati sunt: quidam semidei & heroes: quidam mediocum: & quidam femones. Selectos deos credidit antiquis, eos, quib; maior inesset potestas, & 24. excogitavit hisce nominibus: Iupiter, Saturnus, Ianus, Apollo, Genius, Mercurius, Mars, Vulcanus, Neptunus, Cupido, Orcus qui dicitur Pluto, Liber pater. Duode-cim uerō selectarū nomina: Iuno, Tellus, Ceres, Lucina, Diana,**

Minerva, Venus, Vesta, Thetys, Bona dea, Isis, Themis, Semideos vocarunt antiqui viros probos, & feminas sanctimonia vite spectabiles: vt Aesculapium, Herculem, Romulum, ex hominibus assumptos in celum. Semones vero dixerunt, qui à lunari globo & à media aëris regione potens in terram imperium habent, & dominium in reliquis creaturas: quales fuerunt Verriemus, Hippo, Priapus. Medioximos nuncuparunt eos, qui mediocris essent potestatis, & minorum Gentium dñ, quorum numerus planè fuit incognitus. Nam eò superstitionis deducta fuit antiquitas, vt cuilibet numini elemento, herbae, radicibus arbori & fructibus terrae, deum assignauerit. Syluis & nemoribus quatuor deos attribuerunt: Faunos, Panes, Satyros & Syluanos. o De eo affirmant.] Iupiter in Bis accusato Homerum vocat cæcum & praestigiatozem. Thersites iidem in Mortuorum dialogis. Martianus lib. 1. de nuptijs Philologiae, eacutientem Meonium dixit. Alij adeo pauperem fuisse dicunt, vt non esset illi vnde sumptus puero à quo duceretur, impenderet. Fecit nominis eius claritas, vt quem viuus, rebusq; omnibus egentem nemo agnouerit, nunc multae Graeciae vrbes certatim sibi vendicent, adeo vt quibus potissimum credere debeamus, non facile fuerit discernere. Quod etiam testatur Cic. pro Archia: Homerum, inquit, Colophonij ciuem esse dicunt suum, Chij suum vendicant, Salaminij repetunt, Smyrnaei verò suum, esse confirmant. Itaq; delubrum eius in oppido dedicauerunt. Multi alij praeterea pugnant inter se, atque contendunt. Extat de ea re distichon Graecum apud Gell. lib. 3. cap. 11. p Euphorbi nomine.] Troianus fuit adolescens Pambis filius, fratris Heubae, teste Homero Iliad. 17. Interfectus à Menelao. Eum fuisse tempore belli Troiani dixit Pythagoras: vt est apud Laërtium in Pythagora, & Ouid. libr. 15. Metamor. q Pauonum pennis.] In pauonis cauda Iuno Argi oculos posuisse dicitur. Ouid. in fine 1. Metamorph. r Impiorum loco plectentur.] Sceleratorum. Impius autem dicitur in deos, in patriam, & in parentes. Cic. 3. Tusc. Qui in parentes vultu nubilo, irato, acerbo, importuno est, quamuis eos, neque dicto, neque facto vllò ledat, si impius est: qui vero parentes pulsat, aut necat, maxime impius est. s Phalaridem Agrigentinum.] Hic

Agrigen-

Agrigentorum tyrannus, cui Perillus taurum a neuum fabricauit, quo impositi noxij dum torrerentur, tauri mugium reddebant. Tandem vniuersa Agrigentorum multitudo in eum impetum fecit, quod nesciret modum panis statuere. De eo Seneca lib. de Clem. 2. c. 4. Illos ergo crudeles vocabo, qui puniendi causam habent, modum non habent, sicut in Phalari, quem aiunt non quidem in homines innocentes, sed super humanum ac probabilem modum seuisse. Huius meminit quoque idem Seneca lib. de Ira 2. † Et Busiridem Aegyptium.] Busiris rex Aegyptiorum Neptuni & Libya filius, qui Thrafi consilio hostes immolabat incognitos, & nullius criminis reos, vt eorum sanguinem plumam eliceret, cuius penuria Aegyptius nouem annis laborauerat: tandem ab Hercule incrempius, vt quidam tradunt. Nam Strabo lib. 17. fabulā esse putat, quod de eo memoria proditum est. De eo Seneca eodem lib. de Clementia 2. c. 4. Crudeles qui ignotos homines & obuios, non in compendium, sed occidendi causa occidunt, nec interficere contenti, seunt: vt Busiris ille, & Diomedem Thracē.] Diomedes rex Thracia, dum equos suos humana carne aeret, in Tyrida oppido truculentus, ab Hercule equis ipsis ad deuorandū obiectus est. Ouid 9. Metamorph.

Quid quū Thracis equos humano sanguine pingues Plenaq; corporibus laceris præsepia vidi?

Vt itaq; de eci? dominumq; , ipsosq; peremi? x Scironem.] Latronem insignem, qui proximos Megaris scopulos insidens, in viatores pretereuntes nullo non crudelitatis genere, seuebat. Hunc tandem Theseus dicitur occidisse. y Et Pityocampen.] Schinin insignem latronem, qui circa Isthm in initium, teste Pausania, miro crudelitatis genere seuebat. Apprehensas enim piceas in terram flecebat, & quos pugna vicisset, hos alligatos sinebat in aërem efferrī, quocirca cum vtraque arbor alligatum ad se traheret, vinculiq; nodus in neutram laxaretur pariem sed vrinque pariter conselleret, eueniebat, vt qui alligatus esset, laceraretur. Eodem pacto ipsum quos; Schinin Theseus dilaniavit, viamq; quæ ex Traxene Athenas ducit, latronibus infestam, vitam reddidit. Ouid. lib. 7. Aen.

Occidit ille Schinis, magnis matē viribus vsus. Pityocampse, hoc est, pinuum incuruator appellatus est etiam in apologia

apologia contra eum qui dixerat: Prometheus es in verbis, in se-
ne, & Admonuit aulē.] Cū ex insulis fortunatis dimitte-
retur, fingit se à Rhadamantho admonitum, tria observant. Ne
gladio ignem dimerberaret, siue dissecaret. Quid autem istud si-
bi velit, apud Pythagoram, non facile fuerit augurari. D. Hiero-
nyzm, atq; etiam Cyrellus, impudentē, ac ira percitū animum,
verborum asperitate (is enim gladius est) non esse lacessendū ex-
ponunt. Dionenes, potentiorum iracundiam non incitandam in-
terpretatur, cui sententia subscribit etiam Plutarch. Et Horat.
cū in Sermonibus dixit: Atq; ignem gladio scrutare, ni-
hil aliud sibi voluit, nisi admonere nos, ne magnorum hominum
indignationem aduersus nos provocaremus, lacesseremus ve. Lu-
cianus, Basilius & Plato, rem quā neq; vsui, neq; efficacie resstū-
dere possit, non sollicitandam attendendam ve, hinc significari
arbitrati sunt. Cui similia hæc, Aquam in mortario iudere, &
laterem lauare. De quibus vide Erasmm nostrum. A Ma-
xima verò omnium.] Lucianus hīc cū in campis Elysiis, di-
uersa nocentium genera grauisimis panis affici, se vidisse refe-
rat: acerrimē eos qui in vita mentiti essent, apud illos nūmri ait,
quorum Herodotus Ctesiamq; principes ponit, facitissimē a quo;
sed id animo spectasse subiungens, quippe qui nullius sibi men-
dacū esset conscius. Idem etiam in eo Dialogo, qui Philo & Sodes
nō ante sibi inscribitur, veteres Græcos, præcipueq; Herodotū Cte-
siamq; Cnidium, atq; his superiores: & Homerum denique etiam
scripserit mendacia conseruasse refertur, non modò ut ad eos qui-
bus sua ipsi recitabant, sed ad posteros quoque, quasi per manus
tradita, pulcherrimis verbis metrisq; seruata peruenirent. Lucia-
ni de his scripserit iudicium non est improbandum, cū & a-
lii Græci complures in eadem fuerint sententia: Straboq; ac Dio-
dorus Siculus, non semel eos nugatos asserit. B Et vix à Leu-
cothea.] Cic. lib. 3. de Nat. deor. Quid deinde? Ino de a dice-
tur, quæ Leucothea à Græcis, à nobis Matuta dicitur, cū sit Cad-
mi filia. C E medio sublatus sum.] Quomodo verò id
factū sit, Didymus satis succinctē refert: ait enim: οἱ θεοὶ τοῦ
ἀδελφοῦ πλεῖστον ἀνέπαυσαν, ἦ κέρως κ' ἄδυστος ἄς δόξα ἡγο-
ρεῖται τὸ πικρόν ἐς ἡμεῖς ἰδὼν τὰ ἀγροῦλας παρ' ἑστέ.
Ἀφ' ἡγεσσιὰς τρυγῶν, & κείτ' η. Recentiores hæc de Telegono
Cyrō

Cyrces Ulyssisq; filio dicta confinxerunt, qui cum ad querendum patrem in Ithacam esset profectus, cum per ignorantiam turturis esse occidisse existimatur. Ulyssis mortem magis explicite nobis exponit septimus Dielys Cretensis de bello Troiano liber, in cuius calce hæc de ea re legitur: Ulysses nempe frequentibus augurijs somnijsq; territum, quod à filio sibi timeret propiereaque Telemachum in Cephalonie campos relegasset, Telegonum ex eo, & Cyrcæ genitum, ab Aecæa insula, ut patrem cognosceret, venisse, qui cum ab Ulyssis custodibus aditus ad patrem prohiberetur, eorumq; nonnullos trucidasset, ab Ulysse ad clamoris nuntium excitato, lancea petitus, fatum quidem ipse evitavit: hæc fili autem cuius summitati marina turturis os præfixerat, patrem inscius interfecit. D Nam qui in protra erat cheiniscus,] De cheinisco navis memini idem Lucian. in Navigio seu de Forti, ubi nos plura. E Minotaurum.] Fuit is Minotaurus ex adulterio Pasiphaës, & Tauri, qui scriba Minois fuit, genitus, ac propter ignominiam in Labyrintho conclusus à Minoe. Hinc poeta finxerunt, Minotaurum monstrum quoddam esse, quod ex homine tauroq; natum.

ΛΕΞΙΦΑΝΗΣ.

LEXIPHANES:

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

DEridet hoc dialogo Lucianus Cacozechos istos, & affectatores obscuro atque inusitati sermonis, qui dum verbis plerumque obsoletis, & ab vltima vetustate repetitis, interdum etiam novis, & à se confictis, omnia obscurant, & quasi quibusdam tenebris involunt, egregiè eloquentes ac docti perhiberi cupiunt: fito ad hoc exemplo Lexiphanis cuiusdam, quem dialogum quendam ad imitationem (ut ipse quidem videri vult) symposij Platonis compositum, recitantem introduxit, ad eò ineptum atque ridiculum, ut propter verborum obscuritatem, quæ tamen eiusmodi sunt, ut vix ab ipsis illis antiquæ comœdiæ scriptoribus, ex quibus pleraque ea desumpta sunt, si redeant, intelligi satis posse videantur: res quoque & ipsum argumentum eiusmodi